

ASSESSING THE JUSTICE TRIANGLE: A PHENOMENOLOGICAL
ANALYSIS OF VICTIM, OFFENDER AND THE STATE

A THESIS SUBMITTED TO
THE BOARD OF GRADUATE PROGRAMS
OF
MIDDLE EAST TECHNICAL UNIVERSITY, NORTHERN CYPRUS
CAMPUS

BY

GİZEM SÖZKESEN

IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE
DEGREE OF MASTER OF SCIENCE IN
POLITICAL SCIENCE AND INTERNATIONAL RELATIONS

JANUARY 2014

Approval of the Board of Graduate Programmes of the Middle East Technical University, Northern Cyprus Campus

---

Prof. Dr.ErolTaymaz
Chairperson

I certify that this thesis satisfies all the requirements as a thesis for the degree of Master of Science.

Assoc. Prof. Dr. Julian Saurin
Programme Coordinator

This is to certify that we have read this thesis and that in our opinion it is fully adequate, in scope and quality, as a thesis for the degree of Master of Science.

Assoc. Prof. Dr. Julian Saurin
Supervisor

Examining Committee Members

Assoc. Prof. Dr. Julian Saurin (METU NCC, Political Science and International Relations) _____

Instr. Dr. Özlem Boyd (METU NCC, English Foreign Language) _____

Instr. Dr. Hande Sözer (METU NCC, Political Science and International Relations) _____

I hereby declare that all information in this document has been obtained and presented in accordance with academic rules and ethical conduct. I also declare that, as required by these rules and conduct, I have fully cited and referenced all material and results that are not original to this work.

Gizem Sözkese

Signature:

ASSESSING THE JUSTICE TRIANGLE: A PHENOMENOLOGICAL ANALYSIS OF VICTIM, OFFENDER AND THE STATE

Sözkesen, Gizem

Msc., Department of Political Science and International Relations

Supervisor: V. Assoc. Prof. Dr. Julian Saurin

January 2014

This thesis aims to examine the experience of justice using a phenomenological analysis. It begins by adopting the heuristic device of the justice triangle, supposedly defining the relationship between the state, the perpetrator and the victims. On the basis of in-depth accounts given by a convicted person, a public prosecutor and a criminal lawyer, an evaluation of the experience of justice is conducted. Through a phenomenological critique the individual experience of justice is revealed, all of which is data either unavailable to or discounted by orthodox positivist socialscientific accounts.

First, phenomenology as a distinct and novel tradition of enquiry is introduced and elaborated, then a discussion follows on its uses in fields other than political science and criminology. Second, the thesis shows how a phenomenological approach might prove illuminating in the analysis of crime, law and justice, before finally demonstrating the applicability of phenomenology through the presentation of the depth experiences of the convicted person, a public prosecutor and a criminal lawyer. By reporting and presenting real experiences originality is given to this thesis.

The thesis concludes that phenomenology by focusing on the human experience itself, provides an alternative for how criminal law should be studied; phenomenology represents a gathering of kinds of understandings that are unique to being; phenomenology make us aware of 'the consequential in the inconsequential, the significant in the taken for granted'; phenomenology returns that which is essentially human to human beings.

Keywords; justice, crime, phenomenology, punishment, victim

ADALET ÜÇGENİNİ İNCELEMELİK: KURBAN, SUÇLU VE DEVLET ÜZERİNE FENOMENOLOJİK BİR ANALİZ

Sözkesen, Gizem
Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü
Denetmen: V Assoc. Prof. Dr. Julian Saurin

Ocak 2014

Bu tez, adalet deneyimini fenomenolojik bir analiz yaparak incelemeyi amaçlar. Çalışmaya, devlet, fail ve kurban arasındaki ilişkiyi tanımlayan adalet üçgeni sezgisel yöntemini kullanarak başlar. Bir mahkum edilen, bir cumhuriyet savcısı ve bir ağır ceza avukatı ile derinlemesine yapılan röportajları baz alarak, adalet deneyiminin değerlendirmesini yapar. Çoğuna ya ulaşılammış ya da orthodox positivist sosyal bilimler tarafından önemsenmemiş bu verilerle, adaletin bireysel deneyimini fenomenolojik bir kritikte sunar.

Öncelikle bu çalışma farklı ve romansal bir araştırma geleneği olan fenomenolojinin tanıtımını ve değerlendirmesini yapar. Daha sonra, bu araştırma geleneğinin diğer siyasal bilimler ve suçbilim alanlarında kullanımını ele alır. İkinci olarak bu tez, fenomenolojik yaklaşımın nasıl suçun, hukukun ve adaletin analiz edilmesinde kullanılacağını belirtir. Son olarak fenomenolojinin uygulanabilirliğini derinlemesine sunulan bir mahkumun, bir cumhuriyet savcısının ve bir ağır ceza avukatının deneyimleriyle gösterir. Bu tez orijinalliğini gerçek deneyimleri rapor etmesindenve sunmasından alır.

Bu tez sonuç olarak fenomenolojinin insane deneyimine odaklanarak, suçbiliminin nasıl çalışılması gerektiğine bir alternative sunar çünkü fenomenoloji varlığa özgü olan anlayışları biraraya getirir, bizi farkında olmadığımız şeylerden haberdar eder, ve esasen insane olana dönmemizi sağlar.

Anahtar Kelimeler: adalet, suç, fenomenoloji, ceza, kurban

To my family, Julian, Soresa, and surely to *justice* and *liberty*

Acknowledgements

I would like to deeply thank Dr. Julian Saurin for his unique and permanent support throughout this thesis without which it would have been impossible to undertake and complete. I also want to thank him for his valuable comments, mentorship and generosity in sharing his time, stories, materials, insights and intellectual sustenance which provided a lifelong value to me. I would also thank to Dr. Hande Sözer for her guidance, suggestions and comments especially at the beginning of the project. I would deeply thank Köksal Karakus for his contribution to language and translation. Lastly, I am thankful to all interviewees who sincerely shared their unique and significant experiences with me.

Table of Contents

Ethical Declaration	iii
Absract.....	iv
Öz	v
Dedication	vi
Acknowledgements.....	vii
Table ofContents.....	viii
List of Tables.....	ix
Introduction.....	1
Chapter One :The Historical Evolution of Phenomenology.....	16
1.1. The Husserlian Turn.....	18
1.2. The Heideggerian Turn.....	22
1.3. Phenomenology as a Method.....	24
1.4. Phenomenological Studies.....	27
1.4.1.Langeveld’s Study.....	28
Chapter Two : Phenomenology as a Research Methodology	32
2.1. Phenomenology reveals experience.....	32
2.2. Phenomenology gives the “heart of things”.....	34
2.3. Phenomenology shows where subjectivity first occurs.....	38
2.4. Phenomenology gives voice to the silent	40
Chapter Three :Experience and Interpretation.....	45
3.1. Turning the Nature of Lived Experience.....	45
3.2. Experience as We Live It.....	48
3.3. Reflecting on the Essential Themes.....	55
3.3.1.Interview I: The Man.....	56
3.3.2.Interview II: Participant A: The Public Prosecutor.....	73
3.3.3.Interview III: Participant B: The Criminal Lawyer.....	77
3.4. Phenomenological Writing.....	83
Conclusion.....	93

Bibliography.....	96
Appendices.....	100
Appendix A: Consent Form of The Man.....	100
Appendix B: Interview Transcripts in Turkish.....	101
B.1. Interview I: The Man.....	101
B.2. Interview II: The Public Prosecutor.....	116
B.3. Interview III: The Criminal Lawyer.....	118

List of Tables

Table I: The Consent Form.....	51
Table II: Criminal Court Report.....	56

Introduction

One day in the distant future people will probably look back on what happens in most countries today and wonder how we could do that to our fellow human beings in the name of justice.¹

Vivien Stern

The criminal justice system may be seen as a complex relationship between the state, perpetrators of crime and victims of crime, most simply described as a triangle, or the justice triangle. In standard positivist social scientific analyses the justice triangle has been treated as if each of the three sides is an objectively and externally identified discrete and distinct variable. Thus, there have been numerous studies on the criminal justice system and criminology around the world which have been mainly focused on the operation of criminal law, the nature of prisons, rates of deterrence, the history of punishment, gaol populations and so on. Similarly, if we were to look at any standard book on criminology² such as the international best-selling textbook *Criminology*, edited by Larry J. Siegel, what we would find are studies on the concepts of crime and criminology, theories of crime, typologies of crime and the system of criminal justice but, crucially, nothing on the experience or sensibility of crime.³ Those inquiries seem unsatisfactory when we think of criminal prosecutions because all of them avoid the most interesting and significant essence that should be addressed; the human experience. By contrast this thesis seeks to focus on the essence of human experience and thereby implies alternative ways in which criminal justice deserves to be investigated. Rather than concentrating on the already established work of typical social

---

¹ Stern, V. (2006) *Creating criminals: prisons and people in a market society*. Zed Books, New York: p.155, quoted in Omaria, 'Afterword', in *Prison Conditions in South Africa: Report of a Pan African Seminar, Kampala, Uganda 19-21, September 1996*, Paris: Penal Reform International, 1997, pp. 90-1.

² There are also other publications such as: Maguire, M & Morgan, R & Reiner, R. (eds.) (2007) *The Oxford Handbook of Criminology*, Oxford, Oxford University Press, Treadwell, J (2006) *Criminology*. London, Sage Publications, Vito, G F & Maahs, J A & Holmes, R. M. (eds.) (2007) *Criminology; Theory, Research and Policy*, Jones and Bartlett Publishers.

³ Siegel, L. J.(ed) (2012) *Criminology*. Belmont: Wadsworth.

scientific inquiries, including standard criminology, I have sought to pursue an unusual path of examining the experiences of state, offender and victim through a phenomenological analysis. I start and pursue a thesis based not on *a priori* classification and description of research subjects by the researcher but by placing experience of individuals of the criminal justice system at the centre of the stage.

The study of politics, as a social science and as a tradition of humanistic thinking, has been preoccupied since Plato and Aristotle with the *polis* or *res publica* (the public realm) and therefore with the concept, functions and development of the state. In turn theories of punishment have been strongly related to theories of state authority as the state, by using its legitimate power, might subject an individual to pain, to fines or limiting the liberty of the individual depending upon the violation of the laws. According to deterrence theory, the state's protection of rights has been seen as the moral justification of its authority. For example, criminal law aims to protect rights through punishment which aimed to deter the violation of rights. Then, 'other things being equal, the state has a right to use punishment to suppress any act that it is permitted to legislate against'.⁴

The word 'punishment' is used referring to an action or response which is physically or somatically painful. However, under penology punishment does not only refer to issuing pain. It also means something authoritative and disciplinary that is subjected by the state in the light of penalties authorized by the state as the result of a crime. Thus, in modern language, punishment is perceived as an object of penology. Under this discipline, punishment is applied for a crime declared by penal institutions such as prisons.⁵

In penology, the word 'crime' does not refer to all disapproved behaviors. It refers to disapproved behaviors that are prohibited by the criminal law, and thus, there is state provision for punishment. That is to say, criminal law is enforced by the state and aims to

---

⁴ Philips, M. (1986) 'The Justification of Punishment and the Justification of Political Authority'. *Law and Philosophy*, 5(3): 393-416, December, pp. 393-96.

⁵ Hudson, B. A. (Eds) (2003) *Understanding Justice: An introduction to ideas, perspectives and controversies in Modern penal theory*. Buckingham; Open University Press: pp. 1-2.

deter the disapproved behaviors that are determined by it. Then, the main issue for criminal law and the system of punishment is the prevention of crime. However, this justification remains inadequate to give an answer to the measures, ways, determinations and even the existence of punishment.⁶ To illustrate briefly, according to the United Nations Office on Drugs and Crime, imprisonment has detrimental social impacts on family structure which creates a deep social transformation in families and communities by disrupting relationships and weakening social cohesion. Additionally, because prisoners are likely to be from socio-economically deprived parts of society they are likely to enter to prison with existing health problems which deteriorate in prisons with poor nutrition, inadequate sanitation, inaccessibility to fresh air and so on. Most importantly, imprisonment constitutes a deprivation of the basic right to liberty.⁷ Thus considering the cost of imprisonment it goes beyond the aim of deterrence.

A brief outline will indicate the continuing significance of punishment to the modern state-centered criminal justice system. Modern penal justice has been primarily exercised by imprisonment. Being the backstop of the whole process, prisons operate as protectors which guard the society from further crimes from those who are imprisoned might carry out.⁸ With great walls, watchtowers and gloomy cell blocks they are seen as the definitive provider of law.⁹ Additionally, it can be said that the most certain characteristic of prison is the absence of comfort and limitation of supplies for basic needs such as 'food, clothing, housing and cleanliness'.¹⁰ According to the latest International Center for Prison Studies' report :

More than 10.2 million people are held in penal institutions throughout the world according to the latest edition of the World Prison Population List (WPPL) ... If those reported to be held in

---

⁶ Hudson, (2003): pp. 5-6.

⁷ United Nations Office on Drugs and Crime (2013) Retrieved From: <http://www.unodc.org/unodc/en/justice-and-prison-reform/prison-reform-and-alternatives-to-imprisonment.html> Accessed on: 24.12.2013.

⁸ Stern, (2006): p. 12.

⁹ Ibid., p. 57.

¹⁰ Brock, P. (eds.) (2004) "*These Strange Criminals*"; *An Anthology of Prison Memoirs by Conscientious Objectors from the Great War to the Cold War*. Toronto: University of Toronto Press:p. 16.

'detention centres' in China and prison camps in North Korea were included the total would be more than 11 million.¹¹

When we look at the prisons in Turkey, the General Directorate of Prisons and Detention Houses defines prisons as being the places in which sentenced people are deprived of liberty and are 'places that need to be watched closely and inspected continually by official and unofficial people and institutions.'¹² It is reported that;

There are a total of 130.615 prisoners in penal institutions as of 20 May 2013; 28.855 of the total number are detainees and 101.760 are convicts. 26.103 of the detainees are male, 1.398 are female and 1.354 are juvenile. As for convicts, 98.052 are male, 3.279 are female and 429 are juvenile. Among all prisoners, drug abuse is the most committed crime, which is 23 %. Theft is the second frequent one, being 19 % of all crimes. Plunder corresponds to 16 %. Assault and battery, the fourth frequent crime, makes 14%. Sex crimes are 10 % of all crimes and terror constitutes 8 % of them. Forgery, fraud, attempted murder and procurement of prostitution are relatively less committed crimes; 4, 3, 2 and 1 % respectively.¹³

As a matter of historical record, as of 2000s, Turkish prisons have been increasingly conforming with United Nation's and European Council's standards and criteria concerning punishment, including prohibition of execution. However, overcrowding still remains a problem. Yet, it is stated that this overcrowding problem of penitentiaries showed a decline due to the recent developments and adjustments 'in the alternative measures to custody and detention, and efforts directed at increasing prison capacities'. The decline in convicts' and detainees' claims in regard to torture and ill treatment is seen as one of the greatest outcomes of the works done in the field of punishment and execution. This is seen as a result of the increase in the 'recruitment of more qualified staff, staff trainings in penitentiary system, which are mainly in human rights, and the judiciary and administrative investigations

---

¹¹ International Center for Prison Studies http://www.prisonstudies.org/research-publications?shs_term_node_tid_depth=27 Published : 21.11.2013 Accessed date: 8.12.2013.

¹² Republic of Turkey-Ministry of Justice-General Directorate of Prisons and Detention Houses (2013) Retrieved From: <http://www.cte.adalet.gov.tr/> Accessed on: 10.12.2013.

¹³ Ibid.

of torture and ill treatment cases through efficient inspection mechanisms'.¹⁴ In short, once again, changes in the criminal justice system have been measured exclusively in quantitative terms and according to externally defined objective criteria: any record of experience has been completely excluded.

In this brief initial overview we have glimpsed how the social scientific approach to the criminal justice system and the justice triangle, including criminology, has tended to be positivist in character. On the other hand philosophical approaches to the criminal justice system or the justice triangle has tended to deal with what defines criminal law, where analytical theorists have examined the formulation and jurisprudence of criminal law, the conceptual foundations of criminal law, whilst normative theorists have tended to examine what the scope, goals and values of criminal law ought to be. To illustrate, in a utilitarian approach, i.e. Bentham argued that the main aim of punishment should be prevention of the crime. Thus he argues that the institutions should be designed to manufacture, control and direct individuals in order to create control and result in deterrence.¹⁵ He puts forward a configuration called *panopticon*¹⁶ that is a common basis of construction; the device of surveillance, 'the universal optical machine of human groupings'.¹⁷ Furthermore, in a retributive approach it is believed that the offense should be paid for by the offender in forms of either 'restitution, reparation or punishment'¹⁸ as all individuals are subject to the rule of law regardless of their power and wealth. Trials, and thus justice, are seen as the promoter of reconciliation due to their function of forming equality between offenders and victims who

---

¹⁴ Republic of Turkey-Ministry of Justice-General Directorate of Prisons and Detention Houses (2013) Retrieved From: <http://www.cte.adalet.gov.tr/> Accessed on: 10.12.2013.

¹⁵ Hodges, (1957): p.212, quoted in Bentham, *An Introduction to the Principles of Morals and Legislation* New York: Hafner Publishing Co., 1948.

¹⁶ Panopticon is a concept launched by Jeremy Bentham. It refers to a building which is circular, surrounded with cells around the circumference on each floor. There is a tower in the center. The cells can be seen from the tower however, the tower can not be seen from the cells. This is a building which is completely closed and has only one entrance through the outer wall. -This description is taken from the book Miller, J A & Miller, R (1987) 'Jeremy Bentham's Panoptic Device'. *October*, 41: 3-29, Summer: p.3.-

¹⁷ Miller, J A & Miller, R (1987) 'Jeremy Bentham's Panoptic Device'. *October*, 41:3-29, Summer: p. 3.

¹⁸ Amstutz, M. R. (2005) *The healing of nations: the promise and limits of political forgiveness*. Lenham: Rowman & Littlefield Publishers: p. 43.

were unequal before the trial with the dominance of the offender over the victim.¹⁹ Most retributivists justify themselves with punishments effect of denunciation. The pronouncement of a sentence is seen as a public statement of disclaimed behavior.²⁰

On the other hand, critical theorists, such as the socio-legal studies tradition, have argued that the justice triangle is not some superficial structure, but that what needs to be analyzed is the social, political and economic realms that lie beneath the surface which gives us the conflictual and oppressive nature of those realms.²¹ To illustrate, the Marxist tradition of justice does not intend to identify one particular institutional function; rather, it is a subject that is shaped by historical conditions. For Marx, it is capitalist society that makes rights essential and precious as they are implicit to the spirit of bourgeois society and they may collapse with the end of capitalism. So, justice in capitalist society becomes a discourse of false consciousness which Marx struggled to separate from the movement of the working-class.²²

In general Marxist sociology states that punishment and criminal law serves for the demands of capital and they are oppressing those who reject 'capitalist discipline'.²³ Additionally, Foucault (1st time!) indicates his ideas about justice and punishment by historicizing prison and institutional discipline.²⁴ For Foucault, at the end of the century, there is a colonization of the legal institutions by a newly emerging class power. The legislation provides the power to punish, to operate within society and, among all members, in the same manner and at the same time each person is represented equally.²⁵ So, the integration of justice, which is assumed to be 'equal', a 'legal machinery', which is assumed to be 'autonomous', and the

---

¹⁹ Amstutz, (2005) : p. 38.

²⁰ Hudson, (2003): p. 47, quoted in Hart, H L A (1968) *Freedom and Responsibility:Essays in the Philosophy of Law*. Clarendon Press, Oxford.

²¹ Stanford Encyclopedia of Philosophy (2013) Retrieved From: <http://plato.stanford.edu/entries/criminal-law/>

²² Shandro, A. M. (1989) 'A Marxist Theory of Justice'. *Canadian Journal of Political Science*, 22(1): 27-47, March, pp. 30-31.

²³ Hudson, (2003): p. 8.

²⁴ Foucault, M. (1995) *Discipline and Punish: The Birth of the Prison*. (A, Sheridan trans.) New York: Vintage Books: pp.47-48.

²⁵ Foucault, (1995): p. 232.

'asymmetries of disciplinary subjection' stated the birth of the prison, 'the penalty of civilized societies'.²⁶

Any of these kinds of philosophical theorizing can assist us in understanding what criminal law is and what it ought to be. 'Scrupulous jurisprudential consideration of the most fundamental questions of law, justice, and the meaning of legal concepts is essential. Legal theory has a crucial role to play in defining, shaping and safeguarding the values that underpin our society. The stakes are not low'.²⁷

However, even by theorizing in these philosophical ways and even after having gained a strong empirical and positivist picture of the criminal justice system, is it possible for us to understand what the practice of the criminal law makes the parties to the justice triangle feel? Can we understand criminal prosecutions unless we look at how it is practiced in real life with real experiences? Also, can we understand it by looking at the studies of punishment which, for example, might make cost-benefit analysis over the punitive practice, or just by looking at the positive law?

This thesis proposes that an enquiry into the experience of the parties that are involved in the justice triangle is the key missing dimension for any adequate understanding of the actual workings of the criminal justice system. This thesis argues that neither positivist social science nor analytical nor normative legal philosophy are equipped to generate this missing dimension but that there is something promising in a phenomenological approach which, by providing the experiences, can reveal. This approach can be initially described as follows: 'Phenomenology itself claims to achieve knowledge about the nature of consciousness, a distinctive kind of first-person knowledge, through a form of intuition.'²⁸ The central concern of the phenomenological research is to return to 'embodied, experiential meanings aiming to

---

²⁶ Ibid., p.232, quoted from Rossi, P., *Traite de droit penal*, III, 1829.

²⁷ Wacks, R.(Ed) (2009) *Understanding Jurisprudence: An Introduction to Legal Theory*. New York, Oxford University Press: p.11.

²⁸ Stanford Encyclopedia of Philosophy Retrieved From: <http://plato.stanford.edu/entries/phenomenology/>
Accessed at: 11.10.2013

a fresh, complex, rich description of a phenomenon as it is concretely lived.’ Phenomenology is a ‘meditative philosophy’ which penetrates into person-world relations and gives us the lived experiences.²⁹ This experience is not a passive experience as in the sensory form, it is an active, *conscious experience* through which we live or perform, rather than an observation or engagement. This is a first person feature which is experienced through living and performing.³⁰

My starting premise flows from the claim that in an age in which ‘science is our passion’ (where, as indicated above, we can classify and categorize the world to the finest degree and evaluate according to supposed objective criteria), we have become apart from ‘understanding of ourselves and the world which is, in some way, genuinely closest to us.’³¹ What is argued, therefore, is that by adopting a phenomenological approach, we may go deep down into the world of the parties that are involved in the process of criminal justice and the lived experiences of each party. Thus, this study provides a real story about crime in order to see the inconsistent, missing, inappropriate or exaggerated elements parts – if there are any - in constituting different concepts of justice. In this way phenomenology will guide me in apprehending the points of view and experiences of the individuals involved in the justice triangle.

I have been to prisons in different places several times, but never as a convict nor as a guard. They are all surrounded by huge walls and guarded by control towers. There are strong lights waiting to be switched on at night and cameras watching you all the time. The doors are big and have locks on them from only the outside. Not only prisoners but also visitors have a timetable for the times of visitation. I can say that prisons are places totally surrounded by all measures of security and control.

---

²⁹ Finlay, L. (2009) ‘Debating Phenomenological Research Methods’. *Phenomenology & Practice*, 3(1): 6-25: p.6.

³⁰ Stanford Encyclopedia of Philosophy Retrieved From: <http://plato.stanford.edu/entries/phenomenology/>
Accessed at: 11.10.2013

³¹ Glendinning, S. (2007) ‘What is Phenomenology’. *Philosophy Compass*, 3(1): 30-50: p. 33.

With previous visits to prisons I reflected on the understanding of justice, crime and mechanisms of punishment, and their changing forms throughout history - disapproved acts are punished because they are wrong according to the contemporaneous notions of justice, punishment and crime for those particular ages. In modern times, the state is seen as the provider of justice by implementing punishment, thus protecting the rights of individuals and society. But I wondered, all things considered, was punishment a precondition for justice? Do those policies and practices of the state secure the rights of the individuals or does it secure the permanency of the rule of law and the authority of the state? Or are they used as accommodating mechanisms of authority to control and reconstruct individuals' behavior?

Having those questions in mind, I conducted several interviews, three of which formulates the heart of this enquiry. For my undergraduate thesis, I conducted an interview with a prisoner in Cyprus Central prison in Nicosia on 30th May 2011. Here is an example of a typical exchange which provoked further curiosity in me about the justice triangle:

Me: Do you talk about the things that you have done with other prisoners?

Prisoner: Sometimes. Do you think that those people inside commit those actions deliberately? This is a situation that emerges in one second and disappears shortly after. Afterwards, everyone feels regret. I know that by stealing, I did not do a good thing, but I did not stole money that is earned by elbow grease.

...

Me: Do you feel regret as a result of being punished by imprisonment?

Prisoner: Well... Yes... Look, I have a family outside. I have a child. He is growing, I cannot see him. This deprivation causes regret about imprisonment.

...

Me: Have you seen the man whom you stole money from?

Prisoner: No, I have not.

Me: Would you want to engage in a dialogue with him?

Prisoner: Yes, I would.

Me: Did he get his money back?

Prisoner: No, he could not.

Me: Are you obliged to pay it back?

Prisoner: No, I am not; rather, I am sentenced to 6 years.

- Me:* He could not even get his money back, and as a retribution you are in prison. What is his gain of you being here?
- Prisoner:* Nothing. I do not know. Imprisonment is nonsense.
- Me:* Would you prefer to be punished by engaging in a dialogue with him which may possibly cause him to forgive you, and being involved in societal works, for example?
- Prisoner:* Of course I would. We are not in a healthy psychology here.³²

This conversation made me think about the object of punishment both for the state and its effects on the victim and the offender. In this instance, the practice of the state as the imposer of the law seemed inadequate in getting through to each party. It is as if the state deals with the guilt as an apparatus, failing to notice the human character behind.

This interview felt insufficient for me to really understand how it feels to be in prison. On the other hand, the data and reports about the conditions in prisons, deterrence rates, overcrowding problems and investigations of torture were just numbers, laws and regulations were not enough to provide me with insights to understand how it feels to be caught in the criminal justice system. Nevertheless while reading a wide range of literature, I came across works such as *If This is a Man* by Primo Levi, *Into That Darkness* by Gita Sereny, *The Stranger* by Albert Camus and *Resurrection* by Tolstoy, which provided an insight into how people feel when they kill, when they feel victimized and when they feel regret as a result of a criminal action and so on. I decided to adopt a different method of investigation from those which focused on the legal and theoretical process which might have hindered from seeing. The literary representative made me realize that there is something such as human experience which is unique, valuable and distinct in its nature. Hence, if we are to deal with the process of criminal law, we should be aware of those experiences to understand how they feature on the terrain of justice.

Reading on the topic made me realize that it may not be possible to understand an act if we only look from the viewpoint of history and the writings of others. Every incident,

---

³² Interview with a prisoner, Nicosia (30.05.2011)

action and behavior could be evaluated through the circumstances which shaped it. Before prejudging, the task is to understand the experiences of the parties. Thus, I thought that by being myself and looking through my own eyes, it would not be able to see what is really being experienced, so I rejected the method of being an outside observer, while some other things were happening inside people. Hence, I wanted to identify and present those experiences of people and try to understand how it feels to be a convict and/or a victim. To begin with, I proposed to use as a heuristic device the concept of a 'justice triangle' of state-offender-victim, which is of course just a metaphoric representation in order to see the practices done under the name of justice and what they make the parties experience. Basing my assessment in a conceptual triangle may seem that I have divided the parties in three sharp angles but this is just for the purpose of elaborating the perspectives but not labeling anyone as guilty, victim, criminal and so on. This thesis is not intended to be a horror story, nor is it an attempt to decide on what is right or wrong. It is an attempt to understand human beings in their actions and their consequences.

I chose phenomenology as my research technique because I was aiming to bring out something that will give me the essence of the subjects that I am working on. Because this is something that is related to human beings, I was reluctant to deal with numbers, and I wanted to be able to grasp the intimacy or 'innerness' of the sense of the experiences. Because phenomenology, at its core, has the very deep respect for the uniqueness of human experience, by adopting a phenomenological research technique it seemed as if an approach outside of positivism, which also has a novelty and unpredictability,³³ could thereby capture experience.

The purpose of this thesis is to allow each party to express their experience of justice through a phenomenological approach and by this way, to put forward clear arguments

---

³³ Hycner, R. H. (1985) 'Some Guidelines for the Phenomenological Analysis of Interview Data'. *Human Studies*, 8:279-303: p.300.

about the questions above to criticize the penal system which is commonly perceived as imprisonment. It is an attempt to understand how those practices make parties feel and whether the practices have a place under the terrain of justice according to the parties.

I think the topic is important firstly because of its research technique, as it represents an attempt to understand people 'pathically'.³⁴ Secondly, it is important because it puts forward different ways of thinking about concepts such as justice, punishment and crime from the eyes of people who are practicing them. Thirdly, it makes a critique of the existing penal system and imprisonment, which might be considered as an uncivilized way of practicing justice and still continuing in the 21st century by attempting to show the general picture of the cases. Finally, it shows that the only way of searching for justice ought not to be under punitive practices and even that punishment might not be a way to secure justice.

In the light of the phenomenological approach to be elaborated, this study does not attempt to make, so does not make, any generalizations of the findings because it is not intended as an exercise in positivist social science. In the empirical sense, the results are only particular to the participants who are interviewed, which means they represent only the world of those participants and that is what makes the work itself valuable. Additionally, the process of examining the experience of one unique individual can teach us much about 'the phenomenology of human being in general'. Thus, by being in general and being formed as a result of a long and respectable history of studies, those unique samples represent phenomenologically informative inquiries. I am aware of the tension produced by the experiences themselves being described through the medium of language and, in addition, with retrospective viewpoints that they may have produced changes in perceptions from the experiences themselves. In other words, the descriptions differ from what is actually experienced. However, as it is the case with other non-verbal media such as painting,

---

³⁴ It is a concept used by the Canadian scientist Van Manen. What he means by pathic is a 'relational, situational, corporeal [and] temporal, actional understanding rather than being gnostic, cognitive, intellectual [and] technical'. In a broader sense pathic refers to 'the general mood, sensibility, sensuality, and felt sense of being in the world'. The perception of the world in pathic sense occurs in 'a feeling or emotive modality of knowing and being'. This term is further being elaborated in the thesis.

dancing and music, any description of an experience is not the experience itself. So it is to be anticipated that language might discount some parts of experience in the very process of distilling experience. Eventually, we have to rely on a retrospective viewpoint if we want a verbal description.³⁵

Following this Introduction, Chapter One examines the existing literature on the nature of phenomenology. It starts with a historical development of phenomenology which occurred in the context of an ideological crisis of positivism in the second half of the twentieth century. The chapter continues with a general history of phenomenology by touching on the Husserlian turn followed by the Heideggerian turn. Husserl is regarded as the father of phenomenology and launched descriptive phenomenology which is the attempt to acquire knowledge of the 'things themselves' and the lifeworld of the individuals. Heidegger, who was a student of Husserl, introduced the hermeneutic research tradition which focuses on the human experience itself rather than what they consciously know. In order to provide the methodological approach employed in this thesis, this chapter elaborates a phenomenology based on Van Manen's guidelines for doing phenomenological research. Lastly, chapter one provides several examples of studies conducted by different scientists using phenomenology in order to illustrate and familiarize the reader with the essence of the method.

Essentially Chapter Two provides a set of reasons for the selection of phenomenology as an appropriate research method for the study of the justice triangle and why it fits with the literature of punishment. This chapter provides four main rationale for the employment of phenomenology in this study,:

- a. Phenomenology reveals experience
- b. Phenomenology gives the "heart of things"³⁶
- c. Phenomenology shows where subjectivity first occurs³⁷

---

³⁵ Hycner, (1985): pp. 295-296.

³⁶ Manen, M. v (2007) 'Phenomenology of Practice', *Phenomenology & Practice* 1(1):11-30,p. 12.

d. phenomenology gives voice to the silent

Penultimately, Chapter Three sets out four main concerns. It describes, first, how I came to be interested in the specific phenomenological subjects of this thesis. Because phenomenology is a thoughtful project of a person as a result of a deep questioning of a phenomena, it is crucial that the insights of the project are acknowledged through the researcher. In other words, the researcher should provide the information about how he/she becomes interested in to the subject that is being studied. Secondly, this chapter explains the ways in which I have conducted the three interviews which formed the substantive heart of this enquiry. In phenomenological study, it is important that the researcher should become full of lived experience in order to gather the active *conscious experience*. Husserl calls this process as turning 'to the things themselves'³⁸ So this part provides information about the ways in which the data is acquired, formed and examined. Third, this chapter presents a full account of the three subjects' experience as recorded during my interviews with them. Finally, it elaborates on the phenomenological writing of the inquiry that was acquired. Thus this third part provides the data that was acquired through the interviews by a systematic attempt to utilize the procedures, concepts and themes of phenomenology. And the last section of Chapter Three constitutes a written record of the phenomenological data that was gathered. It summarized each interview, attempts to cluster meanings from the themes and finally situates the data in the context of the whole research undertaking. It is essential to indicate that, in the third chapter, while I am reporting the interviews I used a present continuous or past continuous tense because phenomenologically I want to keep the idea

---

³⁷ Coole, D (2005) 'Rethinking Agency: A Phenomenological Approach to Embodiment and Agentic Capacities'. *Political Studies*: 53:p. 132.

³⁸ Manen, M v (1984) 'Practicing Phenomenological Writting', *Phenomenology + Pedagogy*, 2(1):36-68: p. 40.

that these experiences are still on going, are still being shaped, are still open, and that they have not been completed, for the Man³⁹, for Participant A& B and for me.

---

³⁹ This is the sobriquet which refers to the convict that I have interviewed as the offender and victim side of the justice triangle. Detailed information is given in chapter three of the thesis.

Chapter One

The Historical Evolution of Phenomenology

Eagleton (1983) captured the zeitgeist of Europe's ruined situation at the end of World War One (1914-1918) vividly when he wrote:

The social of European Capitalism had been shaken to its roots by the carnage of the war and its turbulent aftermath. The ideologies on which that order had customarily depended, the cultural values by which it ruled, were also in deep turmoil. Science seemed to have dwindled to a sterile positivism, a myopic obsession with the categorizing of facts; philosophy appeared torn between such a positivism on the one hand, and an indefensible subjectivism on the other; forms of relativism and irrationalism were rampant, and art reflected this bewildering loss of bearings.⁴⁰

In the context of this crisis, a historical movement of phenomenology emerged mainly signalled by the work of Edmund Husserl, Martin Heidegger, Maurice Merleau-Ponty, Jean-Paul Sartre and others in the first half of the 20th century.⁴¹ Although Edmund Husserl (1859-1938) is regarded as the father of phenomenology, the term was introduced earlier in eighteenth century by Immanuel Kant, Georg Wilhelm Friedrich Hegel, and Ernst Mach, which introduced phenomenological terms as a 'new way of doing philosophy'.⁴²

Phenomenology has today brought together three major figures, their ideas, or problematics: 'the *descriptive* phenomenology of Edmund Husserl, and the *hermeneutic* phenomenology of Merleau-Ponty (1908-1961) and Jean-Paul Sartre (1905-1980).'⁴³ On the one hand the concept of phenomenology which fundamentally comes from the Greek word

---

⁴⁰ Groenewald, (2004): p. 3, quoted from: Eagleton, T. (1983). *Literary Theory: An Introduction*. Oxford; Basil Blackwell:p.54.

⁴¹ Stanford Encyclopedia of Philosophy Retrieved From: <http://plato.stanford.edu/entries/phenomenology/> Accessed at: 11.10.2013.

⁴² Earle, V. (2010) 'Phenomenology as Research Method or Substantive Methaphsics? An Overview of Phenomenology's uses in nursing'. *Nursing Philosophy*(11): 286-296: p. 287.

⁴³ Holloway, I.& Wheeler, S. (Eds.) (2010) *Notes from Qualitative Research in Nursing and Healthcare*. West Sussex, Wiley-Blackwell Publishing: p. 213.

phainomenon meaning 'appearance', and as just noted, was re-elaborated in the modern period by Kant. The study of phenomenology is to some extent a complex epistemological question of how we know what we know; of the relationship of the person who *does* the knowing; and what kinds of things can be known. On the other hand it is also related with the ontological question of 'what is being', that is to say, trying to identify 'the nature of reality and our knowledge about it, 'how things really are'.⁴⁴

In general 'phenomenology itself claims to achieve knowledge about the nature of consciousness, a distinctive kind of first-person knowledge, through a form of intuition'.⁴⁵ Phenomenological research is essentially concerned with returning to 'embodied, experiential meanings aiming to a fresh, complex, rich description of a phenomenon as it is concretely lived.' Phenomenology claims to be a 'meditative philosophy' which penetrates into person-world relations and gives us lived experiences.⁴⁶ This experience is not a passive experience as in the sensory form, it is an active experience through which we live or perform, rather than an observation or engagement. This is a first person feature which is experienced through living and performing.⁴⁷

Phenomenology should not be seen understood as possessing the mystery of a metaphysical enigma. It is a method which does not have a universal recourse but it is not 'a talisman of some occult order'. In the process of using this phenomenological method, as Sanders argues, one firstly learns phenomenology through reading, observation, discussion and reflection in a step by step disciplined fashion. 'Then one *does* phenomenology'. He argues that one can only begin to understand the meanings of 'intentionality, intersubjectivity, eidetic reduction, and how to practice epoche' after doing phenomenology. He thinks that to

---

⁴⁴ Holloway, & Wheeler(Eds.) ,(2010): p. 214.

⁴⁵ Stanford Encyclopedia of Philosophy Retrieved From: <http://plato.stanford.edu/entries/phenomenology/> Accesseed at: 11.10.2013.

⁴⁶ Finlay, (2009): p. 6.

⁴⁷ Stanford Encyclopedia of Philosophy Retrieved From: <http://plato.stanford.edu/entries/phenomenology/> Accesseed at: 11.10.2013.

learn and to practice phenomenology resembles that of the Augustinian circle: 'In order to find out, I must already know, but in order to know, I must first find out'.⁴⁸

Franz Brentano (1838-1917), who also contributed significantly to the development of phenomenology, first emphasized the 'internal experience of being conscious of something'.⁴⁹ He wrote,

[Phenomena] have something to say to us-this is common knowledge among poets and painters. Therefore, poets and painters are born phenomenologists. Or rather, we are all born phenomenologists; the poets and painters among us, however, understand very well their task of sharing, by means of word and image, their insights with others-an artfulness that is also laboriously practiced by the professional phenomenologist.⁵⁰

With its feature of poetic language, the phenomenological movement emerged as a challenge to analytic/deductive philosophies and sought to begin with 'invariant' principles obtained from the main sources of 'intuition and insight which may or may not result in generalizations'. A difficulty which phenomenological approaches face is that they lack precise methodology to guide the researcher in analysis. The method alters according to the phenomena being researched and the 'thematic attention given them'. Despite there not being a common existent 'orthodox procedure' for phenomenological researchers, there are present certain commonalities that a researcher make use. First of all, every method originates with the examination of the conscious experience (phenomena) of the individuals by going into an analysis of 'how meanings develop in the continuing restructuring process of the consciousness' and ends with the individuals' critical review of the experience.⁵¹

1.1.The Husserlian Turn

---

⁴⁸ Sanders, P. (1982) 'A New Way of Viewing Organizational Research'. *The Academy of Management Review*, 7(3): 353-360, (July): p.359.

⁴⁹ Groenewald, (2004): p. 3

⁵⁰ Ibid., p. 5, quoted from Van Manen, M. (1997). Phenomenological pedagogy and the question of meaning. In D. Vanderberg (Ed.), *Phenomenology & education discourse* (pp.41-68). Johannesburg, South Africa: Heinemann: p.41.

⁵¹ Sanders, (1982): pp. 353-354.

Husserl, in his method of phenomenology, tried to explore the conscious lived experience of phenomena, in particularly the way that phenomena are perceived in everyday life. He tried to acquire knowledge in 'the things themselves' and focused on trying to understand the participant's lifeworld (*lebenswelt*).⁵²

In the eighteenth and nineteenth centuries epistemology, including the building knowledge particularly science, tended to develop through empirical investigation; whatever was observed (perceive) or was 'sensible', in other words, open to experience. Husserl in his *Logical Investigations (1900-01)* engaged with two distinct lines of theory, namely psychological theory and logical or semantic theory. Husserl took both subjective and objective theories about phenomena and united them within a single discipline. Thus, according to him 'phenomena must be reconceived as objective intentional contents (sometimes called intentional objects) of subjective acts of consciousness'. He introduced two Greek words: *noesis* and *noema* from the Greek verb *noéō* (νοέω), which means 'to perceive, think, intend'. So *noesis* is named as 'the intentional process of consciousness' and *noema* is called the ideal content which is 'the ideal meaning and as "the object as intended"'. So Husserl correlated a kind of psychology with a kind of logic. He improved a descriptive-analytic- psychology in which he analyzed acts of consciousness. He improved a kind of logic – a theory of meaning - in which he described and analyzed 'ideal meanings of various types that serve as intentional contents, or noematic meanings, of various types of experience'.⁵³ Thus according to Husserl, phenomenology is the study of consciousness which is experienced through the first-person point of view.

The subject matter is different types of experience just as they are experienced, from the point of the subject which is living through or performing them. So we characterize

---

⁵² Pascal, J. (2010) 'Phenomenology as a Research Method for Social Work Contexts: Understanding the Lived experience of Cancer Survival', *Currents: New Scholarship in the Human Services* 9(2):pp.2-3.

⁵³ Stanford Encyclopedia of Philosophy Retrieved From: <http://plato.stanford.edu/entries/phenomenology/> Accessed at: 11.10.2013.

experiences of emotion (e.g. hearing, thinking, wishing, willing...) and also acting (e.g. walking, cooking, talking...) which are 'embodied volitional activities'. However this does not mean that any characterization of experience will do. Phenomenological analysis of a given type of experience will contain their intentionality – how would we experience that conscious action - in other words, their being a consciousness that is experienced in a certain way. The way that I see, conceptualize or understand an object expresses what the object means to me in my current experience. Thus phenomenology contains the study of meaning and in a wider sense that it features what is described more than language.⁵⁴

In his book *Ideas*, Husserl turned away from any reality beyond phenomena with a transcendental turn. Thereby the concern moved to the form of our own conscious experience, by, the term he used, 'bracketing' the question of existence of natural world around us. By this manner he moved the attention towards the experience of the object and what it means in ones experience. He argued that in order to acquire a full understanding of phenomena and to liberate from the researchers' prejudgments, the researcher should keep a distance from his/her own subjectivity through bracketing. Bracketing assumed that knowledge and experience can and should be separated by the researcher.

Husserl, in his philosophical ideas, assumed that 'experience as perceived by human consciousness has value and should be object of scientific study.' For Husserl, in order to understand human motivation scientists should significantly consider subjective information as human actions are affected by what people perceive to be real. Husserl argued that the researcher should shed all prior personal knowledge, his or her consciousness as well as personal biases in order to comprehend the 'essential lived experiences' of those being investigated. The task of the researcher was to grasp *transcendental subjectivity* which

---

⁵⁴ Stanford Encyclopedia of Philosophy Available at: <http://plato.stanford.edu/entries/phenomenology/>
Accessed at: 11.10.2013.

means to neutralize all preconceptions and biases to the inquiry in order not to affect the object of study.⁵⁵

Because Husserl believed that there were common features to any lived experience of all persons, and he argued that to grasp generalized descriptions was possible. Hence, in order to consider the description of the lived experience, he tried to find the nature of the phenomenon by generating - what he called - *universal essences or eidetic structures*. In this context, Husserl tries to make phenomenology a rigorous science by emphasizing to imply the technique of *bracketing*.⁵⁶

Generating the eidetic structures becomes possible with eidetic reduction which is the process by which essences are abstracted from consciousness or experience which leads to acquire universal "pure" essences from concrete expression of a particular phenomenon. Sanders explained this as 'the process of going beyond, behind, or underneath the conventional patterns or structures of thought and action in order to locate their common grounds'. Thus eidetic reduction relies on introspection and is carried out through using intuition and reflection.⁵⁷

In summary, Husserl from within this environment of post-war ideological crisis 'sought to develop a new philosophical method which would lend absolute certainty to a disintegrating civilization'.⁵⁸ According to Husserl, information that is gathered through independently existing objects are not reliable. He believed that information can be acquired through how things appear or present themselves to people's consciousness. Thus, through ignoring anything outside immediate experience, he believed reduction of the external world to the contents of personal consciousness was possible. The acquired realities for him were treated as pure 'phenomena' and

---

⁵⁵ Lopez, K. A. & Wills, D. G. (2004) 'Descriptive Versus Interpretive Phenomenology: The contribution to Nursing Knowledge' *Qualitative Health Research*, 14(5): 726-735, (May): pp.727-728.

⁵⁶ Lopez & Wills, (2004) : pp.727-728.

⁵⁷ Sanders, (1982): p.355.

⁵⁸ Groenewald, (2004) :p. 3, quoted from: Eagleton, T. (1983). *Literary Theory: An Introduction*. Oxford; Basil Blackwell:p.54.

the data which indicated where to begin. Thus Husserl named this science of pure 'phenomena' as 'phenomenology'.⁵⁹

1.2.The Heideggerian Turn

The seminal ideas of phenomenology have not remained stable but have been revised by subsequent scholars. One of the most important examples of this was Heidegger, a student of Husserl, who challenged some of the latter's assumptions about the way that phenomenology could engage in meaningful inquiry. Thus Heidegger put forward an interpretive *hermeneutic* research tradition. (The word *hermeneutic* came from the name Hermes who was an ancient Greek god whose responsibility was to clarify and interpret messages among gods). Hermeneutics has been used in a number of academic disciplines, including within the field of theology in order to interpret biblical texts. Hermeneutics focuses on the human experience itself rather than what they know consciously. Hermeneutics refers to the process of seeking the meanings hidden in common life practices, not only the description of essences and core concepts.⁶⁰

Heidegger argued that it is not possible to abstract the individual from the world in which he or she lives. Thus, the realities of individuals are permanently affected by the *lifeworld* which they live in. Hermeneutic inquiry, then, is concerned with the implication of the narratives of individuals about their experiences rather than in human subjectivity. Interpretive phenomenology focuses on 'the interpretation of the narratives provided by participants in relation to various contexts'. This might entail historical, social and political analysis which shape and arrange experiences.⁶¹

---

⁵⁹ Groenewald, (2004) :p.4.

⁶⁰ Lopez & Wills,(2004): p.728.

⁶¹Ibid., p.729.

With the term German term *Dasein* - of which the literal English translation is “there being” - Heidegger tried to emphasize the uniqueness and existence of human beings within a social context. He believed that it is defective to objectify the experience by separating the experience from the person. In other words Heidegger emphasized indivisibility of the world and individuals. He claimed that *Dasein* is temporal which means human beings exist within their social and historical context, thus temporality represents past, present and future and the way that they shape human existence.⁶²

In interpretive phenomenology, the preconceptions or expert knowledge of the researcher are elements that guide and give meaning to the enquiry. For Heidegger, in the first place it is impossible to get rid of the background ideas of the researcher which led itself to finding a topic to study. To illustrate, it is the researcher’s knowledge of the literature that makes him or her to feel the necessity to undertake a study in a given area. Thus the knowledge of the researcher guides the inquiry in the way that it needs to proceed to acquire useful knowledge. Therefore, according to the hermeneutic tradition personal knowledge is helpful and essential for phenomenological research.⁶³

It is argued that if one aims to make something practically useful with phenomenology, it lacks effectiveness:

“Nothing comes” of philosophy; “you can’t do anything with it.” These two turns of phrase, which are especially current among teachers and researchers in the sciences, express observations that have their indisputable correctness . . . . [It] consists in the prejudice that one can evaluate philosophy according to everyday standards that one would otherwise employ to judge the utility of bicycles or the effectiveness of mineral baths.⁶⁴

It is entirely correct and completely in order to say, “you can’t do anything with philosophy.” The only mistake is to believe that with this, the judgment concerning

---

⁶² Pascal, J (2010) ‘Phenomenology as a Research Method for Social Work Contexts: Understanding the Lived experience of Cancer Survival’, *Currents: New Scholarship in the Human Services* 9(2):pp.3-5.

⁶³ Lopez & Wills, (2004): p.729.

⁶⁴ Manen, (2007): p.13.

philosophy is at an end. For a little epilogue arises in the form of a counter question: even if we can't do anything with it, may not philosophy in the end do something with us, provided that we engage ourselves with it?

In summary, Heidegger included “temporality, thrownness, fallenness, care, authenticity and angst and the interpretation of meaning” to phenomenology. Heidegger was generally concerned with humanistic bases while trying to place individuals within their life-world contexts. Because his work also placed social and historical context of the individual, Heidegger rather than taking a personal perspective, took a structural position.⁶⁵

1.3. Phenomenology as a Method

Depending upon the context, the term ‘phenomenology’ refers both to a philosophical movement and a human science research approach. The phenomenology of Husserl, Heidegger, Gadamer, and Merleau-Ponty represents a philosophical approach which does not provide rules and procedures for doing research. However the phenomenology of van Manen, a Canadian social scientist has usefully offered particular guidelines for doing phenomenological research and which have been used in disciplines such as education, nursing, clinical psychology, and law’.⁶⁶

van Manen emphasized that it is not the purpose of phenomenological inquiry to yield definite knowledge. He noted that it is essential to realize that every phenomenological text represents an interpretation of a certain experience which makes the texts rich and compelling. Although those texts might be tentative, they present us ‘sensitive

---

⁶⁵ Pascal, (2010): p.5.

⁶⁶ Earle, (2010): p. 286.

descriptions and interpretations of possible life experiences'.⁶⁷ He formulates a more 'action sensitive' method by offering specific guidelines for researchers concerned with conducting phenomenological research.⁶⁸ My own phenomenological analysis as set out in Chapter Three draws heavily on van Manen who has provided guidelines for phenomenological research under five rubric, as follows.

a. "Turning to a Phenomenon Which Seriously Interests Us and Commits Us to the World"⁶⁹

van Mannen argued that conducting phenomenology means to practice 'thoughtfulness' which can be described as 'a minding, a heeding, a caring attunement' in other words a mindful wondering of living and the meaning to live a life. He argues that to do phenomenology means to deeply questioning of something which brings out an original sense of what it means to be 'a thinker, a researcher, a theorist'. Thus it becomes a project of a real person which consists of only one interpretation of human experience.⁷⁰ Thus this part requires providing how, with the own experiences I came to write the topic of investigation by elaborating on my wonders, questions in mind and concerns.

b. "Investigating Experience As We Live It Rather Than As We Conceptualize It"⁷¹

The central concern of phenomenology is to describe, not to explain or analyze. This was mentioned in Husserl's early writings as 'descriptive psychology' or to paying attention to the 'thing themselves'. A person is bits of the world which cannot be

---

⁶⁷ Manen, M. v (1996) 'Phenomenological Pedagogy and the Question of Meaning'. *Phenomenology and Educational Discourse*:39-64, p.10.

⁶⁸ Earle, (2010): p. 289.

⁶⁹ Manen, (1984): p.39.

⁷⁰ Manen, (1984): pp.38-40.

⁷¹ Ibid., p.39.

considered out of the biological, psychological or sociological investigation, thus out of the realm of science. All the knowledge that a person has gained is acquired through the point of view and experience of that individual without which the symbols of science would be pointless.⁷² Thus, according to Van Manen, while doing phenomenology, this particular wisdom is sought in understanding the nature of lived experience itself. With this rationale in mind for choosing phenomenology and how it fits to the context of my research context, the second step may be taken to provide the manner in which the interviews were to be conducted.

c. "Reflecting On The Essential Themes Which Characterize the Phenomenon"⁷³

It is the attempt to seek for the inner apprehension which makes this lived experience whether it be 'mothering, fathering, reading, running, teaching, testing, leading, lending, drawing, driving, or the experience of time, space, things, the body, others'.

Phenomenological research makes a distinction between essences and appearance.⁷⁴

Prompted by this approach, I aim to provide a phenomenological perspective of exposing themes and concepts from the individual viewpoints and forming a system of providing themes and stories in a way which gives the opportunity to apprehend the experiences as they are and as transparent as they can be.

d. "Describing the Phenomenon Through the Art of Writing and Rewriting"⁷⁵

Van Manen emphasized that the question to be asked at this point is 'What is it like to do phenomenological research?' rather than asking 'What is phenomenological research?' or 'How do we write up our research findings?' Here he mentioned that speech became a

---

⁷²Merleau-Ponty, M. (2002) *Phenomenology of Perception*.(Trans. Colin Smith) London: MacMillan: Preface ix.

⁷³ Manen, (1984): p. 39.

⁷⁴ Ibid., p. 41.

⁷⁵ Ibid., p. 39.

writing activity.⁷⁶ Again utilising van Manen's suggestion will allow me to then provide a more detailed analysis of the themes and concepts of phenomenology, variations between them and lastly contextualization of the themes and concepts within the overall substantive subject matter.

1.4. Phenomenological Studies

In 1970's and 1960's the work of Husserl brought about a surge of sociological interest. Sociologists applied the philosophical ideas of Husserl to an 'empirical plane' and evolved to a discipline called phenomenological sociology. Scholars like Berger & Luckmann (1967), Douglas (1973), and Psathas (1973) tied the emphasis of phenomenology on consciousness 'as the locus of reality to a social constructionist view of society'.⁷⁷ Contemporary analysts of social sciences are struggling to engage the metaphors with present social transformations and incorporate those with analytical schemes.⁷⁸

Yet, various scholars from the so-called 'Dutch' or 'University of Utrecht' School consisted of a range of phenomenology-oriented 'psychologist, educators, pedagogues, pediatricians, sociologists, criminologists, jurists, psychiatrists, and other medical doctors'. On the whole they focused on doing phenomenology as a practical and reflective method rather than grasping it as a professional philosophy. In this manner, each in their particular ways produced 'insightful, textual portrayals of concrete human phenomena'. The topics of the writings clearly showed their interest in mundane daily concerns, including for example: 'Having a Conversation' (van den Berg), "The Hotel Room" (van Lennep), "The Secret Place in the Life of the Child" (langeveld), "Experiencing Obsessive Compulsions"

---

⁷⁶ Manen, (1984): p. 41.

⁷⁷ Adler, P A & Adler, P & Fontana, A (1987) 'Everyday Life Sociology' *Annual Review of Sociology*, 13: 217-235: p. 221.

⁷⁸ Breiger, A (1995) ' Social Structure and Phenomenology of Attainment', *Annual Review of Sociology*, 21: 115-136: p.117.

(Buytendijk), and “Insomnia and Falling Asleep” (Linschoten).⁷⁹ Because it provides living knowledge and alternative to empirical knowledge, phenomenology becomes a discerning means of seeking nursing knowledge development, for example to experience pain – whether physical or mental - is categorically different from describing pain, which in turn is quite different from attempting to classify or quantify pain. Nursing and medical studies may have strong reasons for adopting a phenomenological approach to apprehend experience which conventional research techniques might ignore. Additionally, phenomenology became crucial in nursing as it provided an alternative to ‘managerial, instrumental and technological ways of understanding knowledge and they lead to more ethically and experientially sensitive epistemologies and ontologies of practice’.⁸⁰ Furthermore, Edward (2006) noted that:

The philosophical underpinnings of phenomenological thought are consistent with the values of nursing practice-the uniqueness of the person, the importance of personal discovery and acceptance of life situations, the need for the exploration of meaning of experience, interpersonal relating, potential for personal growth and use of self as a therapeutic tool.⁸¹

In the discipline of nursing the uniqueness of a person is the central point while studying the whole human condition. Thus phenomenology becomes significant in the sense that it provides a detailed focus in unique individual interpretations of meaning in events of life.⁸² In order to acquire specialized knowledge to understand the practice of nursing, the inquiry should reflect the lived realities of the clients who are taken care of by the nurses. Thus the knowledge acquired becomes ‘relevant and respectful of the social realities’ of those who are living within the context.⁸³

1.4.1. Langeveld’s Study

---

⁷⁹ Manen, (2007): pp. 22-23.

⁸⁰ Earle, (2010): p. 291.

⁸¹ Ibid., p.291 quoted from: Edward, K L (2006) ‘A theoretical discussion about the clinical value of phenomenology for nurses’. *Holistic Nursing Practice*, 20(5):235-238, p.238.

⁸² Earle, (2010): p. 292.

⁸³ Lopez & Wills, (2004): p.726.

According to Langeveld, the Utrecht School's work was a "home, kitchen, street" approach to phenomenological inquiry. His concern was not to acquire indubitable knowledge. In his work, "The Secret Place in the Life of the Child" he tries to grasp the "felt meaning" of that private place that children time to time seem to look for. The "secret place" is where the child feels aside from the presence of others.⁸⁴ Langeveld made a sensitive analysis in order to understand what is it like for a child to sit silently in a place where the child does not attract the parents' attention. Those "secret places" are places in which children feels unthreatened, safe and peaceful, thus:

The phenomenological analysis of the secret place of the child shows us that the distinctions between the outer and inner world melt into a single, unique, personal world. Space, emptiness, and also darkness reside in the same realm where the soul dwells. They unfold in this realm and give form and sense to it by bringing this domain to life. but sometimes this space around us looks at us with hollow eyes of disappointment; here we experience the dialogue with nothingness; we are sucked into the spell of emptiness, and we experience the loss of e sense of self. This is also where we experience fear and anxiety. The mysterious stillness of the curtain, the enigmatic body of the closed door, the deep blackness of the grotto, the stairway, and the spying window which is placed too high to look through, all these lead to the experience of anxiety. They may seem to guard or cover an entry-way or passage. The endless stairway, the curtains which move by themselves, the door which is suspiciously ajar, or the door which slowly opens, the strange silhouette at the windows are all symbols of fear. In them we discover the humanness of our fears.⁸⁵

Then Langeveld realized that the anxieties disappear in degrees while the child comes to the age of four or five. He thinks those beginnings in which the child becomes conscious of "I" in the world which is experienced as "other" all mark first developments of a unique human personality. At this moment, the secret place turns out to be invitational:⁸⁶

---

⁸⁴ Manen, (2007): p.23.

⁸⁵ Manen, (2007): pp. 23-24.

⁸⁶ Ibid., p. 24.

The indeterminate place speaks to us, as it were. In a sense, it makes itself available to us. It offers itself, in that it opens itself. It looks at us in spite of the fact and because of the fact that it is empty. This call and this offering of availability are an appeal to the abilities of the child to make the impersonal space into his very own, very special place. And the secrecy of this place is first of all experienced as the secrecy of "my-own-ness." Thus in this void, in this availability, the child encounters the "world". Such an encounter the child may have experienced before in different situations. But this time it encounters the world in a more addressable form - everything which can occur in this openness and in this availability, the child must actively fashion or at least actively allow as a possibility.⁸⁷

In this study Langeveld, as well as showing what the experience is like, also showed how pedagogically convenient experience is that for a child:⁸⁸

During all the stages leading to adulthood, the secret place remains as an asylum in which the personality can mature; this self-creating process of this standing apart from others, this experiment, this growing self-awareness, this creative peace and absolute intimacy demand it—for they are only possible in alone-ness.⁸⁹

Langeveld has a persuasive power in his writings about clinical child psychology and about teaching and parenting children. Particularly his writings that have a strong phenomenological sensibility, he provides a 'feeling understanding' of the way that young children might experience their world and what challenges are posed to us as a result of these understandings. His study 'The Secret Place in the Life of the Child' provides strong evidence on Langeveld's claim on 'how the normative is always embedded in our understanding of children's experiences'.⁹⁰ He not only shows what the experience is like, but also shows pedagogical appropriateness for the child:

In the secret place for the child can find solitude. This is also a good pedagogical reason to permit the child his secret place...something positive grows out of the secret place as well, something which springs from the inner spiritual life of he

---

⁸⁷ Ibid., p. 24.

⁸⁸ Ibid., p. 24.

⁸⁹ Manen, (2007): p. 24.

⁹⁰ Manen, (1996): p.7.

child. That is why the child may actively long for the secret place.

During all the stages leading to adulthood, the secret place remains an asylum in which are personality can mature; this self-creating process of this standing apart from others, this experiment, this growing self-awareness, this creative peace and absolute intimacy demand it-for they are only possible in alone-ness.⁹¹

To sum up, he argued that since we are always confronted with real life circumstances thus it is inevitable to see the link of the normative to our understanding of the experiences of children. In other words, in dealing with children, we must guide ourselves by 'felt' rather than rational thoughts because it is not possible for pedagogical thinking and acting to be reduced to mere 'rational' grounds.⁹² Thus van Manen argues that studies by Langeveld and obliges us to recognize certain human experiences that may be indeed be contingent to certain historical contexts, life conditions, and circumstances but the only task was to understand it as a "possible human experience". It is not the scope of phenomenology to produce dogmas or even 'theories' in a strong sense, but phenomenology shows us:

What various ranges of human experiences are possible, what worlds people inhabit, how these experiences may be described, and how language (if we give it its full value) has powers to disclose the worlds in which we dwell as fathers, mothers, teachers, students, and so forth. Of course, we can choose not to value these experiences. The point is, however, that we may enrich our lives by the recognition that these possible experiences could be or become our own actual experiences.⁹³

All in all, in phenomenological study it is the task of the each researcher to deal with the conflicting literature of phenomenology, express a proper and applicable method or process in order to manage the aims of the project.⁹⁴

---

⁹¹ Ibid., p.8.

⁹² Ibid., p. 9.

⁹³ Manen, (1996): p. 9.

⁹⁴ Caeli, K. (2001) 'Engaging with Phenomenology: Is it more of a Challenge than it needs to be?' *Qualitative Health Research*, 11(273):p. 275.

Chapter Two

Phenomenology as a Research Method

If I tell you where my greatest feeling, my universal feeling,
the bliss of my earthly existence has been,
I would have to confess: It has always, here and there,
been in this kind of in-seeing,
in the indescribably swift, deep, timeless moments
of this divine seeing into the heart of things.

(Rainer Maria Rilke, 1987)⁹⁵

Having introduced phenomenology and outlined some approaches, and then continued to indicate the claimed merits of phenomenology with some examples of previous studies, it is now necessary to explain why a phenomenology as a research methodology was elaborated in this research study and thesis. This chapter shows how a phenomenological approach might prove illuminating in the analysis of crime, law and justice.

2.1. Phenomenology Reveals Experience

A change in the simplistic attitude of conceiving as good or evil will require noticing that humans are not identical; 'that there is no universal mental apparatus, and that different traditions, customs and ways of living have created a variety of ways of living: ways of thinking, seeing and being'. It has been argued by the proponents of qualitative research that thirty years ago social sciences got in to a crisis of lack of meaning which emerged as a result of the rationality that Enlightenment had exposed. That current of rationality separated people from one another, divided 'mind from world, value from fact and knowledge from ethics'.⁹⁶

---

⁹⁵ Manen, (2007): p.12.

⁹⁶ Packer, M. (2011) *The Science of Qualitative Research*. Cambridge, Cambridge University Press: p.4.

Today's crisis is deeper than a loss of a meaning like 'the crisis of mounting environmental damage and escalating war between civilizations'. Subjectivist research alone can not provide a solution to those profound problems however its inquiries can at least counter, not bolster, of seeking to dominate people. Because it may be sensitive to human forms of life, qualitative research holds the potential to change our behavior to dominance different from the traditional research.⁹⁷

Thus the research method of this study forms a different way of conceptualizing social inquiry by adopting what Habermas calls not only a 'practical' interest - which is 'an interest in understanding other people' which is adopted successfully by qualitative research - but also an attempt to move forward from reducing people to 'status of objects for objective observation'. By using a phenomenological approach this study aims to make a distinction between studying humans as objects and studying humans as beings 'who live in particular cultural and historical forms of life and who are made and make themselves as specific kinds of subjects. Thus this study is motivated by what Habermas called an 'emancipatory' interest which develops a manner of knowing other people that 'leaves them feeling misunderstood and treated as objects and fails to recognize either the political and ethical dimensions of understanding or its own transformative power'.⁹⁸ Packer further argued that,

When we understand another person, we do not merely find answers to our questions about them (let alone test our hypothesis about them) but are challenged by our encounter with them. We learn, we are changed, we mature. Contemporary qualitative research with a few welcome exceptions fails to recognize these things or even allow space for such recognition in its repertoire of techniques and its methodological logic.⁹⁹

---

⁹⁷ Packer, M (2011) *The Science of Qualitative Research*. Cambridge, Cambridge University Press: p.4.

⁹⁸ *Ibid.*, pp.4-5.

⁹⁹ *Ibid.*, pp.5-6.

Thus by using phenomenology this thesis is an attempt to dig into new possibilities by asking new kinds of questions in order to see different kinds of connections and different kinds of casualty and perhaps seeing ourselves and the world in a new light.¹⁰⁰

2.2. Phenomenology Gives the “heart of things”¹⁰¹

In an age in which “science is our passion” we have become apart from “understanding of ourselves and the world which is, in some way, genuinely closest to us.”¹⁰² Van Manen argued that phenomenology of practice provides a different manner of knowing the world. He states that “theory “thinks” the world, practice “grasps” the world-it grasps the world pathically’. What he means by pathic is a ‘relational, situational, corporeal [and] temporal, actional understanding rather than being gnostic, cognitive, intellectual [and] technical’. In a broader sense pathic refers to ‘the general mood, sensibility, sensuality, and felt sense of being in the world’. The perception of the world in a pathic sense occurs in ‘a feeling or emotive modality of knowing and being’. Heidegger uses the term *Befindlichkeit* in order to refer to the sense that we find ourselves in situations. In other words, implicitly we have understanding of ourselves in situations in which we put ourselves.¹⁰³ Van Manen argues that it is harder to bring out concepts and teach informational knowledge than to acquire pathic understandings. For him, this is the strength of phenomenology of practice. It is through pathic significations that phenomenological texts are communicated, internalized and reflected on.

In this light the aim of this thesis is not to acquire the cognitive aspects of a prison or state of being guilty or a victim. It is more than measurable and dimensional properties that is sought after. The concern is the ‘atmospheric, sensual, and felt aspects’ of being.

---

¹⁰⁰ Packer, (2011): p.6.

¹⁰¹ Manen, (2007): p.12.

¹⁰² Glendinning,(2007): p.33.

¹⁰³ Manen, (2007): pp.20-21.

Thus pathic knowledge explains itself in the manner that one 'feels' the atmosphere of a place, which is an inherent knowledge that enables our embodied practices.¹⁰⁴

The pathic dimensions of practice are pathic precisely because they reside or resonate in the body, in our relations with others, in the things of our world, and in our very actions. These are the corporeal, relational, temporal, situational, and actional kinds of knowledge that cannot necessarily be translated back or captured in conceptualizations and theoretical representations. In other words, there are modes of knowing that inhere so immediately in our lived practices - in our body, in our relations, and in the things around us - that they seem invisible.¹⁰⁵

Phenomenology does not claim to attain to new knowledge of some phenomenon, it rather makes an effort of *elucidation* which is to bring concepts together, to gather something that we already are aware. Thus it is a work of 'explication, elucidation, explicitation, or description' of something that we are already familiar with but can not get into a limpid focus.¹⁰⁶ As Husserl states:

Phenomenological explication is nothing like 'metaphysical construction'; and it is neither overtly nor covertly a theorizing with adopted presuppositions or helpful thoughts drawn from the historical metaphysical tradition. It stands in sharpest contrast to all that . . . Phenomenological explanation does nothing but *explicate the sense this world has for us all, prior to any philosophizing . . . a sense which philosophy can uncover but never alter.*

(Cartesian Meditations 151; italics in original)¹⁰⁷

To illustrate, Nagel argues that it is hard to find what proves evident of the conscious experience because it occurs in numerous forms which are entirely unimaginable to us. However, although the form may vary, essentially that 'an organism has conscious experience *at all* means, basically, that there is something it is like to *be* that organism.'¹⁰⁸ In other words he claims that: 'fundamentally an organism has conscious mental states if and only if there is something that is to be that organism-something it is like *for* the organism'. He

---

¹⁰⁴ Manen, (2007): p.20.

¹⁰⁵ Ibid., p.22.

¹⁰⁶ Glendinning, (2007):p.38.

¹⁰⁷ Ibid.,p.38-39.

¹⁰⁸ Nagel, T. (1974) 'What is it like to be a bat?', *Philosophical Review*. LXXXIII(4): 435-450: p.35.

calls this 'the subjective character of experience' which is not analyzable with any system of explanation of functional states, or intentional states 'since these could be ascribed to robots or automata that behaved like people though they experienced nothing'.¹⁰⁹

Nagel wrote an article called "What is it like to be a bat" which basically argued that there is something that it feels like to be a conscious thing. He stated his reason for choosing bats instead of wasps or flounders was because, he argued, that 'if one travels too far down the phylogenetic tree, people gradually shed their faith that there is experience there at all.'¹¹⁰ He argued that although we share various commonalities, bats present a range of different deed and sensory apparatus from us:

Now we know that most bats (the microchiroptera, to be precise) perceive the external world primarily by sonar, or echolocation, detecting the reflections, from objects within range, of their own rapid, subtly modulated, high-frequency shrieks. Their brains are designed to correlate the outgoing impulses with the subsequent echoes and the information thus acquired enables bats to make precise discriminations of distance, size, shape, motion, and texture comparable to those we make by vision.¹¹¹

Hence he argued that this experience is not something that can be experienced or imagined subjectively which creates difficulties for the conception of what is it like to be a bat. He proposed ways that will let us to extrapolate that inner life of the bat from the case of us should be considered and, if not, alternative methods available should be looked for to understand the notion because our own experience, because it is limited, falls behind to provide the basic material for our imagination.¹¹²

Our imagination is limited in the way that we can only imagine what it would feel if we behave like the way that bat behaves. However, this is not the question. The intended purpose is to know 'what is it like for a *bat* to be a bat'. Nagel offers that, insofar as we imagine this, we are restricted to our own mental resources. If we do not change our

---

¹⁰⁹ Nagel, (1974): 35-36.

¹¹⁰ Ibid.,p.36.

¹¹¹ Ibid., p.36.

¹¹² Ibid., p.36.

fundamental structure and behave like a wasp or a bat, the experience that we have would not be something of those animals. However, it is doubtful that any meaning can be acquired by supposing what would happen if we possess the 'internal neuropsychological constitution of a bat'. He argues that even if we are transformed in to a bat, still the best evidence would come from the experience of bats. Thus we can say that the experiences that bats practice have subjective character which it is beyond our ability to conceive'. And he adds that even if the most appropriate forms are used, some of the conscious life in the universe will not be describable.¹¹³ He added that,

Apart from its own interest, a phenomenology that is in this sense objective may permit questions about the physically basis of experience to assume a more intelligible form. Aspects of subjective experience that admitted this kind of objective description might be better candidates for objective explanations of a more familiar sort. But whether or not this guess is correct, it seems unlikely that any physical theory of mind can be contemplated until more thought has been to the general problem of subjective and objective. Otherwise we can not even pose the mind-body problem without sidestepping it.¹¹⁴

It can be said that, what is studied in the discipline of phenomenology is the conscious experience from either the subjective or the first person point of view. Phenomenology is not restricted to the sensory qualifications of hearing, seeing, and other senses, because our experience is more than the mere sensation itself. Beyond that phenomenology addresses a wider domain including "the meaning things have in our experience, notably, the significance of objects, events, tools, the flow of time, the self, and others, as these things arise and experienced in our 'life world'.¹¹⁵ Thus phenomenology studies,

the structure of various types of experience ranging from perception, thought, memory, imagination, emotion, desire and violation to bodily awareness, embodied action, and social activity, including linguistic activity.¹¹⁶

---

¹¹³ Nagel, (1974): p.38.

¹¹⁴ Ibid., p.41.

¹¹⁵ Stanford Encyclopedia of Philosophy. Retrieved From: <http://plato.stanford.edu/entries/phenomenology/>

¹¹⁶ Stanford Encyclopedia of Philosophy. Retrieved From: <http://plato.stanford.edu/entries/phenomenology/>

2.3. Phenomenology Shows Where Subjectivity First Occurs¹¹⁷

Phenomenological research is a research that is conducted for “what it means to be human.”¹¹⁸

As we research the possible meaning structures of our lived experiences, we come to a fuller grasp of what it means to be in the world as a man, a woman, a child, taking into account the sociocultural and historical traditions which have given meaning to our ways of being in the world.¹¹⁹

Because phenomenology *is the study of lived experience*, in other words it tries to get a grasp of how it senses to experience particular phenomena it differs from almost all other approaches in the way that it tries to acquire insights for explanations of the way the world is experienced. Thus what phenomenology offers is not an effective explanatory theory which helps to control the world, but instead it is an insight which enables us to have a better contact with the world.¹²⁰ Manen argued that phenomenological research falls behind in offering an explanatory theory because ‘phenomenological research is a poetizing activity’ from which one can not sever the results from the means. He claims that, ‘To summarize a poem in order to present the result would destroy the result because the poem itself is the result. The poem is the thing.’ Thus he argues that phenomenology is a poetizing project which includes a primal telling, an *original singing of the world*. Therefore, by discovering the underlying ontological core of our being we can reach to ‘memories’ which we never thought before.¹²¹ He wrote,

The poetic language of the poem does not just speak of things, rather the poem lets something ‘heard’ or ‘seen’. It is possible to speak much but say little. In the act of ‘saying’ the poetic text

---

¹¹⁷ Coole, (2005): p.132.

¹¹⁸ Ibid.,p.38.

¹¹⁹ Ibid., p.38.

¹²⁰ Ibid.,p.38.

¹²¹ Manen, (1984): p.39.

produces meaning that shows or points to something. Meaning then is that aspect that makes something 'understood'.¹²²

And then suggests that,

Not unlike the poet, the phenomenologist directs the gaze toward the region where meaning originates, wells up, percolates through the porous membranes of past sedimentations-and then infuses us, permeates us, infects us, touches us, stirs us, exercises a formative effect.¹²³

An epistemology of phenomenology lies under its position whose purpose is to 'show' meaning rather than arguing a particular point or developing a theory. There is surely argument in the way of 'forming reasons, discussing, making clear, persuading, concluding' exists in phenomenological discourse but the degree of quality of an argument lies under the efficacy of phenomenological intention of 'showing' and having people to 'see' something. Thus, poetic language plays the leading role in this sense.¹²⁴

Furthermore, poetic language creates ways that provide a 'feelingly understanding' in which we dwell. The space that is interpreted phenomenologically makes people recognize, create and imagine forms of being and significations of humanness.¹²⁵ This means that what phenomenology does is not only to make a conceptual explanation to what space is, but it also makes a poetical exploration on 'what space can mean by offering possible space experiences: space that humans can create in humanizing their world'. In this sense 'the abstractions for generalization, reasons for fixation, criteria for designation and measures for referentiality' that conceptual theoretical language requires falls short of phenomenological project.¹²⁶

Often an appeal to poetry and literature is almost unavoidable in that poetic language with its use of symbolism is able to refer beyond the realm of what can be said "clearly and distinctly." In other words . . . in human reality there are certain phenomena

---

¹²² Manen, (1996): p.13.

¹²³ Manen, (2007): p.12.

¹²⁴ Manen, (1996): p.14.

¹²⁵ Ibid., pp.18-19

¹²⁶ Manen, (1996): p.19.

which reach so deeply into a man's life and the world in which he lives that poetic language is the only adequate way through which to point to and to make present a meaning which we are unable to express clearly in any other way.¹²⁷

As van den Berg says; 'The world is no conglomeration of mere objects to be described in the language of physical science'. The world is the place in which our subjectivity is materialized. Who ever wants to roll in the deep, to understand with the world of mothers, fathers, children and teachers etc. should listen what language are they talking in their lifeworlds, and what things mean in their world.¹²⁸ Thus this study with its phenomenological approach is going to provide an inquiry of a lifeworld phenomena which will open a different perspective which we could not have learned otherwise.

2.4. Phenomenology Gives Voice to the Silent

Critics of criminal law argue that criminal law "steals conflicts from those to whom they properly belong."¹²⁹ Very commonly individuals have conflicts with each other so that they need to resolve those and repair the harms. In criminal law those reparations are dealt with by a public criminal process by transposing it to the "professionalized context of a criminal justice system in which neither victims nor offenders are allowed really to participate; it thus denies those to whom the conflict belongs the chance to work it out for themselves".¹³⁰ Rather than the community and the parties who are directly involved to the process, criminal law re-locates and re-contextualizes the parties and puts them under its regulations. Thus law becomes inhibits or debar parties from recovering themselves.

---

¹²⁷ Manen, (2007): p. 25.

¹²⁸ Manen, (1984): p.64.

¹²⁹ Stanford Encyclopedia of Philosophy. Retrieved From: <http://plato.stanford.edu/entries/criminal-law/>

¹³⁰ Stanford Encyclopedia of Philosophy. Retrieved From: <http://plato.stanford.edu/entries/criminal-law/>

Höfdding argues that individual continues to be a member of the society even if he breaks the law. For him, the character and the “whole mode of thought” of the individual who committed a crime have been shaped within that society and from the conditions which that society had constituted for him. The state wholly separates him from that society which in a sense, for Höfdding, shares the guilt of the individual. Thus the state “by condemning the offender, just so far condemns itself.”¹³¹ It can be said that criminal law in practice falls behind to unite the transgressor with the society in which the mind of thought of the transgressor was shaped. Thus the practice of law isolates the transgressor from both society and the guilt and also from the victim. In stark contrast to Höfdding, penological approach have seen measures of punishment as technical elements of crime control which can be evaluated through efficacy and cost-benefit. However, Garland argued that this approach fails to notice that there is no one single fully and rationally adopted ‘single organizational objective of an instrumental kind’. Garland argued that it is inappropriate to think of penal measures and institutions in purely instrumental terms because they have social effects on a wide population. Thus a penological approach restrains the scope of inquiry of the phenomenon and prevents us from having a more fundamental understanding.¹³²

The mainstream philosophy of punishment starts with a one dimensional image of punishment by focusing on the problem of how state should deal with the individual or the guilt. Additionally, they focus on the restriction of individual freedom or focus on general justifications of state power. But penal philosophy by focusing only on individualistic form offers no help in dealing with an aggregative form. Also it does not offer any means to evaluate the social relations of punishment.¹³³

---

¹³¹ Höfdding, H. (1912) ‘The State’s Authority to Punish Crime’. *Journal of the American Institute of Criminal Law and Criminology*, 2(5): 691-703 (January): pp. 696-97.

¹³² *Ibid.*, p.117.

¹³³ Garland, (1991): p.118.

Sociologists have offered a different framework for analyzing penal issues. They conceptualize punishment as a social institution and posed a series of questions out of it: 'Garland formulates those questions as: "How do specific penal measures come into existence? What social functions does punishment perform? How do penal institutions relate to other institutions? How do they contribute to social order, or to state power, or to class domination, or to the cultural reproduction of society? and What are punishment's unintended social effects, its functional failures, and its wider social costs?" So sociologists adopt a cultural and historical approach to punishment. This sociological approach views the institutions from outside and inquires their role as a distinct set of processes founded within a broader social network.¹³⁴

Garland argues that in analyzing punishment we should nevertheless avoid reducing it simply to functional purposes or a single causal principle and explain it with only with "morals" or "economics", "state control" or "crime control". Instead he proposed to 'grasp the facts of multiple casualty, multiple effects, and multiple meaning'.¹³⁵

We need to realize in the penal realm-as in all social experience- specific events or developments usually have a plurality of causes that interact to shape their final form, a plurality of effects that may be seen as functional or non-functional depending on one's criteria, and plurality of meanings which will vary with the actors and audiences involved- though some meanings (or, for that matter, causes and effects) may be more powerful than others. The aim of analysis should always be to capture that variety of causes, effects and meanings and trace their interaction, rather than to reduce them all to a single currency.¹³⁶

And then Garland advocates a different research agenda,

The phenomenologists hold that we must cut through the tendency in the West to believe we understand things if we only know their causes, and to find out and describe instead what the thing is as a phenomenon-the experience, as it is given to us, in its "givenness". First, that is, we must know what we are talking about. This is not to rule out causation and genetic

---

¹³⁴ Ibid., pp.119-120.

¹³⁵ Ibid., p.154.

¹³⁶ Ibid., p.155.

development, but rather to say that the question of *why* one is what one is does not have meaning until we know *what* one is.¹³⁷

In phenomenology the question is '*What is the experience in its immediate givenness?*'. This releases the interviewer from the cause and effects cycle. Despite why and how being connected, the latter sustains the 'continuity of the experience'. Because continuity is not a cause, it indicates the 'ongoingness of experience'.¹³⁸ In Wacks' editorial introduction to a foundational text on jurisprudence, he summarises the ambition of theory (from a legalistic perspective) as onw in which,

Legal and political theories are not descriptions of brute facts. Nor are they merely postulated ideals or aspirations. Theories reflect and reflected in our social relationships. And the historical development of our social life is itself a part of the intellectual evolution of our ideas... And, if understanding a moral or political concept is a matter of understanding the 'form of life' to which it belongs, an articulation of this or that conception may well require attention to its history. Moral and political values thus cannot and should not be discussed in an isolation from the institutions and social histories that shaped them.¹³⁹

Sociological theories may guide us in understanding punishment with their discussions on the development of policy and the social consequences it might have. They can also reveal the dynamics of institutions, their effects and characteristics which might otherwise remain unacknowledged. Garland emphasized the importance of empirical research that can determine 'how these conditioning circumstances come together at a particular moment to shape a course of action or define a particular event'. Thus we should take the advantage of

---

¹³⁷ Kidd, W. J. (1993) 'Investigative Interviewing: Phenomenological Approach to a Universal Method.' *Dialogue and Humanism*: 3(2): p.3, quoted from May, Rollo (1967) *Psychology and the Human Dilemma*. Princeton: D. Van Norstrand Co., Inc.: p.88.

¹³⁸ Kidd, (1993): p.3.

¹³⁹ Wacks, R. (Ed) (2009) *Understanding Jurisprudence: An Introduction to Legal Theory*. New York, Oxford University Press: p.5.

the theory as interpretive tools to guide and inform us in empirical inquiry,' not a substitute for it'.¹⁴⁰

However, can sociological interpretation of punishment give us the internal vision of the parties, the reasons why they kill, why they punish, the conscious experience and perceptions of punitive practices and how they are constituted in real experiences? Can we understand the punitive practices unless we know the reasons and their implications on each party?

It can be said that although they differ in some aspects phenomenology and scientific/normative methodologies share a common ground: they are both situated in phenomenal experiences and thus both are empirical. Additionally both methods require observation and inference. The differences emerge in the way that they observe or make inferences. It is believed that phenomenology does not offer 'a new view of observable data, rather it presents a "new way" of viewing what is genuinely discoverable and potentially there but often is not seen'.¹⁴¹ What is aimed to recover is, then, to benefit from the theoretical and sociological discussions about punishment and beyond empirical research - dependent on external observation - and it aims to understand the other and internal means from the eyes of each party and thus to acquire different notions of justice.

---

¹⁴⁰ Garland, (1991): p.156.

¹⁴¹ Sanders, (1982): p.357.

Chapter Three

Experience and Interpretation

3.1. Turning the Nature of Lived Experience¹⁴²

The fact that phenomenological research is not a disembodied inquiry means that it is always a project, a thoughtful project of someone, a real person. Thus phenomenological inquiry is the process of deep questioning of a certain phenomena. In order to find out the appropriate topic for phenomenological inquiry, Van Manen argued that we should first question the 'essential nature of a lived experience: a certain way of being in the world'. Then he argued that the phenomenological inquiry becomes no different than 'an artistic endeavor, a creative attempt to somehow capture a certain phenomenon of life in a linguistic description that is holistic and analytical, evocative and precise, unique and universal, powerful and eloquent'. Therein the phenomenological concern holds both the ontic and ontological nature of a lived experience.¹⁴³

My questioning started as an idea inside me that made me concerned and eager to investigate. My state of mind was like this,

I am convinced that not one of our writers, past or living, wrote under the conditions in which I *constantly* write. Turgenev would die from the very thought. But if you only knew how distressing it is to spoil an idea that has been born in you, made you enthusiastic, of which you know that it's good-and to be forced to spoil it consciously!

Dostoyevsky
(*Letters II, pp.200-1*)¹⁴⁴

I began to chew over the object, practice and the result of punishment on each side - state, victim, offender. It was not a one dimensional picture and I realized that each dimension had

---

¹⁴² Manen, (1984): p.40.

¹⁴³ Ibid., pp.40-43.

¹⁴⁴ Dostoyevsky, F. (2000) *Crime and Punishment*. London, Wordsworth: p.v [introduction].

different expectations, experiences, understandings and actions from the implementation of this practice. It was while I was reading *Resurrection* by Tolstoy, quoted at length below, that I came across:

“What is one to do with the evil doers? Surely not let them go unpunished?” no longer confused him. This objection might have a meaning if it were proved that punishment lessened crime, or improved the criminal, but when the contrary was proved, and it was evident that it was not in people’s power to correct each other, the only reasonable thing to do is to leave off doing the things which are not only useless, but harmful, immoral and cruel. For many centuries people who were considered criminals have been tortured. Well, and have they ceased to exist? No; their numbers have been increased not alone by the criminals corrupted by punishment but also by those lawful criminals, the judges, procureurs, magistrates and jailers, who judge and punish men. Nekhludoff now understood that society and order in general exists not because of these lawful criminals who judge and punish others, but because in spite of men being thus depraved, they still pity and love one another.¹⁴⁵

...

It became clear to him that all the dreadful evil he had been witnessing in prisons and jails and the quiet self-satisfaction of the perpetrators of this evil were the consequences of men trying to do what was impossible; trying to correct evil while being evil themselves; vicious men were trying to correct other vicious men, and thought they could do it by using mechanical means and the only consequence of all this was that the needs and the cupidity of some men induced them to take up this so-called punishment and correction as a profession, and have themselves become utterly corrupt, and go on unceasingly depraving those whom they torment. Now he saw clearly what all the terrors he had seen came from, and what ought to be done to put a stop to them. The answer he could not find was the same that Christ gave to Peter. It was that we should forgive always an infinite number of times because there are no men who have not sinned themselves, and therefore none can punish or correct others.¹⁴⁶

...

Lev Tolstoy, Resurrection

---

¹⁴⁵ Tolstoy, L (2000) *Resurrection*. A Penn State Electronic Classics Series Publication: pp.484-85.

¹⁴⁶ *Ibid.*, p.484.

I found myself questioning whether punishment is something as effective as we are lead to believe ? What Dostoyevski argues in his book *Crime and Punishment* is that ‘the legal punishment imposed for a crime frightens the criminal much less than the lawmakers think, in part because he himself psychologically demands it.’¹⁴⁷ I suspected a radical counter-intuitive contention: What we are doing under the name of justice could be resulting in the opposite. This contention became the core social scientific problematic of my thesis and thereby prompted my investigation into *experiences* of the criminal justice system.

In particular, what triggered me to write this thesis on this topic was after my acquaintance with a man while I was sitting at my grandmother’s house three years ago. He and his family – his wife and sixteen year old son - came to see my grandmother and aunt as a guest. He was an ordinary man, and he was just like a family man, and a good father. As the conversations proceed, I realized that he had been to prison two times accused of killing two people.

He was talking about the prison as if it were a camp to which he used to go, there was another life there, a life which has no relationship with the psychology of guilt. The situation was as if he knew the official reason for why he was in prison but that was all. He went to prison two times and in total sixteen years. He had reasons to kill, he told me. He told me that if the same things were to happen, he would act the same. So after sixteen years he still had his own reasons, he still had his same moral vision and understanding of life. He was in such a psychological make up that in those circumstances which he came across did not give him another choice than killing. He was kept in prison for years but the conditions which made him to commit such crimes were still outside.

After meeting him, I could not stop thinking about the object, the form and the consequences of punishment. Why did he spend his sixteen years locked up in a place? Did he become someone different than before? What did the victims’ family gain from this

---

¹⁴⁷ Dostoyevsky, (2000): p. v.1.1. [introduction].

process? Were they satisfied by him being in prison? Did they recover from their injuries more easily? What did the state achieve by him being in prison? Did the punitive practices help to deter him for further wrongdoings? He was a murderer for the state and for the families of the victims, but he was an honorable man and a father. Should we judge one's actions by only the memory of others or should we look at them by isolating them from the external elements?

3.2. Experience as We Live it ¹⁴⁸

I chose phenomenology as a research technique in order to understand what is being in prison, or being the victim's family like? What practices does the state perform in this process? What are all these experiences like, and how do they differ, if so, and in what ways? Because the central concern of the phenomenological research is to return to an 'embodied, experiential meanings aiming to fresh, complex, rich description of a phenomenon as it is concretely lived' I wanted to use it as a 'meditative philosophy' which penetrates in to person-world relations and gives us the lived experiences. ¹⁴⁹ This experience is not a passive experience as in the sensory form, it is the active, *conscious experience* through which we live or perform rather than just observe or engage. This is a first person feature which is experienced through living and performing. ¹⁵⁰ Thus my aim was to find meaning in the experience which constitutes my starting point.

As noted earlier, because Husserl believed that there are common features to any lived experience of all persons, he argued that to grasp a generalized description is possible. Thus in order to consider the description of the lived experiences a science, he tried to find the nature of the phenomenon by generating; what he called *universal essences or eidetic structures*. In this context, Husserl tried to make phenomenology a rigorous science by

---

¹⁴⁸ Manen, (1984): p.40.

¹⁴⁹ Finlay, (2009): p.6.

¹⁵⁰ Stanford Encyclopedia of Philosophy. Retrieved From: <http://plato.stanford.edu/entries/phenomenology/>

underlying to imply the technique of *bracketing*.¹⁵¹ Again, to repeat a core tension in the approaches of phenomenology, if we follow Husserl he argued that in order to acquire a full understanding of phenomena and to liberalize from researchers' prejudgments, researcher should keep a distance from his/her own subjectivity through bracketing. Thus bracketing assumed that knowledge and experience can and should be separated by the researcher. However, Heidegger challenged this assumption by claiming that it is not possible to separate a person, as a 'Being-in-the-World' from the world because it is our shared humanness and life experiences that develop meaning thus bracketing results to lose our capacity to understand by shared experience and meaning.¹⁵² My response to the differences to Husserl and Heidegger was to take those two opposing ideas into consideration for the sake of my phenomenological study to contribute to truth, and I deliberately and consciously tried to bracket myself in order to understand the participants' phenomenon. I believe that the audio recordings and my transcription and translation of the interviews further contributed to this aim.¹⁵³ However, we should not underestimate that phenomenological research design emerges while one conducts it, thus I might have shaped it in the way that I see things.

According to van Manen writing, interviewing and observation are three ways of collecting data.¹⁵⁴ I made interviews which allowed me both to discover a rich and deep understanding of the phenomenon as well as form a dialogue between me and the participants about the meaning of the experience.

In total I conducted three interviews. My first interview was with 'the man' - I will call him in this way - I met in my grandmother's house. The interview was held under the 'gatekeeping' of my grandmother and aunt. The man was assured to make the interview before I went to talk to him under the 'gatekeeping' of my aunt. I assured him before, through my aunt, that

---

¹⁵¹ Lopez & Wills, (2004): pp.726-727.

¹⁵² Pascal, (2010):p.3.

¹⁵³ Here, I inspired from 'Validity and Truthfulness' part of the article; Groenewald, T (2004) 'A Phenomenological research Design Illustrated'. *International Journal Of Qualitative Methods*, 3(1): p2.21-22.

¹⁵⁴ Earle, (2010): p.290.

the process was going to be kept confidential and anonymous, and I repeated this as soon as I met him. I asked also for the consent of the man through the 'gatekeepers' to hold the interview under voice record. Through my gatekeepers I made him to know - because the interviewee is Turkish – that a copy of the translation of my thesis (or at least the chapter that contained his words) would be given to him on completion of the thesis. I have ensured that prior informed consent was given by the man, first by a 'phone call through my 'gatekeepers'. I have ensured before and while talking to the interviewee that he was still voluntarily talking to me (because he may have changed his mind at any point). I gave him a consent form in Turkish to the man to sign. He signed two copies of the form and I gave one to him and took the other (See Appendix A). Although I wanted to keep his name anonymous, he said that it does not matter to him. Anyway, we signed the form (English translation) below:

Table I: The Consent Form

Middle East Technical University Northern Cyprus Campus
Department of Political Science and International Relations

I volunteer to participate in a research project conducted by Gizem Sözkese from Middle East Technical University Northern Cyprus Campus. I understand that the project is designed to gather information about academic work for a master's thesis titled: 'assessing the justice triangle: a phenomenological analysis of the victim, offender and the state'.

I am aware that my participation in this interview is voluntary. If, for any reason, at any time, I wish to stop the interview, I may do so without having to give an explanation. I understand the intent and purpose of this research.

I have the right to review, comment on, and/or withdraw information prior to the paper's submission. The data gathered in this study is anonymous with respect to my personal identity unless I specify/indicate otherwise.

I grant permission for the use of this information for a master's thesis. I will be given a copy of the interview as:

Audiotape.....
Paper.....

I have read the above form, and, with the understanding that I can withdraw at any time, and for whatever reason, I consent to participate in today's interview. I have had all my questions answered to my satisfaction, and I voluntarily agree to participate in this study.

I have been given a copy of this consent form.

_____
Participant's signature

_____
Date

_____
Interviewer's signature

The interview was held in a store which is owned by a contact who knows the man. So we invited the man to the store to talk. My contact was also a friend of the man; I think this made the man more relaxed and eager to talk. We were sitting alongside with the man. It was approximately one meter between us. There was a table in front of us. While he was talking, I was looking at him and mostly he was looking at a point on the table.

The four paragraphs below are my field notes that I have taken one day after the interview with the man :

'The Man' came to the store. He sat down. After a short general talk I told him my aim. He said: "Okay, my brother we¹⁵⁵ can tell, you ask we can tell what is required." The first set of records that I have taken – lasted about 9 minutes- I realized that the fact that he was being recorded was preventing him from talking with ease as himself. He wanted me to stop the recording – I mentioned above, lasted about 9 minutes - without talking, only showing that "stop" impression with his eyes. However, while he was talking in general he did not look in to my face. He was looking somewhere – not to a particular spot - in front of him, in other words, he was looking over somewhere in front of him. During the whole interview which lasted approximately around one hour and twelve minutes, he talked as if he was telling to someone in front of him, he only looked towards me two or three times.

After stopping the first recording he started to talk more like himself. He said to me that while talking, they¹⁵⁶ are normally using daily terms, but they think too much [when being recorded] how to talk like this. I told him that he can talk naturally, I assured him that I am the only one to listen the recordings and the recordings will be transmitted through writing.

I started the second set of recording after he got his rhythm of his natural attitude. I made a record sign with my hand while he was talking and I started. This time he was talking more fluently.

---

¹⁵⁵ He started talking in the subject of 'we' especially in the beginning because that time he was consciously aware that he was being recorded and he was using it as a kind of presentative language, which in Turkish represents a slang or patois - not an insolent or rude type, more like a street banter - language that gives the impression that he and people like him who are victimized by their own fate. As the conversation proceeded, he gave up using the pronoun of 'we' because he stopped trying to control himself and he forgot that he was being recorded and moved into his casual discourse.

¹⁵⁶ He used 'they' because he continued talking in the subject of 'we'.

He spoke and I listened. At some point his eyes became full of tears, it took approximately five minutes for him to finish a sentence. He was talking about his father. Then he could not hold himself back and cried.

I made an interview with the Man as the representative of both the guilty and the victim. I chose to take him as a victim because he was the person whose brother was killed. I am aware of the fact that he is the killer himself may alter his perception of being a victim of another kind, for example a victim whose relative is killed by someone from outside however, I could not convince him –The Man- to make an interview with his sister, or I even could not ask to talk to his nephew –the son of The Man’s brother-. However, while looking at the victim’s perspective I tried to include the parts in which he shares his feelings and recollections as being a man whose brother is killed, and I included the parts in which he talks about the situation that his brother’s family was faced. Through that manner I tried to get a victim’s perspective. The other two interviews are made in order to look at the perspectives of the state.

The second interviewee - whom I will call ‘participant A’ - was with a public (state) prosecutor (savci). I reached him by the ‘gatekeeping’ of a friend who is a close friend of the daughter of participant A. I contacted participant A through that friend thereby with his daughter, and requested to make an interview about my master’s thesis ~~dissertation~~. Participant A directly gave an appointment. The fact that I reached him through the gatekeeping of his daughter, made him more enthusiastic about me and he was eager to talk to me. Participant A refused to sign the consent form and he wanted his name to be kept anonymous. He rejected his voice to be recorded but he consented to me taking notes while listening and to use his anonymised responses.

The third interviewee - whom I will call ‘participant B’ - was a criminal law lawyer. I reached him under the gatekeeping of a lawyer friend. He deliberately wanted the interview to be recorded. He refused to sign the consent form but he wanted his name to be given. Nevertheless I choose to keep his name anonymous. His interview was different from the two

others because he wanted me to send questions beforehand so that he could prepare the answers.

In general during the three interviews, in order to have a pure understanding, I did not ask many questions and I remained silent while the participants were talking. I tried not to encourage or discourage them with my facial expressions or head movements. I tried not to be biased with my questions in order to grasp their perception of the topic they were talking.

As a matter of translation, throughout the interviews no interpreter is used, since as I am the researcher, they are translated by me. First the voice records and hand notes are transcribed to a written format in Turkish, then the parts that are going to be used are translated in to English. I did not include in this thesis parts which I believe are not relevant to the thesis and especially the parts about the Man in which he gives some private information about himself and his family.

The translation of this research followed a word for word process - or a process that is as close to that ideal as possible. Neither –the themes nor the explanations- that I have recorded her contain summaries of what was said originally. All the words that are written are the verbatim original words of the interviewees. For that reason the translation might require the inclusion of a ‘foreignism’ which means that if someone reads it one can tell that this is not an original work but a translation.¹⁵⁷

For the matter of reliability the transcripts were translated in a meticulous manner by giving attention to contextual and collocational nuances of each word and phrases that the interviewees use.¹⁵⁸ When needed there are additional explanations which are separated from the original texts and given as footnotes in order to further clarify the words and phrases.

While analyzing the data, except from The Man, I have deleted very minor parts which I saw irrelevant from the transcripts. In the case of the Man, in order to acquire a story in a

---

¹⁵⁷ Robinson, D (ed) (2003) *Becoming a Translator: An Introduction to the Theory and Practice of Translation*, New York, Routledge: p.10.

¹⁵⁸ *Ibid.*, p.12.

logical order, I deleted the parts in which he was giving too detailed information about his family, and the parts in which he was repeating the things he said, or while he was telling a detailed process which I thought irrelevant to the thesis.

Then I was confronted with a decision on how to provide the stories to a written language from the transcripts in order to better focus on the central matter of the interviews. Because the tone of voice, silences, hesitations, mannerisms and so on, gives a particular meaning to the data, I included those in my transcripts in order not to ruin a full understanding of the inquiry. In order to keep the logical order of the transcripts I wrote them down in the order that they are spoken. Firstly I have divided the transcripts in to concepts then I extracted thematic statements comprised from participants' actual words. So below, the interviews are firstly divided in to concepts, then in to thematic statements which most of them include an explanatory story under. The thematic statements are taken from the stories. They are like the substances of the stories. However there are some thematic statements which do not have an explanatory story under. Both the thematic statements and the stories are in another font which are all original –translated- words of interviewees. I wrote the thematic statements mostly corresponding with the sequence of topics arising from the interview order.¹⁵⁹

I have included the original translations of three interviews (in Turkish) in order to provide the readers -who know Turkish- a better insight to the interviewees contrary to the ambiguity that might be created with translation. As a matter of fact translation might cause changes in meanings although I attempted to avoid strongly by following a word by word process. Thus, including the translation might help Turkish speaking readers to better see the stories and their sequence. The transcripts of all interviews can be found in Turkish in Appendix B.

3.3. Reflecting on the Essential Themes¹⁶⁰

---

¹⁵⁹ For this part, I inspired from: Caelli, (2001): pp.278-79.

¹⁶⁰ Manen, (1984): p.40.

3.3.1. Interview I: The Man

For the case of the Man, before providing concepts, thematic statements and stories, I will provide the legal prosecutorial opinion which was given in the case. (The names of all persons are omitted and given as elipsis)

Table II: Criminal Court Report

OPINION ABOUT THE PERSON TO THE CRIMINAL COURT PRESIDENCY- THE DISTRICT	
FILE NUMBER:	
PLAINTIFF:	
COMPLAINANT:	
SLAIN:	
ACCUSED:	<i>THE MAN</i>
OFFENCE:	KILLING HIS BROTHER WITH GUN AND CARRYING AN UNLICENCED SHOT GUN.
DATE OF THE CRIME:	
INCIDENT:	The slain ..... and <i>The Man</i> are blood brothers. Because ..... uses alcohol, takes drugs for years and he does not have a job, he is a person who interrupts his family and neighborhood, because he does not look after his family and does not care about his children. The suspect <i>The Man</i> who is in a good position monetarily, still helps his brother ..... [who] pesters his brother in order for him to give that assistance, yet despite that help ..... does not getof from his brother. <i>The Man</i> back and threatens in a way which interrupts slain's, suspect's and his family's is understood as a result of the declarations made by the suspect and witnesses.
	Lastly slain ..... is caught in a sexual relationship with his mother-in-law and later sexually abused his wife's sibling, and as a result fought with his brother-in-law ....., stabbed by him and taken to the hospital. <i>The Man</i> who was uncomfortable with the slain's disturbance of those round about stopped seeing him and refused to visit him at the hospital. One day before the incident while the slain ..... and his wife went to hospital for a check up, teased <i>The Man</i> and the hassle between them is prevented by people aroun
	Suspect <i>The Man</i> frequently changed his address and telephone number due to the disturbance of the slain and lastly he warned neighborhood in order not to tell the address of his house which he lately moved. .... found the number of <i>The Man</i> , called him and his friends and told that he will kill <i>The Man</i> , threatened him, and continued to threaten by coming to <i>The Man's</i> workplace and again on the day of the incident called his house, disturbed them then came to his workplace and provoked an incident.
	<i>The Man</i> who thought that as a result of his brother's persisent actions that he and his family was going to get hurt, told his wife that he is going to his work place to pay the workers wages, took his wife's licenced gun and went to the work place. After learning that his brother ..... and his wife are in the coffee shop, he follows them to the coffee shop behind in order to ask why is he disturbing him and what does he want from him. He shot his gun into the air once in order to menace his brother. Then he shot his brother, with his wife's licensed gun, who was hiding under the table until the bullets were all used. After the bullets were used he again filled his gun with 5 bullets which he took with him as a reserve, and shot them all at the slain and killed him from the long shooting distance from the head and body as it is stated in the autopsy reports.
	RESULT: The suspect <i>The Man</i> should be charged with TCKs 449, 51/2, 31, 33, 40 ¹⁶¹ due to killing his blood brother ..... as a result of serious unfair stimulation, with legislation number 6136 item 13/1, keeping and carrying unlicensed shot gun. Because the gun used in the crime was taken unpermitted from the owner, it is decided that the gun should be returned to its owner .....[The Date]
	Signature of public prosecutor

¹⁶¹ These are references to Turkish criminal laws.

The Man : On Guilt

We grew up militant, we are hungry to love. We grew up in suburb, on wooden couches.¹⁶²

The conditions of life, the sufferings and trouble that life brought condemned me to go into prison at the age of 18.

We were a person who wanted to be adapted with society however, the conditions of life, but I meet with prisons at the age of 18. My sister was harassed while I was working at a refrigerator factory [2-3 seconds silence]. My sister warn those several times, she threaten for telling to her family members, to me, in the end, my sister had a heart to heart talk with me. Eee I killed the first person like that in the year 83. We met with prisons at the age of 18. In those times there were martial implementation, my head was number 3, we were wearing single type blue outfits. We met with our first honor incident, honor killing like this.

The gun is in my hand, I am asking to him - his brother - whether the things he said on the phone is still valid, he says still valid. Then I said utter the word shahada,¹⁶³ at that

---

¹⁶² From my notes during the interview.

¹⁶³ This is an Arabic statement which represents the Muslim declaration of the belief to the uniqueness of Allah and prophet Muhammeds being his Messenger. Muslims are responsible to utter the word before they die.

moment the movie broke. If he would say, bro I was with drugs, she is my neice I will let him go, he says it is still valid.¹⁶⁴

My brother abused me unbearably. I, with that anger pulled out the weapon that was on me at that time, eeeee...[2-3 seconds silence], as a result I killed him.

My own brother became addicted to alcohol, drugs, pill. Iiiii¹⁶⁵ with the actions he made, eee.. each neighborhood,, eeee headmen¹⁶⁶, the family members are witnesses to the incident. Eee my own brother became drug addictive. Although I repeatedly said him to be treated, eee he chose a wrong relationship, he chose a wrong thing. Eee as a result eee.. eee we committed our second honor killing.

My own brother first sexually abused his own mother-in-law, eee he sexually abused his sister-in-law. eee he is caught by the husband of his sister in law eee, the husband of his sister-in-law killed him. While he was in prison -the husband of the sister-inlaw - ee he - the brother of the man - was at Yeşilyurt State Hospital. My brother told me to call him several times, I rejected and said that he was a wrong brother. I told him that I do not want to see him and I want to break

---

¹⁶⁴ From my notes during the interview.

¹⁶⁵ This is a voice he made frequently when he was talking but as if thinking something else deeply at the same time. While he was telling his experiences about imprisonment, he was talking more smoothly. At this part of the conversation he used the sound 'iiii' and 'eeee' too much and he waited in between words.

¹⁶⁶ Headman here refers to the administrative person of a certain district. It is one level below municipality.

off our family ties. Because my mom and dad were dead, the head of the family was left to me. He wanted me to come to hospital to see him, I rejected. After that, at several places, eee, he prompted to my close friend that he would rape my family in front of my eyes, I will rape his daughter, I will bind and he will watch etc. That friend came and told those to me crying. This was the last drop which overflowed the glass. Although I warned him several times eee, because he is already a recidivist, he went inside¹⁶⁷ several times due to drugs. I was hiding my address and phone numbers from him.

Because I was working at a gallery, I was carrying high amounts of money with me. For that reason I bought a licensed weapon, Smith & Wesson 38. That day my brother broke into the carwash store with 7-8 people, he called me, he tried to learn where am I, where my home is from my sister. Me, with that anger, took the gun which belongs to my wife and went to the car wash store. While I was listening what happened from people there, my brother called. He told me that I am afraid of him and hiding behind the skirts of women, not going out of your house etc and aroused me. I went to the coffeehouse that he is in to talk to him. At that moment he abused me unbearably. People sitting at the coffeehouse are witnesses to this incident. I, with that anger pulled out the weapon that was on me at that time, eeeee...[2-3 seconds silence], as a result I killed him.

---

¹⁶⁷ 'to go inside' in Turkish is used to express that someone went in to prison. It is a slangy discourse.

Because I killed a person, a guilt machine, a monster like this state should reward and honour me.

¹⁶⁸We did not kill for property, assets or heritage. This man brought a stain to our honour. We did not see, go and killed him for property, assets or heritage. Because I killed a person, a guilt machine, a monster like this state should reward and honour me. If I did not kill him - his past criminal record, his living style is known by everyone - who knows how many families he would ruin, what he would do to girls in society.

Thus we exterminated a psychopath, a monster spirited man and I do not feel one gram of regret because of killing him.

If history repeats, I would do the same. As a result, the person I killed is my brother, we came out from the same mother and father however, five fingers of a hand is not the same. This man gave fear to his environment he was a psychopath hearted man.

About the guilt, some feel regret some do not.

---

¹⁶⁸ At this part of the interview he started talking too fast and in a manner in which he seemed to forget that he was being recorded because he was talking in a discourse of daily language. While trying to explain why he did kill, he was in a defensive mood as if he was justifying his action of killing. And while he was stating his reasons to kill, he was looking to my eyes as if he was expecting any act of approval from me.

About the guilt, some feel regret some do not. Like us victim of fate, we say that this is our destiny written, do you understand, but he made a theft went inside¹⁶⁹, will be evacuated three days later makes the calculation of where to rob next. People like us, we say as soon as possible we should go near our children.

Okay god can take the soul that he has given but the film breaks off at some point.

Okay god can take the soul that he has given but the film breaks off at some point. If donkey is hurt it passes the horse, isn't it brother. It neutralizes, do you understand, now he took one do you understand, he takes the girl, drags and goes, what happens, film breaks off, regardless of what happens, regardless of what it worths.

Thank god my father did not see those days, he did not see the day I killed him. I know very well, I know in the presence of god, I know for the head of my children, my father could not have endured to that [crying]. While I was in prison, my father was a cardiopath, if he had seen what has been lived today [crying], only for me his heart would stop beating I know.

The Man : On Punishment

---

¹⁶⁹ Inside refers to the prison.

If the day that is expected will come, the suffering is holy.¹⁷⁰

While I was in prison my family ruined. Eee my family ee could not stand to the situation.

I was sentenced to 28 years, as an enforcement I stayed at prison for 9-10 years. While I was in prison my family ruined. Eee my family ee could not stand to the situation. My two children, one daughter one son left homeless and refuged to my fatherinlaw. His family was ruined thus two family became shattered. As being two brothers, one of us went to cemetery the other to prison.

He died once, I died thousand times.

He was put in to prison once, I died everyday. My family ruined, I left my four year old son, six year old daughter. I could not be near them in their growth period. He died once, but I am a brother killer. Everyone should understand my state of mind; society should not have acted in that way they acted as if I was a murderer, monster. I could not sleep 24 hours, five days, ten days. Everyday I lived that incidence. He died once and went to the grave, I died everyday. When we got out we

---

¹⁷⁰ From my notes during the interview.

were isolated from society. Which door we went, shut on our face.¹⁷¹

If I had that authority, I would take those guilt machines with French giyotine for them not to give harm to people.

Inside¹⁷², there are very little people who are fate convicts like us. Lot of them are guilt machines thus there are people who make this as a job. With theft, seizure with this, with that, he will be evicted after three days, he sits with 2 or 3 friends and talk where to rob when they are out. [Laughing] If I had that authority, I would take those guilt machines with French guillotine for them not to give harm to people. On the one hand people like this, on the other hand fate convicts like us. I leave those issues to Turkish societies' pre senses.

The Man : On prison

They brought room system in order to intervene better in prisons.

Before there was ward system in prisons. Eee, later after the riot in 2001 they passed to the room system. Why they brought this room system, before in ward system there were 80-100 convicts and they could not intervene in an incident happening inside. Then they brought room system in order to intervene

---

¹⁷¹ It is a metaphoric theme in Turkish which means one is rejected when he/she requests help from others.

¹⁷² Inside meaning in prison.

better in prisons. In every room there are 12-15 people staying, what happens inside if something happens prison administration ee can take people they want from inside.

As far as I am concerned, prison is an open topped cemetery.

Prison is a place where liberties are restricted. So eee, prison, eee, as far as I am concerned prison is an open topped cemetery. Thus you put a person to the grave, you put the soil on but a person who lies inside¹⁷³ faces with 40-50 meters of walls ee gendarme sentinel towers, people inside, you can not see anywhere apart from the sky. What I mean is life is very precious there, there is a place which liberties are restricted.

If you make them right green stuff from the canteen, barely you can see green in that manner.

You look to your left and see the wall, you look to your right and see the wall, you look to the down, see the wall your all around is wall. If you make them right green stuff from the canteen, barely you can see green in that manner. Accidentally if you see an ant or a butterfly coming out of the cracks between walls, this is your chance to see another alive creature.

---

¹⁷³ Lying inside means to be in prison. It is a jargonic discourse in Turkish. 'Inside' basically refers to prison.

There is another world. I wish god does not give it even to my enemy.

For years, for example there is a rich class, he could pay one trillion to eat that egg but he can not eat egg for 15 years. As I told, egg is forbidden. In times of political convicts ordered boxes of egg, diverged from the yellow parts and used them to refute the concretes in order to construct tunnels.

If the day which has been waited is going to come, the suffer [the punishment] is divine.

In prison, in prison my best learned two words are time and patience. Best two words, it says if the say which has been waited is going to come, the suffer is divine. If the day which is waited is going to come, that you have been waiting, you will come together will your family, the punishment, the suffering you faced is divine.

The Man : On justice

Now justice [laughing] is totally in the hands of the government.

Now I, now justice[laughing] is totally in the hands of the government. The structure of high judges and public prosecutors have been changed with the last eee thing, eee, referendum, all

in the hands of the government. The constitutional court, referendum is being made, totally is in the hands of the government. Now I do not believe in justice. As being a former condemned, as being a former convict I do not believe in justice right now. Why they did the referendum now anyway, in order to change the constitutional courts structure and to change with their colleague's ee, judges eee judges, public prosecutors, their own mans, everything is obvious, everything made is obvious, me now do not believe in the justice experienced now.

If there was justice, there would not be so much prisons opening.

If there was justice, there would not be so much prisons opening, now everyday a prison opens, prisons do not close, now as I know is 130. There are 135 thousand convicts in prisons, not seen in its history. Now I am in ouch with my friends in prisons, I am corresponding with them ee now in ten people wards they are fifteen people like fish stowage, twenty people sleeping. Now in every prison two times more convicts than the capacity is inside, now everyday a new prison is being open. They say that they are closing [laughing] but they are closing prisons which remained in villages, districts, cities. Everyday they are opening high secured e type, b type, m type, k type thing type new prison is launching.

I sacrificed myself for a man like this. At which part does fairness exist, does law exist does justice exist...

Sainted¹⁷⁴- father of 'The Man' - died, sainted's pension was left to my mother. This brother of mine, my every sibling knows, all family members know, all neighborhood knows, he many times went in front of the bank beat my mother and took her pension [6 seconds of silence]. I sacrificed myself for a man like this. At which part does fairness exist, does law exist does justice exist, my two children were left homeless. For ten years they slept and woke up with me, his three children were left homeless, who is guilty here, to whom should we blame?

The Man : on victimhood

This is something which does not have a compen.. compensation for each side, never will come to its place again, never will have a compensation eee...[grizzling incoherent words].

Of course this affected both sides, his 2-3 children eee innocent, unaware of anything they are left homeless, eee, as a result also, in the end, in the end they are children of brothers became enemies so, necessarily, necessarily one side is hurt, eventually, no matter how much we have motivated them,

---

¹⁷⁴ Sainted is a religious term that is used when one mentions about someone dead. It means to ask for mercy for the dead.

they did not want to see each other in any occasion let it be a feast or a special day. Eventually two sides are victimized. We lost our ten years, the other side lost the leader of the house, ee they, the conditions that the children grew up, conditions of life eee of course pain...pain, the things we lived is painfull.

It is hard for me and for them when you do not have a source of income. Us, me had hard times in prison, I was in need of a cigarette money. There were days which my family could not send me money, mostly I could not smoke cigarette. Mostly I borrowed my razor blade from my friends and mostly, I did not tell to them I shaved with the razor blade which they threw in the dustbin. I washed my clothes with the soap which administration had distributed us. Of course while we are living those, we have two children outside, we have a family, what they live, how they survive, eee I could not understand. On the other hand my brother's whom I killed has two children, has a wife. She faced with a hard situation. Eee as the information I had, lastly she went for home labor jobs. Eee they are hard conditions, words are not enough for them, words [voice vibration], how can I talk, how can I explain, what can I tell so destruction, destruction for both sides. This is something which does not have a compen.. compensation for each side, never will come to its place again, never will have a compensation eee...[grizzling incoherent words].

I tried to motivate him [the son of 'the man's brother], I tried to put in the place of my son because they do not have any sin or guilt. I tried to raise him as my own son but...[grizzling incoherent words] so something, as a result he is his father, he does not understand as a result he is hurt, he is hurt, I say that I am your uncle I say this but necessarily he is angry and he is full of grudge against me.

Lastly I took my nephew in front, he was caught to chlorosis, the son of my brother whom I killed. I went to visit him at hospital, he showed me a huge reaction, he said that you killed my father and whatever the conditions we can not come together. I tried to motivate him[the son of 'the man's brother], I tried to put in the place of my son because they do not have any sin or guilt. I tried to raise him as my own son but...[grizzling incoherent words] so something, as a result he is his father, he does not understand as a result he is hurt, he is hurt, I say that I am your uncle I say this but necessarily he is angry and he is full of grudge to me. I feel, I feel, in feasts or the hardest to me, hardest to me, one day before feasts he passes in front of my store he says I am going to my fathers grave, understand my feelings at that moment...[silence for half minute].

My other brother beat my father too much, too much. I do not say this with my own feelings, all siblings know this, all neighborhood

that we live in know. My brother was always a bad child for us, bad child to my father.

My mother and father died before I killed my brother but they suffered too much because of him. Everyone, the family, neighborhood, know this...[3 seconds silence]. My sainted brother beat my father too much, too many times. My father [sighting] was a very sapling man, my father was a very brave man. My father was a very gallant man. I always tried to be a reference child to my dad [sighing, difficulty in talking] but... my other brother beat my father too much, too much. I do not say this with my own feelings, all siblings know this, all neighborhood that we live in know. My brother was always a bad child for us, bad child to my father. This sibling of mine, whenever we were talking to my father he was saying that he was ashamed of having a child like him [crying]. My father was saying either they gave me the blood of an ape or they changed this -`the man's brother-. Because my brother could not be a worth child for us [3 seconds of silence].

One week after the interview, he sent me his legal papers (because I had requested them) which included a cross section of newspaper articles in which his incident was reported and he also sent me a poem that he had written in prison. This poem, since it was his own words, seemed to reflect his own search for explanation. I reproduce a translation of this poem:

My Faith¹⁷⁵

---

¹⁷⁵ This is a poem written by 'The Man' during his years in prison.

'The Man'^{176*} is my name, I'm in the summer of my life
Honor is my mihrab, humanity is my miraj
Chivalry is sultanate and it's the crown on my head
I wasted my life for a word today

I won't let the downtrodden fall prey to wolves and birds
Whatever happens to the aching head is from the Lord
Even if I die I won't step back, I won't regret
I wasted my heart for a betrayer today

I didn't get wearied from the right, I never lowered my head
Those who commit treachery clearly are originally bastards
I won't leave the judgment to the afterlife, I will lynch
I wasted my years for a dishonorable person today

I equate patience with silence, I wish for peace
I eat those who are shameless in one bite
I care for and love those whom I know as friends
I wasted my oath for a traitor today

I sacrifice my soul, my blood for the Lord
I have two children, even if they will become orphans
Even if my wife becomes a widow and mourns
I wasted my soul for eleven bullets today

Let my kith and kin not be offended towards me
All the world on one side against me, I'm on the other side
No case against the executioner of those whose murder is warranted
I wasted my world for the afterlife today

---

¹⁷⁶ Here he uses his real name and surname.

We are Ottomans, we have never changed
Do not mourn, do not lament
Take refuge in Allah, do not worry your heart out
I wasted my youth for a swearword today

When the fervent heart blows, becomes a bird and flies
When it gushes like bubbling brooks today
When my anger becomes hot oil and overflows the cauldron
Don't confront me, or I will burn you today

If you are right, don't fret, i will embrace you as a friend
The poor, the needy, it doesn't matter, my Lord gives us our daily
bread
No mercy for the betrayer, the traitor and the dishonorable,
I will gouge out their eyes I add a life sentence to a life sentence
today

Love is what lies in my core, heart is my belief
I have no grudge against anyone but me
The Kaaba is my direction, Islam is my belief
I hold to my bosom those whom I hold dear today

I don't hurt the downtrodden, I can't even harm an ant
If I see crying eyes, I can't help but cry
I don't ask for anyone except the beloved, I consider them forbidden
The winter arrived to my heart's garden today

When others sincerely ask for their brethren
I fired bullets with my own hands
Even if what I did was right, my conscience is eating me from deep
inside
My wife, my children should give me their blessings today

If death takes me, they won't question me
The Quran commands to kill those who betray

Even if it wasn't me, somebody else would take life
I carried out the known commandment, I was exonerated today

These are commands of that who makes the impossible possible
Surely the years shall pass, this way or that way
I have my beloved and my children, they wait for my return
I tied hope to patience today I promised to my family that I will
get out healthy one day.¹⁷⁷

3.3.2. Interview II: Participant A: The Public Prosecutor

It should be remembered that participant A did not want his voice to be recorded and thus the notes below are my notes of what he said. They are not verbatim, but were taken contemporaneously. Secondly it is important to emphasize that this talk started as an interview but turned into a conversation which I was aiming to make. After the first three questions I did not talk too much during the whole conversation. He got his path and talked to me in the way he was comfortable. He acted as if I was a friend of him and we were having coffee together on an ordinary day. My guess is this was because I reached him through people he is close and I especially tried not to give him the impression that this was a formal interview. I felt that he was comfortable and he could thus open his personal domain to me – which is very crucial in phenomenological research - throughout the whole interview.

The public prosecutor : On guilt

We can define guilt as the actions which ruin public presence and trust.

---

¹⁷⁷ The poem is translated from Turkish by Köksal Karakuş.

Rules and regulations change according to the society but one of the main mission of the state is to provide trust and presence to society. Actions which ruin this system can be called as guilt. In order an action to be counted as guilt is that it should have happened in the way that it is indicated by the law. Not knowing the law is not an excuse.

The public prosecutor : On justice

We cannot say that rules and regulations are conducive to justice

People who regulate the law are **not** the gentlemen of the long robe, parliament regulates the law, and we apply it. To illustrate, in 2005 the change in criminal law was made in a very short time. It is changed by a community of academics not the implementers. They shaped a criminal law in 3-4 months, this cannot happen in this short time. In other countries they accept changes in five years with a community consisting of the whole society. It comes into force in five years. We can not say that every decision is right.

I do not believe to a real satisfaction of justice.

A decision which would satisfy three sides (victim, guilty, state) together does not come out of a court. All sides see themselves right.

Judiciary is weaker in our country than other countries.

I do not believe that law is conducive to real legal order. I do not think that it satisfies citizens. In this period judiciary's dignity is being taken, it is being made weak.

The public prosecutor : On punishment

State punishes in order to isolate people from the society

State isolates the guilty in order he or she to realize that law is violated. Unfortunately it is not satisfactory.

Punishment can not be done only via giving harm. If so, that person becomes dangerous. The harmful practices of punishment come from the inadequate facilities of prisons.

The public prosecutor : On victimhood

There are the ones who are victims of fate.

To illustrate during Ramadan, in a town there were lots of theft incidences between iftar-evening meal during Ramadan- and sahari-meal during dawn before Ramadan-. Basic food were being stolen. The thief was finally found after 2 or three months. He came, I asked why he did this. He said that it is winter, his wife is sick, he has a kid, he does not have a job, he requested a job from the district governorate and walked to the

city -12km- everyday to find a job, he could not find a job and he could not find coal. He told that the state could not find a job to him. They searched his house and saw that the things he told were true. My conscience was tingled but I did not have anything to do. He got arrested and sent to prison. Leaving that family in such a situation was something to be ashamed of.

If you dig in each guilty, there comes a human.

Public prosecutor knows what the victim has gone through but judges do not.

Every incident is interpreted in favor of the suspect. If there is not enough evidence, suspect becomes acquitted. This is good from the side of the rights of the suspect but judges do not know what victims gone through but we-as public prosecutor- do.

For example, public executors do the autopsy and give to a relative. We see that situation, we hear the mourning. While investigation goes on, judges do not witness these procedures, we file a lawsuit and come before the judge approximately 6 months later, judge reads the incidence as reading a novel. Because they do not witness to the misery of the victim judges are more brutal, prosecutors are softer. Time makes us to forget everything but the one who is lost does not come back.

The public prosecutor : On prison

I believe in the necessity of prisons

How are we going to deal with the crimes which are committed by monstrous feelings? There are the ones who kill people for their own pleasure. There are people who commit murder with pleasure and do that as if it is a work of art. There are ones who tell the sounds of people dying in pleasure, how are we going to deal with those? Prisons are essential but in order to bring those people back to society there should be public works before evacuation.

3.3.3. Interview III: Participant B: The Criminal Lawyer

The criminal lawyer : on the state

State is the institution which is the authority to control free will of the individuals. State is the internal affairs ministry, transmission ministry, it is the police or the soldier.

The criminal lawyer : on justice

Justice is equality before the law.

Citizen and the state should not be judged differently. There should be the supremacy of the law. To illustrate, in Turkey in

case of unfair arrestments, you have the right to prosecute the state. What does this mean? The good features of a constitutional state is that the state accepts its wrong behavior.

Justice and rightness changes from the perspective of the one.

There emerges a private expectation. The suspects expectation from a criminal judgement is to come out with the least or no penalty. What is the expectation of the victim, his private expectation is the achievement of justice and wants the people who victimized him/herself get the greatest penalty within the system. In general after the criminal judgments no one becomes happy as a result of the consequence. However, criminal judgment does not have a mission to satisfy everyone. The aim of the criminal judgment is to manifest justice. The problem should be solved in fairness. The expectation changes from the perspective of the persons perception of life. Here the issue is to ensure the trust. To whom? To the state, to the judicial system, to the judicial process, o the judge, so trust to the belief that the state is going to remove the victimization and belief that the people who victimized will get the penalty which he/she deserves. I guess this is what is expected.

Now, while a judge decides, firstly he/she should abide by the evidences in front. A judge should abide by the constitution and law within the existent system, this is two. Thirdly, judge

should abide by his/her conscience. In other words, for a judge to decide fairly, he/she should be withdrawn from personal expectations, benefits, political ideas, own ethical understanding, subjectivity, he/she should be objective. Not according to ahmet or mehmet-ordinary names in Turkish-, or to a or b company, as said before, he/she should decide according to what law commands, what evidences show and what his/her conscience tells. If you pay attention to gown that the lawyers and judges wear, they do not wear it under hygienic purposes [laughing]. The symbolic purpose and meaning of the gowns are, in the process of decision and judgment, the robes should decide without the effect of their personal expectations and biases and they should cut their relation with the external world in personal sense and they should become interactive with their conscience. If a judge wants to decide fairly, those should happen.

Every lawful act does not mean that it is juristical.

Jurisprudence has its own laws. You can find law everywhere, even the most authoritarian and totalitarian regimes you can find law. In Libya there was law, in Kaddafi period there was law, now there is law as well. In Iran, in Khomeini period there was law, there is law now. In Egypt there is law. Something lawful does not mean that it is juristical. To illustrate, a judge gives a decision in Turkey which the ruling party of the country thinks that they will not get the expected

result from that judge so they formulate an excuse and give him a designation. They bring the one who will decide in the way that they have expected. Here, there is no justice. Here, the act that the state does is not juristical. Maybe it is lawful but not juristical because at that moment justice does not serve for the ones who deserves, it serves for the ones who has the power to shape justice. Then, we can not talk about a constitutional state. If justice becomes on the side of the powerfull-which has the power to shape justice- we can not count it as justice. Justice becomes like a grayish blue eyes. At this moment state should be conducive with the norms of the international law and principles of rights and liberty. However, if the state is paying for judges how independent can they be from the head of the state? To illustrate, in developed countries judges are appointed, promoted and paid by the decisions given by establishments selected from those judges. But in developing or less developed countries, oriental societies, if authority and power is held by the same institution there is a high tendency to use this power on the contrary of law. Turkey thus established the system of separation of powers. If there is dependency one does not trust to the judicial process within that country which brings out anarchy. If one does not trust to the decisions that are going to be given from the beginning, it is not possible for a state to provide justice.

Justice should keep up with the societal dynamics.

I expect a right judgment and equality from a just system. A justice who ignores parties' expectations, senses, pains and pleasures is not conducive with my idea of justice. A cold justice -they say like a court wall- is contrary to my perspective of life. In my opinion justice should be like bread which just came out of the oven. It should be conducive with the expectations of the society and people. Judges should decide according to the societal dynamics. To illustrate, in industrial societies there are lots of car accidents. There are both personal errors and public negligence in those cases. Secondly, car accidents are not intentional kind of crimes.

As far as I am concerned, justice is possible as long as democracy is developed.

By saying democracy I do not mean election results. I mean democracy to be a value and understanding within the relations in society. While saying society, state is in this genre as well. As long as a state removes itself from authoritarian and totalitarian dynamics, justice becomes more realizable. To illustrate, in Turkey judges see punishment as the only way to deter a crime. Of course punishment is a way for deterrence but it is not the only way. In this way we see how that authoritarian and totalitarian apprehension reflects to people through the canal of the courts.

Decisions might shape through the apprehension of ethics. For example in Turkey, punishment given is more in property cases than cases related with crimes committed to people. More value is given to property which is linked with the changing the dimensions of society while capitalism expands. I do not mean that crimes committed against property should not be punished but if we look from the point of universal values, its comprehension is possible. However, it is impossible to reestablish a person's honor, decency, right to life, hopes and freedom.

The criminal lawyer: on punishment

While applying punishment state aims to protect society from the guilty and the guilt.

What does the state say while applying punishment? Its aim is to protect society from the guilt and the guilty. We call the person whose punishment become finalized as convict. Aim is to prevent the convict to commit crime again, to encourage the convict to socialize, and to ensure that he becomes a law abiding citizen. For example if a convict is sentenced to nine years, according to criminal law, the convict is jailed for the 2/3 of the time. This is determined according to the convict's good relations within the prison.

This system of conditional evacuation helps society to protect from the guilt and guilty, socializes the convict, makes the convict a law abiding person. There are worker dormitories in Turkey. Making the convict to work in those institutions, keeping him/her within production serves for the same purpose. Furthermore, there are closed and open execution institutions in Turkey there are better living conditions in open execution institutions. Convicts behavior determines which one to be in. this means a lot in shaping a law abiding person.

Law is an upper structure norm. it shapes according to the values, production forms. Now in Turkey there are family rooms in prisons. They are designed for a family to share 24 hours. A guilt has a personal principle thus why are we punishing the couple for that? Who commits the crime should be punished. What is the guilt of the child? He/she wants to hug his/her mom/dad and sleep. However, before 20 years Turkish society would not accept that. Thus state puts a condition and says that you can see your wife/husband but you have to behave conductively.

3.4. Phenomenological Writing

In general the Man mentioned concepts such as guilt, punishment, prison, justice, victim. While he was talking about his incidents to kill, he talked in a way which was characterized by acceptance. He was aware of what he did and he was seeing those as an honor incident of which to behave in a different way was impossible.

He showed his brother's addiction to alcohol and drugs and his harmful and disturbing behaviours as a motive to kill his brother, thus he insistently mentioned those particular characteristics of his brother's behaviour. What was interesting is that he insistently and repeatedly emphasized those features and repeated that everyone around were witnesses to this situation. His ongoing emphasis on his brother's wrong features – according to the Man- made me think that he was trying to convince himself and thus me that killing his brother was the right thing to do. I did not feel that he was hundred per cent sure of what he did was wrong.

He saw his reason to kill - which was not property, assets or inheritance - as an honorable thing as he believed that he killed a guilt machine, a monster. He legitimates his actions in his mind by thinking who else his brother would harm and how many families he would ruin. Thus he thinks that he deserves a reward from the state because he exterminated a psychopath, a monster spirited man.

What I think is that the interview made him to think in detail of his reasons to kill, but he could not convince himself with his reasons. He insistently repeated why, but the reasons he believed to be enough fifteen years ago, could not convince him after those years at that interview. However, what he said was he does not feel even one gram of regret of killing him because this was his fate and he was the victim of this fate.

Both participant A and The Man talked about the notion of being the victim of fate. Participant A mentioned it with a story about an unemployed man stealing food during Ramadan. Like participant A who sees the unemployed man's reasons to steal fair, the Man sees his reasons rational enough to kill his brother. He thinks that he had no option than killing.

Punishment in general made him to think about his family situation. He thought that they – his and his brother's family - became shattered, left homeless by the deed. However, the experience of being punished made him feel as if he had died a thousand times. While he

was talking about killing his brother he was obviously still in pain, whether he was punished or not. Experience of punishment frankly could not remove the pain that he was feeling. Thus he insisted on saying by mentioning his brother, 'He died once, I died thousand times.'

He claims that by being a 'brother killer', by living that incident everyday, by being treated as a murderer, a monster, by being isolated from society he died thousand times. Thus the experience of punishment made him to think about the things that punishment took from him. However, he does not see himself as a guilt machine. He expects society to make that distinction. He sees himself as a victim of fate. In general, while he was talking about the notion of punishment he was speaking as if he was accepting that he should be in prison. His attitude was as if he was persuaded that his action of killing was required to be punished in that manner. However his experience of punishment made him to think that he was not the same with many others inside. He felt himself different from the ones who were committing crime as a job. He thought that neither he nor his family deserved the pain that is suffered after killing his brother.

The way that participant A and B talked about prisons were from the point in which they discussed the necessity and/or indecency of the objectives and results of imprisonment. However, what the Man experienced was what he has gone through during his years of imprisonment. What mostly he was talking about during the interview was neither the guilt nor the regret, but the things that he was deprived of during his years inside the prison. Thus while talking about his experience of prison he was mentioning as if it was a military camp which he went there out of obligation but not due to guilt. He did not form a link between his guilt and imprisonment years. He was mentioning as if his years of imprisonment was something irrelevant with what he did. There was another life going on and that life had different system of living. For approximately half an hour he told a story of the egg which was prohibited due to safety reasons. What the experience of imprisonment made him to feel was the immense privation of the things that they were deprived of such as their liberty, a green environment, and eggs.

His experiences made him to feel like justice was in the hands of the government. Thus he thinks that if so many prisons are opened everyday, there can not be justice. He could not believe in justice with his children being homeless and him being obliged to sacrifice himself for a man like this. He was in a position that if there were justice, his family would not be the one who paid the price and he would not be obliged to kill his brother. While talking about justice, he did not talk about the unsuitable conditions in prison instead he mentioned the conditions as being unfair that made him to kill.

The section which he talked about the state of mind of being a victim was the part that he felt the most difficulty to talk. As a victim, what he felt was what he and both families lived is something that does not have a compensation. He was talking as if he was victim both because he lost his brother but at the same time he lost his ten years in prison. What being a victim like this made him to feel was the two family's deprivation of a shelter, money and his deprivation of money within prison. While talking to his brother's son he realized that his nephew could not forgive him because he is hurt, he is hurt too much that the Man could not recover.

What he experienced as a victim again made him to remember about what he did to his brother and he turned to the subject of what his brother did to their father. He started to tell about an incident that happened between his brother and father in which his brother harmed his father. Thus the condition was as if he was trying to convince himself that his brother was always a bad child for them, he was a child of whom to be ashamed. His re-emphasis on this point I thought that he was still not convinced of the reasons that made him to kill his brother. Repeatedly he was feeling the necessity to specify how an inconvenient brother or a son he was.

It was obvious that years after his imprisonment his guilt was with him. Thus he was not feeling that justice was in any sphere of what had happened to him because he thinks that what he did was what he must have done. Thus he sees himself both as guilty and as a victim. He sees himself victim in two sides; one is the victim of fate, the other is the victim of

imprisonment. In other words, his victimhood is not in the same way that I took it in my heuristic device. He was victimizing him for being obliged to kill his brother and as being imprisoned for years but not as being the brother of a dead sibling.

We can understand lots from the poem that he wrote in prison. First of all he names the poem as 'My Faith' which shows that he thought that he did not leave him another option to behave. However, it is not possible for us to know whether he really believes that he had no option or he wants to believe that is was so. Yet it is clear that he thinks he did something that is right however he still fights with his conscience and he does not see his brother worth for what he suffered. He says :

Even if what I did was right, my conscience is eating me from
deep inside

...

I wasted my oath for a traitor today

...

I wasted my years for a dishonorable person today

If we take the last phrases of first seven paragraphs, we can understand that he is feeling regret of being inside and of his fate:

I wasted my years for a dishonorable person today

I wasted my youth for a swearword today

I wasted my heart for a betrayer today

I wasted my oath for a traitor today

I wasted my soul for eleven bullets today

I wasted my world for the afterlife today

I wasted my life for a word today

Additionally what he is experiencing at the moment he was writing the poem is like a punishment so that he thinks that he is wasting his years, youth, heart, soul, world and whole life. Thus, for his mission, he sacrifices his life. That is why he sees himself as a victim not only by being the brother but also by being in the circumstance of being obliged to kill:

Let my kith and kin not be offended towards me

All the world on one side against me, I'm on the other side

No case against the executioner of those whose murder is
warranted

I wasted my world for the afterlife today

...

If death takes me, they won't question me

The Quran commands to kill those who betray

Even if it wasn't me, somebody else would take life

I carried out the known commandment, I was exonerated today

While I was reading below two paragraphs of the poem, I remembered a phrase of the participant A (the public prosecutor) which he said during the interview:

Love is what lies in my core, heart is my belief

I have no grudge against anyone but me

The Kaaba is my direction, Islam is my belief

I hold to my bosom those whom I hold dear today

I don't hurt the downtrodden, I can't even harm an ant

If I see crying eyes, I can't help but cry

I don't ask for anyone except the beloved, I consider them
forbidden

The winter arrived to my heart's garden today

Participant A said, "If you dig in each guilty person, there comes a
human being."

In general Participant A referred to the notions of justice, judiciary, punishment, victim and prison. The way that the participant A spoke of how he experienced guilt was a report of what legal procedure tells the law is. He explained guilt as 'the actions which ruin public presence and trust'. However, he could not give a law-like explanation to the notion of justice as the way he did to the notion of guilt. Personally he argued that because it is a law, a regulation or a court decision does not always mean that it is conducive to justice. And in order to point out his disbelieve to justice, he emphasized the difficulty of satisfying three sides – victim, guilty,

state - as they are themselves right. As he had experienced the courts he could not get the satisfaction of justice with the legal procedure.

He emphasized that punishment should not be practiced only by giving harm however he said now prisons give harm via their inadequate facilities. On the other hand, because he believed that there are people who have monstrous feelings and kill deliberately and with pleasure, he believes in the necessity of prisons in order to be able to deal with people like that.

He also believes that offences can be committed with innocent means by mentioning the story of an unemployed man who was stealing food during Ramadan. He calls those people as the 'victims of fate.' Thus the unemployed man's family was left alone, and he thought this was a situation to be ashamed. So how he, the public prosecutor, experienced guilt made him to feel shame because he was in contact with the suspect that he thought was the victim of fate. As a public prosecutor, because of being involved in the process of investigation – involving the autopsy, the mourning, and so on - he claims that they should have a place in the judgment process. However, judges who are involved in the incident only through the process of reading the file of the suspect are the ones who give the judgment on the cases thus he argues that decisions which are going to affect people's lives should not be given by those not involved in the situation. It is not easy to deprive one from his/her liberty'.

Participant B, the criminal lawyer, in general talked about concepts like state, justice, fairness and punishment. While he was talking about justice and fairness he emphasized different sides, their different expectations and different perception of life. As a result of this diversity no one would become happy from a court result, however he emphasized that the real mission of the criminal judgment is not to satisfy everyone, it is to manifest justice. Thus he saw the manifestation of justice under the trust of the state to mitigate the harm suffered by victims and penalize those who deserve punishment. Thus when the decisions are made he made it clear that a judge should abide by the constitution, evidence and to his/her conscience. Then justice for him should keep up with the societal dynamics and democracy -

not as only through elections but democracy as a value and understanding within the relations of society. However he stated that all decisions comes from the state does not mean that it is juridical because justice can be shaped by the ones who has the power. So he emphasized the necessity of equality before the law when he talks about justice.

Like participant A, the way that the participant B spoke of how he experienced guilt was a report of what legal procedure tells the law is. Additionally, participant B emphasized the object of punishment for the state which is the protection of the society from the guilty and the guilty, deterrence and ensuring that him/her to become a law abiding citizen. He talked about the legal procedures of punitive systems that are imposed on the prisoners. Thus how he experienced guilt and imprisonment was the legal description of the rules and regulations about the procedure.

In general how participant B expressed himself was through the discourse of legality. Asking his experience about justice made him to talk about laws however, even though legalisms were not enough to satisfy him because they might be shaped under the hands of the powerful. Thus his notion of justice became blurry, in that sense.

Participant A and B firstly talked about the notions of guilt, punishment, justice and other ideas as if they were passive participants. Even the language they used was different when they were talking about the laws. However, when they start to talk about their real experiences and move further from the discourse of law, it was as if they were entering into the real world. While they were talking about their real experiences even the words they used differed because they both were thinking different from how state implements justice. What legal procedure to justice made those two men - from two different jobs and even cities - to come to the same conclusion; 'Every lawful act does not mean that it is juridical', 'We can not say rules and regulations are conducive to justice'. Thus the experience of justice made them to feel that the implementation of law was inadequate.

In order to balance the context of the research this can be said that each interview provided me a deep and authentic sense of what has been searched. They both provided

dense explanations of how it feel to be what they are. At the end I realized that as the representators of the state, participants A and B has many concerns about the legal process that they were uncomfortable with. However those concerns were their inner experiences which move out of the state and take a personal shape. Thus as the representatives of the state even they were not convinced with laws and regulations resulting in justice. They even could not understand some laws and regulations of the state. They provided their inner experiences. The state cannot be understood by looking at its representatives as state does not have the sense of self. It is not a dimensional concrete entity. On the other hand I could not understand or even come close to understand how it is to be within a legal process without digging in to the experiences of other parties.

Language has a crucial importance in phenomenological writing. It should be done in a non-narcissistic way which involves a deeply reflexive activity.¹⁷⁸ What phenomenological research and writing provided me was to open an inner window to what people feel about concepts like punishment, guilt, imprisonment, justice. It helped me to see the difference perspectives and expectations within the same implementation. I saw the wideness of the terrain of justice and how it cannot be limited with rigid rules. Although state appears within the legal implementations however justice is something human which determined laws and regulations cannot touch on.

---

¹⁷⁸ Manen, (1984): p.68.

Conclusion

The historical movement of phenomenology came out as a “new way of doing philosophy”¹⁷⁹. It involved question ‘of ‘how we know’, the relationship of the person who knows and what can be known.’ On the other hand it is also related with the ontological question of ‘what is being?’ trying to acquire ‘the nature of reality and our knowledge about it, ‘how things really are’. Hence it was an attempt to return to the meanings which are embodied in person-world relations. Hence, with its poetic language it appeared as a challenge to analytic/deductive philosophies. It has been used in a range of studies oriented educators, pedagogues, pediatricians, sociologists, criminologists, jurists and medical doctors.

Phenomenology, with its attempt to turn in to peoples experiences, formed an alternative to qualitative research which got in to a crisis of lack of meaning which emerged as a rationality that Enlightenment had exposed. Thus it fitted to this study in the way of conceptualizing social inquiry by adopting not only a Habermasian ‘practical’ interest in qualitative research but also an attempt to move forward from reducing people to ‘status of objects for objective observation’. Thus phenomenology helped to make a distinction between studying humans as objects and studying humans as beings ‘who live in particular cultural and historical forms of life and who are made and make themselves as specific kinds of subjects. Thus the method provided the study to recognize the importance to understand another person with its technique and methodological logic.

By avoiding attempts to generalize any of the interpretations that are made, it can be said that according to the Man’s experience, punishment was not a precondition for justice. What he did was just itself. However, what he did just, was guilt for the state. When he got out of the prison, nothing changed. He said that he would do the same. Hence, we should consider

---

¹⁷⁹ Earle, V. (2010) ‘Phenomenology as Research Method or Substantive Methaphsics? An Overview of Phenomenology’s uses in nursing’. *Nursing Philosophy*(11): 286-296: p. 287.

the effectiveness of implementations under punitive measures. The condition of being in prison for years was not enough for him to create deterrence among what he did.

Phenomenology by its 'pathic' understanding let us to see the felt sense of being imprisoned, being victim, being the judge, being the lawyer. Hence we could be able to acquire different ways of thinking about the concepts like justice, punishment and crime from the eyes of people who are practicing them. By this way the study allowed us to make a critique of imprisonment by seeing the general picture of the case of the Man. Finally, by all means the study showed that punishment is one dimensional and incapable to have a place under the terrain of justice.

As noted earlier Sanders argued that one firstly learns phenomenology through reading, observation, discussion and reflection in a step by step disciplined fashion. 'Then one *does* phenomenology'.¹⁸⁰ Because human experience is not predictable, adopting phenomenology as a methodology entailed the data to be presented in a non-codified manner. By this way, I was able to find my own phenomenological path and reach to the participants' experiences in a profound way. The spontaneousness of the method afforded me and the participants the opportunity to be ourselves and natural, thus, to provide non-limited data. So I discovered my path in the process and from the process itself.

Before starting the study I was aiming to see inconsistent, missing, inappropriate or excessive parts – if there were any - in constituting different concepts of justice. I have seen that justice is a multidimensional concept which can not be limited and achieved with law like regulations. Justice triangle was a device that I used to see the judicial process wholly. So the heuristic device of the justice triangle indicated me to set forth three perspectives. Phenomenology at this point mentored the process in seeing the essences of conscious experiences.

As a matter of fact, language was the most crucial problem in adopting phenomenological method. I am a native Turkish speaker so does the participants. There is a possibility that the

---

¹⁸⁰ Sanders, (1982): p.359.

process of translation might change the actual meanings of the words and implications. Actually, I think even stating them in Turkish would not be enough in providing a strong sense of their experience. If I had a chance I would provide the recordings or even I would make a document out of it. Phenomenology at this point faces with the problem of language I think, not translation. However as I have stated in the introduction, however, as it is the case with other non-verbal media such as painting, dancing and music, any description of an experience is not the experience itself. So it is to be anticipated that language might discount some parts of experience in the very process of distilling experience. Eventually, we have to rely on a retrospective viewpoint if we want a verbal description.¹⁸¹

The most significant outcome of adopting phenomenology as a methodology was the process that I went through as a researcher. The topic was an idea that was born in me and concerning me as a problem that is waiting to be pored over. Thus the process of reading, interviewing, transcribing, translating and analyzing has been both an academically informative and personally satisfactory process which gave a lifelong value to me.

This thesis, by focusing on the human experience itself, provided an attempt to show how criminal law could be studied. Additionally it provided a wide spectrum of findings in regard to the phenomena of justice. Study represents a gathering of kinds of understandings that are unique to being. It provided an attempt to understand the logos that let us to be the offender, the judge, the victim and so on. It sponsored certain awareness to the details and trivial elements of the procedure of criminal prosecutions and punishment. It made us aware of “the consequential in the inconsequential, the significant in the taken for granted”¹⁸². The task of phenomenology at this point was to bring those in to speech like poetic writing which gives the form of authentic speaking.¹⁸³ Thus this work takes its indestructibility from this togetherness.

---

¹⁸¹ Hycner, (1985): pp.295-296.

¹⁸² Manen, (1984): 36.

¹⁸³ Manen, (1984): p.68.

Bibliography

- Adler, P A & Adler, P & Fontana, A (1987) 'Everyday Life Sociology' *Annual Review of Sociology*, 13: 217-235.
- Amstutz, M. R. (2005) *The healing of nations: the promise and limits of political Forgiveness*. Lenham: Rowman & Littlefield Publishers.
- Breiger, A (1995) ' Social Structure and Phenomenology of Attainment', *Annual Review of Sociology*, 21: 115-136.
- Brock, P.(eds) (2004) "*These Strange Criminals*"; *An Anthology of Prison Memoirs by Conscientious Objectors from the Great War to the Cold War*. Toronto: University of Toronto Press.
- Caeli, K. (2001) 'Engaging with Phenomenology: Is it more of a Challenge than it needs to be?' *Qualitative Health Reseach*, 11(273).
- Coole, D (2005) 'Rethinking Agency: A Phenomenological Approach to Embodiment and Agentic Capacities'. *Political Studies*, 53:124-142.
- Dostoyevsky, F. (2000) *Crime and Punishment*. Wordsworth: London.
- Earle, V. (2010) 'Phenomenology as Research Method or Substantive Methaphysics? An Overview of Phenomenology's uses in nursing'. *Nursing Philosophy*(11): 286-296: p. 287.
- Finlay, L. (2009) 'Debating Phenomenological Research Methods'. *Phenomenology & Practice*, 3(1): 6-25.
- Foucault, M. (1995) *Discipline and Punish: The Birth of the Prison*. (A, Sheridan trans.) New York: Vintage Books.
- Garland, D. (1991) 'Sociological Perspectives on Punishment'. *Crime and Justice*, 14: 115-165.
- Glendinning, S. (2007) 'What is Phenomenology'. *Philosophy Compass*, 3(1): 30-50.
- Groenewalt, T. (2004) 'A Phenomenological Research Design Illustrated'. *International Journal of Qualitative Methods* 3(1).
- Hodges, D. C. (1957) 'Punishment'. *Philosophy and Phenomenological Research*, 18(2): 209-218, December.

Holloway, I. & Wheeler, S. (Eds.) (2010) *Notes from Qualitative Research in Nursing and Healthcare*. Wiley-Blackwell Publishing: West Sussex.

Höfdding, H. (1912) 'The State's Authority to Punish Crime'. *Journal of the American Institute of Criminal Law and Criminology*, 2(5): 691-703 (January).

Hudson, B. A. (Eds) (2003) *Understanding Justice: An introduction to ideas, perspectives and controversies in modern penal theory*. Buckingham: Open University Press.

Hycner, R. H. (1985) 'Some Guidelines for the Phenomenological Analysis of Interview Data'. *Human Studies*,8:279-303: p.300.

International Center for Prison Studies (2013) Retrieved from:
http://www.prisonstudies.org/research-publications?shs_term_node_tid_depth=27 Accessed: 8.12.2013.

Kidd, W. J. (1993) 'Investigative Interviewing: Phenomenological Approach to a Universal Method.' *Dialogue and Humanism*: 3(2).

Lopez, K. A.& Wills, D. G. (2004) 'Descriptive Versus Interpretive Phenomenology: Their Contribution to Nursing Knowledge' *Qualitative Health Research*, 14(5): 726-735, (May).

Manen, M. v (1984) 'Practicing Phenomenological Writing', *Phenomenology +Pedagogy*, 2(1): 36-68.

_____ (1996) 'Phenomenological Pedagogy and the Question of Meaning'. *Phenomenology and Educational Discourse*:39-64.

_____ (2007) 'Phenomenology of Practice'. *Phenomenology &Practice* 1(1):11-30.

Merleau-Ponty, M. (2002) *Phenomenology of Perception*.(Trans. Colin Smith) London: Macmillan.

Miller, J. A. & Miller, R. (1987) 'Jeremy Bentham's Panoptic Device'. *October*, 41: 3-29,

Summer.

Nagel, T. (1974) 'What is it like to be a bat?', *Philosophical Review*. LXXXIII(4): 435-450.

Packer, M. (2011) *The Science of Qualitative Research*. Cambridge: Cambridge University Press.

Pascal, J. (2010) 'Phenomenology as a Research Method for Social Work Contexts: Understanding the Lived experience of Cancer Survival', *Currents: New Scholarship in the Human Services* 9(2).

Philips, M. (1986) 'The Justification of Punishment and the Justification of Political Authority'. *Law and Philosophy*, 5(3): 393-416, December.

Republic of Turkey-Ministry of Justice-General Directorate of Prisons and Detention Houses (2013) Retrieved From: <http://www.cte.adalet.gov.tr/> Accessed at: 10.12.2013.

Robinson, D. (Ed) (2003) *Becoming a Translator: An Introduction to the Theory and Practice of Translation*, New York: Routledge.

Sanders, P. (1982) 'A New Way of Viewing Organizational Research'. *The Academy of Management Review*, 7(3): 353-360, (July)

Shandro, A. M. (1989) 'A Marxist Theory of Justice'. *Canadian Journal of Political Science*, 22(1): 27-47, March.

Siegel, L. J.(Ed (2012) *Criminology*. Belmont: Wadsworth.

Stanford Encyclopedia of Philosophy Retrieved From:
<http://plato.stanford.edu/entries/phenomenology/>

Stanford Encyclopedia of Philosophy Retrieved From:
<http://plato.stanford.edu/entries/criminal-law/>

Stern, V. (2006) *Creating criminals: prisons and people in a market society*. New York: Zed Books.

<http://plato.stanford.edu/entries/phenomenology/>

Tolstoy, L. (2000) *Resurrection*. A Penn State Electronic Classics Series Publication.
Available at:
<http://www.e-booksdirectory.com/details.php?ebook=3424>

United Nations Office on Drugs and Crime (2013) Retrieved From:
<http://www.unodc.org/unodc/en/justice-and-prison-reform/prison-reform-and-alternatives-to-imprisonment.html> Accessed on: 24.12.2013.

Wacks, R.(ed) (2009) *Understanding Jurisprudence: An Introduction to Legal Theory*. New York: Oxford University Press.

Appendix A

Consent Form of The Man

Orta Doğu Teknik Üniversitesi Kuzey Kıbrıs Kampusu
Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Programı

Orta Doğu Teknik Üniversitesi Kuzey Kıbrıs Kampusu öğrencisi Gizem Sözkese tarafından yürütülen bu araştırma projesine gönüllü olarak katılmaktayım. Projenin bir akademik çalışma için planlandığını ve 'Adalet üçgenini incelemek: devlet kurban ve suçluya fenomenolojik bir bakış' başlıklı tez için veri toplamak amacıyla yapıldığını bilmekteyim.

Bu röportaja gönüllü olarak katılmaktayım. Eğer, herhangi bir sebep için, herhangi bir zamanda röportajı durdurmak istersem bunu hiçbir açıklama yapmadan yapabilirim. Araştırmanın amacını ve niyetini anlamaktayım.

Tezin tesliminden önce kağıdı tekrar inceleme, yorumlama ya da bilgi ekleyip çıkarma haklarım mevcuttur. Ben aksini istemedikçe bu çalışmada elde edilen veriler isimsiz tutulacaktır.

Bu röportajda elde edilecek bilgilerin bir master tezinde kullanılması için izin veriyorum. Bana röportajın bir kopyasının:

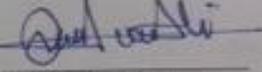
Ses kaydı.....

Kağıt.....

olarak verilmesini istiyorum.

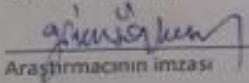
Yukarıdaki formu okudum. İstedğim zaman, istediğim sebepten vazgeçme hakkım saklı olarak bu röportaja katılmayı onaylıyorum. Kafamdaki bütün sorular cevaplanmıştır ve gönüllü olarak bu röportaja katılmaktayım.

Bu formun bir kopyası bana da temin edilmiştir.

Katılımcının imzası

17.01.2013
Tarih

Araştırmacının imzası

Appendix B

Interview Transcripts in Turkish

B.1. Interview I: The Man

Kayıt 001, (110101_005) Toplam Süre: 8:59

O: Sen sor ben cevaplayayım

B: Hmm.. Öncelikle işlediğiniz suç...

O: Şimdi ıııı... Biz... Öncelikle topluma adapte olmak isteyen bir insandık ama, hayat şartları, ıııııı, hayatın getirdiği çileler, sıkıntılar, dertler, eeee, bizi 18 yaşındaykene, eee, cezaevine girmeme mahkum etti. Eee, 18 yaşında cezaevleriyle tanıştım. ıııı, ilk, eee, ... Fabrikası'nda çalışıyordum, ıııııı, bacıma kızkardeşime, eeeee, işte servise giderken işyerine, kızkardeşim eeekonfeksiyonda çalışıyordu, ıııı, taciz ediyorlar, ıııı... (2-3 saniye sessizlik)

Kız kardeşim defalarca ıı, şey yapıyor, eee rahatsız edilmemesini söylüyor, işte bunu aile bireylerimize söyleyeceğini söylüyor. Abime anlatcağını söylüyor. En sonunda kızkardeşim benlen dertleşmek zorunda kaldı. Eee ilk kişiyi öyle ııı 83 senesinde vurdum. Babam .....'de çalışıyordu. İlk cezaevinlen buluşma aşamamız o oldu. Eeeee, tabi, 18 yaşında eeee, cezaevlerinle tanıştım. Eeee, oraları gördük o zaman, eee, askeri uygulaması vardı, mavi tek tip elbise giyiyorduk. ııı saçım 3 numara .....(anlaşılmayan kelime) içerde ııı şey yaptı. Eeeee ... netice itibariyle, tabi zor, sıkıntılı dönemlerdi o zamanlar. ııı babamın desteğinden, annemin desteğinden o günleri atlattık. ıııı o günleri atlattık. İlk namus olayımızlan o şekilde tanışmış olduk, namus cinayetimizden o şekilde tanışmış olduk. Eee, tabi seneler geçti, ondan sonra ııı, öz kardeşim eee, alkol, uyuşturucu, hap bağımlısı oldu. ıııı yapmış olduğu hareketlerle eee, bütün etrafı, eee bunun,eee ay muhtaray... (anlaşılmayan sözcükler) şeyyy muhtarlar ııı bütün aile komşuları, aile etrafları olaylara şahittir. Eee uyuşturucu bağımlısı oldu öz kardeşim. Defalarca eee, seni tedavi ettireyim dememe rağmen, eee, o yanlış bir ilişkiyi tercih etti, yanlış bişeyi tercih etti. ıııı bu neticeyle eee..ee ikinci namus cinayetimizi de bu şekilde yapmış olduk.

Eeee, benim kendi oğlan kardeşim eeee, mahkeme kararlarında da mevcuttur, eee..ee, otopsi raporlarında da mevcuttur, eee iş sarı, savcılık soruşturma tutanağında da mevcuttur. Eee, ilk eee kaynanasına cinsel tacizde bulundu, eee baldızına cinsel tacizde bulundu. Eee, baldızının, baldızının beyi tarafından eee yakalandı eee, baldızının beyi kendisini vurdu. Onun cezasını yatarkene, ee kendisi ..... Hastanesi'nde yatıyordu. ıııı kardeşim işte beni defalarca aramamı söyledi. Bende yanlış bir kardeş olduğunu söyledim. ııı onlan görüşmek istemediğimi, aile bağlarımı kopartmak istediğimi söyledim. Çünkü, annem babam, eee, rahmetli olmuştu, evin aile reisliği bana kaldı. Bunun yanlış yapmış olduğu hareketlerden dolayı ben kendisiyle bütün aile bağlarımı kestim. Görüşmek istemedim. Oda bana ille benim hastaneye ziyarete gelmemi söyledi bende bunu kabul etmedim. Ondan sonra sağda solda, eee, benim samimi arkadaşım olan .....'e eee, kendisi .....'da şöförlük yapıyordu, işte onu eeee, gözünün önünde, eee, ailesinin ırzına geçcem, kızının ırzına geçcem, bağlıcam oda seyretcek falan, böyle telkinde bulunmuş. ....[arkadaşının ismi] olan arkadaşımda bunu geldi bana, ağlayarak anlattı. Bu olayda, bardağı taşıran son damla oldu. Kendisini defalarca uyardım rağmen, eee... ben kendisi zaten sabikalı olduğu için, defalarca uyuşturucudan içeriye girip çıktı. ııı kendi adresimi ondan saklıyordum. Telefonlarımı ondan saklıyordum.

En son, telefonda tartışmamızdan ötürü, eee, benim kız kardeşim .....'yi aramış, benim evimi ona ııııö...ııı benim evi evimi ona ııı söylememi istemiş. Kızkardeşimde ona evimi söylememiş.

Defalarca işte seni gelicem onun evine götürücem falan eee diye beni eee, şey yapmış kızkardeşime baskı yapmış. Netice itibariyle öhö, böyle bir şey yaşamaktansa, evde, daha önce hanımına ııı galeri işi yapıyordum. Galeri işinde üzerimde yüksek para taşımam nedeniyle, ee hanımına ee bir tane ruhsatlı silah almıştım Smith& Wesson 38 lik Smith Wesson. O gün, eee, kardeşim, ee, çalıştırdığım ee oto yıkama dükkanını 7-8 kişiyle basmış, beni aramış, kızkardeşimi sıkıştırmış. Bana, benim evimi söylemesini istemi istemiş. Tabi bende o öfkeylen, eşime o ait olan ruhsatlı silahımı, evden aldım. Oto yıkama dükkanına gittim. Yanında o bulunan eee, usta başıma ne olduğunu söyledim. Oda abi bu çıldırmış seni arıyor ee yanında 6-7 tane ee serseri var, işyerini geldi bastı, ben 155 polis imdatı aradım, eee... polis imdatı aradım, işte ee durumu onlara anlattım, ee işte abi sen git eve ben burda şey yaparım olayı yatıştırırım falan derkene bana bir bardak çay verdi. O anda iş yeri telefonum çaldı. Arayan kardeşimdi. Bana dedi ki işte sen korkuyon kadınların, kadının eteği altına saklanıyon, evinden çıkmıyon falan telefonda beni tahrik etti. Eee bende kendisiyle görüşmek için bulunduğu ee kahveye gittim. O anda bana ağza alınmayacak kefürler etti, küfürler etti. Olayda, bütün kahvede oturanlar da şahittir, olaya. Bende o öfkeylen üzerimde olan ruhsatlı silahımı çektim eeeee... neticede ee onu öldürdüm.

Ee... ondan sonra eee işte eee 28 sene ceza aldım infaz sistemine göre, 10 sene de 9-10 sene de bunun için yatıp çıktım. Ben cezaevindeyken tabi yuvam dağıldı. Eee ailem, ee bu sıkıntıları kaldıramadı. Göğüs geremedi. Ee iki tane çocuğum bir kızım bir oğlum, ortada kaldı, kayınpederime yerleşti. Eee, onun aile etrafı dağıldı yani iki tane yuva paramparça oldu. Birimiz mezara gittik yani kardeş olarak birimiz cezaevine. Neticede çıktık, eee, çıktık, otoyıkamam başına geçtim. Ee, tabi bu bir anda ağır bir depresyon altındaydım. Çünkü yuvam dağılmış, eeee... (3-5 saniye duraksama) be... tek bir insan olarak kaldım yeniden sıfırdan ee yenikden kendimi toparlamam olmasına ihtiyaç hissettim çünkü neticede benim ortada bir tane kızım bir oğlum vardı, onların başında bir aile babası olmam lazımdı. Onlara bir istikbal, bir gelecek hazırlamak zorundaydım. Bu benim ee, sorumluy, sorumluluğumdum. Çünkü, çok küçük yaştan onları babasız bıraktım. (5-6 saniye bekleme ve sessiz bir şekilde benden durdurmamı istedi) (8:59)

Kayıt 002 (110102_001) (Süre: 7:23)

O: mal için mülk için miras için öldürmedik ki. Bu adam namusumuza şerefimize leke getirdi. Biz bunu gidip ee, efendime söyleyeyim mal için mülk için miras için öldürmedik. Bu adam benim annem öldü, babam öldü ee evin aile reisi bana kaldı e benim kardeşim yapmış olduğu hareketlerle yanlışlıkların afa, her tarafa ee şey getirdi illallah getittirdi. Benim bu gün kızkardeşlerim, kocaları, parasını alırken gidip maaşlarını, haftalıkların veyahut Pazar harçlıkların elinden alıyordu ve bu şekilde sindirdi yani. Yani ben böyle bir insanı, böyle bir suç makinasını, böyle bir canavarı öldürdüğüm için bu devlet beni mükafatlandırmalı, onurlandırmalı yani. Eee ben, kalkıp ben bunu öldürmeseydim, saten bunun geçmiş olduğu bütün sabıka kayıtları etrafta, muhtarlıklarda orda burda, etrafımda, yaşantısını herkes biliyor. Kimbilir kaç tane daha aileyi perişan ederdi, kim bilir kaç tane daha ailenin kızını, insan kendi baldızının ırzına geçen, kendi kaynanasının ırzına geçen bir adam neler yapmazdı yani toplumda. Kimbilir etrafta daha kaç tane kızın ee kanına girerdi, ruhuna girerdi veya kaç tane aileyi ee şey yapardı ee aileyi perişan ederdi. Yani böyle biz böyle bir psikopatı, biz böyle bir ee canavar ruhlu bir adamı yok ettik yani, e ve ben bunu öldürdüğüm içinde bir gramda pişman değilim. Bu gün aynı tarih tekerrür etse gene aynısını yaparım yani. Ee netice itibariyle benim yani öldürdüğüm aynı aileden çıkmışız aynı babadan çıkmışız öz kardeşim, ama işte beş parmağın beşi bir değil. Bu, etrafa korku saldı, psikopal, psikopat ruhlu bir adamdı. Elli kere ben bunu tedavi ettirmeye çalıştım. Bütün çevrem de biliyor. Ee hastahaneye yatırayım dedim ee, bunu ee uyuşturucu bağımlısından kurtarayım dedim ama yapmış olduğu hareketlerle bu insan, yapmış olduğu şeylerle, het her tarafı sindirdi, bütün ailemizi de sindirdi ama derler ya ihale bizde kaldı yani. Bu işin ihalesi bende kaldı. E bunu birinin yapması gerekiyordu, bu işin ihalesi de bende kaldı oldu, benim gençliğim feda oldu. O bir kere öldü ben her gün öldüm yani. O bir kere öldü, bir kere mezara konuldu ben her gün öldüm. Benim yuvam dağıldı, dört yaşında kızımı bıraktım, tam ge..genç altı

yaşın, pardon altı yaşında oğlumu ve kızımı bıraktım dört yaşında oğlumu bıraktım. Ben bunların en iyi dönemlerinde, tam yetişçeği dönemlerinde yanında olamadım. Yani benim de ruh halimi gözüme.. bak.. ee benim de ruh halimi herkes anlaması lazım ama toplumda katil, canavar, bilmemne yani önyargılı hareket etmemesi lazım yani. Benim de ruh halimi, o bir kere öldü, her gün benim ben kardeş katiliyim, annesini, babasını, kardeşini öldürenler gidin onlarla da söyleşi yapın, onlara da.. onlarla da şey yapın her gün kan çekiyor mu ne oluyor, her gün benim gözüme geldi, her gün gözüme geldi her gün uykuma çıktı. Ben 24 saat, beş gün on gün uyku uyuyamadım. Her gün o olay, o olayı yaşadım. O bir kere öldü mezara girdi ben her gün öldüm. Ama, biz dışarı çıktığımız zaman toplumdan dışlandık, hangi kapıya gittik suratımıza kapandı, yok katil, e anlayın bizim de ruhumuzu anlayın bizde de bir insan, bir kalp var, bizde de evlat var biz de de bir ee şey var yani böyle önyargılı hareket etmemek lazım yani bizi dışlanmama.. dışlanmaması lazım. Yani netice itibariyle yaşadıklarımız çok ağır ama yani ifade edemiyom, anlatamıyom, bunu yaşayan bilir allah kimsenin başına vermesin. Yaşayan bilir, bizde yaşadık ee çok ee içerde, iyi arkadaşlarım oldu, kötü arkadaşlarım oldu. Tabi içerlerde arkadaş edinmek çok zor içerlerde benim on bin tane arkadaşım oldu ama on tane dostum oldu. Bunu özellikle söylüyorum on tane dostum oldu. Dostum demek ne demek dost demek, evime sokçam, evime gircem, yarın bir gün sıkışçam, evini ziyaret etçem, o benim gelip evimi ziyaret etçem. Ama hapishanede on bin tane arkadaşım oldu benim, sadece on tane dostum oldu benim. Bu gün ee beni çağırırsalar, etseler, sıkışsalar, başlarına bir şey gelse canımca, bedeli, bedeli ne olursa olsun her türlü yanlarında olurum, her türlü. Çünkü biz, o çok zor günleri onlarla beraber paylaştık. Bir topan ekmeği yedik ekmeği yarım, zaten cezaevinde verdikleri günde bir ekmeğin istikak, çok zor günlerde o ekmeği paylaştık beraber yedik. Kimimiz fazla ekmeğin yedi az yedi, kimimiz az ekmeğin yedi fazlasını yedi, o şekilde biz onlarla bir yaşam mücadelesi verdik. Savaş ka.. içerde savaş verdik, kavga verdik yani içerde. Eee onun içinde ee yani bunları iyi yaşamak lazım, iyi etüt etmek lazım, dışarda ön yargılı hareket etmemek lazım. Bir insanları yani zu..suratına katil deyip işte eee bilmem kardeş katili, dışarda katil deyip e o insanın da ruhundan anlamak lazım. O insanla da oturup konuşmak lazım. O adamın da bir hayatı var mı, bir geçmişi var mı, çoluğu var mı çocuğu var mı niçin bunu vurdu, bilmemne için vurdu. Ha biz bunu saten mahkemede kayıtları var, savcı tutanaklarında kayıtları var, otopsi raporlarında kayıtları var. Yani biz bunu para için öldürseydik, mal için öldürseydik, mülk için öldürseydik, ee toplumun gözünde nasıl yargılanmamız gerekiyorsa o şekilde yargılanmamız lazım ama bizim öldürdüğümüz kardeşimiz bir ruh mmanyacı gibi bir şeydi yani bunu ifade edemiyorum kelimelerle. Psikopat ruhlu bir adamdı yani, yani, bu adam, insan, var mı böyle bir mantıkta ya, yani hepimiz allaha inanan insanlarız, insan kaynana demek ne demek kaynana demek anne demek, baldız demek bacı demek, bu adam buyrun işte hepsinde, elimdeki raporlarda mevcut, oso.. otopsi raporlarında mevcut, bütün oturmuş olduğu ee aile etrafında bütün toplumda muhtarı da biliyor pol..karakol polisi de biliyor hepsi, insan ee..ee kendi kaynanasının ırzına geçti bunu benim öz kardeşim ikinci kardeşim aynı yatakta yakaladı, o anlattı bunu bana, o görmüş canlı şahitlerinden. Bu dedi nasıl bir kardeştir böyle diye, ya bütün herkes biliyor yani. İnsan anladın mı kalktı ee öz eee kayınpederi bunun korkusundan eve giremiyordu, her gün dayak yemekten teknelerde yatıyordu. Bütün ee ..... balıkçı barınağında teknece lerde, ordaki teknece lerin hepsi biliyor. Ee kayınpederin ismi ....., onun korkusundan eve giremiyordu, her gün dayak atıyordu adama her gün dayak et..atıyordu. ee 25 yaşında, kayınbiraderi ....., ee çenesi protez oldu yirmibeş yaşında bir delikanlının döve döve çenesini kırdı protez anladın mı oldu yani bunu herkes biliyor oturduğu muhitteki toplumda herkes biliyor yani böyle bir insanla biz karşı karşıyaydık. Yani benim bu şekil, bu konuda ne yapmam gerekirdi artık bu saatten sonra. Benim ee, asgari ücretten çalışan ee, eniştelirim, bacılarıma para veriyorlar günde ee haftada elli lira yüz lira Pazar harçlığı, benim sapık ruhlu kardeşim gidiyordu onları dövüyordu, ee ellerinden Pazar harçlığını alıyordu, çocukların süt parasını alıyordu. Yani bunları gidip benim bacımla, kardeşlerimle de röportaj yapabilirsiniz yani. Doğruları öğrenebilirsiniz. Kardeşlerim derdi o da bizim kardeşimiz, bu da bizim kardeşimiz, ama o kardeşim, eee mezara abim, abime yazık oldu. Abim, yani böyle bir insana, hayatı, ömrü feda oldu. Bunu kardeşlerimden de dinleyebilirsiniz yani, gidip araştırabilirsiniz yani. Ben

böyle sapık ruhlu bir adamlan, allah kimsenin başına vermesin. Eee, biz gittik yani bu işi yaptık, eee, ve neticede bedelini de ödedik geldik, ya bu saatten sonrada tabi hayat ne getirir ne götürür, allah hepimiz için hayırlısını nasip etsin. (Sessizce durdurmamı istedi)

Kayıt 003 (110102_002) Toplam Süre: (24:32)

O: şimdi biz ilk kızım..

Ben: sen rahat konuş

O: ilk kızım..

Ben: biraz önceki gibi..

O: he ilk eee, mesela ben kardeşimi öldürdüm ee , kardeşimi öldürdükten sonra eee, tabi, ilk cezaevine gidiyom, tecit diye bir yere atıyorlar, tecite atıyorlar yani askerde toplama yeri gibi biryer. Önce oraya atıyorlar, orda ee mesela, ilk gittiğim tutuk evlerinde işte haftasonları koğuşlara göre dağıtım oluyor, tecitte kaç tane mahkum eee birikiyor ona göre koğuşlarda kaç tane eksik var ona göre dağıtım oluyor. Ondan sonra normal koğuşa geçiyon ee işte koğuşta eee koğuşta, eee ögh, içerde part.. para geçmiyor, kartlar var, herkesin hesabına haftalık eee benim zamanımda yatarken 200 liraydı haftalık 200 lira ödeme var, işte içerde sigaran eee, fırçan, diş macununun, ee efendime söyleyeyim temizlik mal.. deterjanın, şudur budur eee, şey yazdırıyon, eee içeriye, eee, kart, eee kanntin geliyor böyle el arabasında kapının önüne, ordan alışverişini yapıyon, samimi olduğun arkadaşların varsa yanına iki üç kişi alıyon, onların durumları bozuksa, dışardan kovalayanı yoksa, dışardan bir gelirleri yoksa işte onların haftalık sigarasını alıyon işte deterjanını alıyon içerde işte çamaşırını yıkıyor bulaşığı yıkıyor. Mesela, eskiden cezaevleri eee koğuş sistemiydi. Eee, sonra 2001 eee isyandan sonra oda sistemine geçti. Oda sistemindede en büyük koğuşta oniki kişilik on kişilik yani ee içerde niye bu oda sistemini yaptılar, daha önce koğuş sisteminde bir vardiyede otuz tane ee görevli infaz koruma memuru vardı ama bir koğuşta seksen tane yüz tane mahkum yatıyordu, içerde olan bir olaya midahale edemiyorlardı. İçeriye giremiyorlardı, vardiyeye, vardiyeyi toplasan saten otuz tane kırk tane memur vardı, bir koğuş yüz kişi yüzyirmi kişi yatıyo, içerde bir olaya girdiği zaman eee, olduğu gibi içeriye giremiyorlardı bir mahkumu alamıyorlardı. Ondan sonra naptılar e cezaevlerine daha iyi müdahale edebilmesi için daha iyi eee, şey olması için, eee..ee ne derler onu, hakim olması için oda sistemine, şu an oda sistemidir oniki kişilik onbeş kişilik yani her odada oniki kişi onbeş kişi yatıyor nizam olarak, ne oluyor içerde bir olay olduğu zaman cezaevi ee idaresi istediği insanı içerden alabiliyor. Ee bu oda sistemi saten, bunun için kuruldu. Cezaevi daha hakim olsun diye koğuşlara. Ya işte, eee, içerde, özgürlüklerin kısıtlandığı bir yer cezaevi, yani eee, cezaevi, eee, benim tabir, tabirimlen, üstü açık mezar. Yani bir insanı mezara koyarsın, üstüne toprak atarsın ama içerde yatan bir insanda işte cezaevinin etrafında kırk metre elli metre duvarlar ee tepesinde jandarma nöbet kulübeleri, içerde insanlar, gökyüzünden başka hiç bir yeri göremezsin. Yani orda eee yaşam çok kıymetli, orası özgürlüğün kısıtlandığı bir yer. Orda sağına bakarsın duvar, soluna bakarsın duvar, aşığına bakarsın duvar, her tarafın duvar, eee anca işte ee kantinden eee bir yeşillik yazdırırsın bir marul yazdırırsın bir maydanoz yazdırırsın bir roka yazdırırsın yeşilliği öyle görebilirsin içerlerde. E haspel kader bakarsın böyle taş duvarların içinden bir karınca çıkmış veya bir arı çıkmış veya bir kelebek, başka bir canlıyı öyle orada görme şansın var. Başka türlü ee görme şansın yok orda bir canlıyı. Ee, orda, ee vakit ee saten geçmez yani, hapishane tabiri bir laf var, ee dışarda ee bir gün içerde otuz gün ee içerde dışarda yaşadığın bir gün içerde onun bir günü insana otuz gün gibi gelir, vakit geçmek bilmez çünkü hep aynı yüz, aynı surat, on tane, on iki tane veya onbeş tane kader mahkumu hepsi ee belirli bir suçlardan gelmiş ee işte onlar orda insanların en mutlu olduğu günler ziyaret günleri, aa ayda bir açık ziyaret olur işte beklersin o heyecanlan kalkarsın sabah traşını olursun, en güzel giysini giyersin ailen gelecek çocukların gelecek diye, işte insanın bir ziyareti geldiği zaman o insana on gün onbeş gün oralarda moral oluyor bir açık ziyaretinde. İşte haftada bir gün telefon imkanın var kapalı cezaevlerinde on dakika eee işte eşini arayabiliyon veya çocuklarını arayabiliyon oda ee tabi yukarda dinleniyo cezaevinden dışarıya bilgi aktarmayasın diye kayıt altında konuştuğun eee telefon konuşmaları. Tutanaklan belirtiliyor. Ee saten on dakkada otomatik orda

dijital saat var, telefon onbirinci dakkaya kendi kendiliğinden kesiliyo. Yani son eşine, ailene, çocuklarına bir allahaismarladık bile diyemeden otomatik ol..ol, otomatikman olarak kitleniyo. Ee cezaevi sistemi bu şekilde. Ee işte cezaevinde bir mektubun geldi mi ee tabi cezaevlerinin kendi durumuna göre kimisi haftada her gün dörtte cezaevi mektupları dağıtılır, üç buçukta dağıtılır, üçte dağıtılır. Artık ee her cezaevinin kendi yönetmeliğine göre bakarız mazgal kapağı açılında dışardan bir mektup alalım bir faks alalım yani o insanı orda motive eder, o insanların yüzünü gül..güldürür, o insanları heyecanlandırır.tabi, cezaevinden, dışardan bir mektup alanlar, çekilir böyle o mektubu on kere yirmi kere, elli kere, yüz kere ee okurlar. Yani dışardan ee sıcak bir haber geldi diye. Ee mektubu gelmeyenler dışarıya çekerler, köşeye çekilirler, sigarasını yakarlar sigara üstüne sigara, sigara üstüne sigara çünkü dışardan bir mektubu gelmemiştir, bir haber alamamıştır. Ka.. biz ona destek olmaya çalışılır. Mektubu gelen arkadaşlar işte onları sigarayla mükafatlandırır ama koğuşta bir tatlı varsa, bir çikolata varsa veya bir çay bir kahve ee kim arkadaşın işi yoksa orda bir eee çay koyar veya bir kahve yapar. Eee veya bir meyvesuyu dağıtır. Eee, öyle onlara motive olmağa çalışır. Ee cezaevleri özgür..özgürlüğün kısıtlandığı bir yer, ee mesela eee, öyle bir arkadaşlar vardır ki, ee tabi cezaevinde en büyük ee sıkıntımız, bu kadar ee özgürlüğün kısıtlandığı olduğu yer mesela yıllarca yatan arkadaşlarımız cezaevlerinde biliyonuz veya bilmiyonuz yumurta yasak, anca cezaevinin idaresinden kaynamış yumurta veriliyor yağda yumurta cezaevinde yasak. Oda niye yasak, eee, daha önce ee siyasiler yatarkene bu ee yumurtanın sarısı betonu çürütme özelliğine sahip. Eee, akı da beyazı da ee zamanında osmanlı zamanında veya tarihte büyük deveuçlarının o zaman çimento olmadığı zaman katkı maddesi olmadığı zaman onun akının herhalde o duvarları falan örüyorlarmış, ee yumurtanın sarısı çürütme özelliğine sahip olduğu için ee bizden önceki dönemlerde yatan siyasi mahkumlar, koli koli kantinlere ee yumurta yazıyomuş, o sarısını betonlara döküyorlarmış, o betonları çürütmüşler çürütmüşler öyle o tünelleri kazmışlar öyle o tünel tüneller ordan işte öyle çıkan toprağı eee lavaboya veya tuvalete toprağı atmışlar, o şekilde o eski tünelleri kazmışlar. E deri mont da yasak, deri mont da niye yasak. Deri mont da körük vazifesini gördüğü için ee deri montları da körük olarak kullanmışlar tünelleri kazır.. kazırkene ee deri montu da bunun için cezaevlerinde yasak etmişler. Yani bu gün içerde çok zengin bir mahkum ol, trilyonluk ol, katrilyonluk ol ama iki tane üç tane yağda yumurta yemek için belki yüz milyar ikiyüz milyar beş yüz milyar para vercek insanlar vardır işte cezaevi böyle yani eee, özgürlüğün kısıtlandığı, bu şekilde parayla, pulla yapabile.. yapamıyacağın şeylerden ibaret bir yer. Eee, netice itibariyle özgürlüğün kıymetini bilmek lazım. Tabi, ee, içerlerde, ee ben eski bir hükümlü olarak, eski bir suçlu olarak ee tabi bizim gibi kader mahkumları namus davasına yatan haspelkader çok ender kişi var yani burda çoğu da ee suç makinası yani artık bunlar bu işi meslek haline getiren insanlar da var. Hırsızlık, gasplan, şunlan, bunlan yani adam bu gün üç gün sonra tahliye olacak, iki tane üç tane arkadaşınla oturuyor işte çıktığımız zaman nereyi soyalım, kimin canını yakalım yani benim(gülerek) bana böyle bir yetki verilse, bu suç makinalarını otururum, eskiden fransız giyotini vardı alırdım onda.. alırım onları giyotinin altına yatırırım, insanlara zarar vermesinler diye. Yani bir tarafta böyle bir insanlar, bir tarafta bizler gibi bizim gibi kader mahkumları ama bu düzen eee bu hayat veya bu toplum bunları birbirinden çok ayırt etmesi lazım. Yani bizim gibi kader mahkumu olan insanlar bu şekilde yatarkene, herkesin namusunu, rızkını, işte benim öz kardeşim ben bunu infaz et...infaz etme gerekliliği duyarkene öbür taraftaki insanlar işte alın teriyle yirmi sene, yirmi beş yıl, otuz sene, kırk sene çalışmış insanların rızkını, parasını nasıl gasp edelim nasıl çalalım, nasıl ee işte kandıralım, nasıl dolandıralım onu yapan ee işte bu konudada kararı topluma bırakıyorum yani. Bu.. bu konuda kararı eee türk toplumunun türk toplumunun eee... şeyine bırakıyorum, eeee ön duygularına bırakıyorum.

Ben: ben bir şey soracağım ali abi. Eee mesela cezaevlerinin caydırıcılık etkisi sence nasıl?

O: caydırıcı diye birşey yok ki. Orası daha çok, şimdi, eee orda özenti var. Şimdi ben yıllarca yattım bak bende bir tane dövme bulamazsın. Orda bak, herkeste dövme. Bak yani, işte ben cezaevi yattım yani dövme veya üç beş tane faça atmak orda ben hapishane yattım bak şimdi cezaevi yatanların yüzde doksanbeşine bak hepsi kesiktir. Hepsinde dövme vardır. Yani şimdi ben hapishane yattım falan filan ıvır zıvır, şimdi ee onsekiz yaşında veya onbeş yaşında onaltı yaşında gelmiş bir tane genç bir çocuk,

atıyon bunu çocuk ıslahevine, daha haspelkader yeni girmiş içeriye e öbürkünlere bakıyon hepsi ... (anlaşılmayan sözcük) falan felan sende bak süt çocuğu süt oğlanı anladın mı daha sonra bunlar şey gibi çocuğu alıyorlar anladın mı zorlan dövme yapıyorlar zorla ya bunun caydırıcı özelliği ne bunun. Ya bunun caydırıcı özelliği ne. Anladın mı. Yani sen kalkıp, caydırıcı özelliği olup, dışardan eğitimciler getir, seminerler ver, seminerler ver, yani böyle ee, din adamları, hatipler, yani bu işin eğitimini yapan insanlar, master yapmış insanlara al sen topluma kazandıрмаğa bak. İşte kardeşim böyle bak yarın sen hırsızlık yapıyon .... (anlaşılmayan sözcük) yarın aynısı sana yapılsa falan filan ıvır zıvır yani bu şekilde seminerler ver bu şekilde insana saten biz yani bizim avrupaylan bakış açımız veya okuma tarzımız şunlar bunlar bir değil ki. Bizdekinlerin çoğu fakir çocuğu, gariban çocuğu yani ne derler ona... alt tabaka, gecekondü çocuğu veya nasıl diyorlar ona, varoş insanların çocuğu. Yani saten cezaevlerine bak yüzde doksanı yüzde doksanbeşi varoş çevresinin tahsilsiz insanlar yani. Tahsi... tahsilli insanlar çok ender yani. Ne yapmış oda büyük bir avukatın yanında durmuş veya bir muhasebede işletmeyi dolandırmış hangi bankayı falan, çoğu sistem o, zaten onlarda ayrı memur koğuşlarında yatıyor onlarda. Yani onları normal mahkumun içine atmıyor. Mesela cezaevinde ayrı memur koğuşu var, dışarda eee, mesela polis veya bir memur olarak onu memur koğuşuna alıyorlar normal mahkumun içine atmıyorlar onu. Veya normal mesela polis suç işliyor gidiyor, daha önce mesela başka mahkumla olan bir problemi olmuş normal mahkumun içine atsa öldürürler onu orda. Mesela o polis mesela dışardan bir mahkumla bir şey yaşamıştır bir sıkıntı yaşamıştır bilmemne, onu ne yapıyorlar onu atıyorlar memur koğuşuna yani. O şekilde yani, orda, oraları, oraları tabi caydırıcılık olması lazım yani, eee, adille adaletli insanı ayırmak lazım ondan. Yani bir rahmani birde şeytaniyi ayırmak lazım. Şeytani saten şeytanidir. At kardeşim at onu üç tane şeytaninin içine saten şeytani o şeytaniyi rahmani yapma şartın yok ki, rahmaniye atıyon şeytaninin içine rahmani de şeytani oluyor yani. Anladın mı kardeşim. Yani, adamın içinde bir şey yok ama hepsi şeytan, öyle yatıyorlar o adam da şey oluyor yani ayır kardeşim yani bu çürükse çürüğü ayır onlara yap ayrı koğuş onları da içine at yani bu adam düzgünse at düzgünün içine e sen düzgün adamı atıyon onların içine sen nasıl caydırıcı özelliği olabilir bunun. Adam daha yeni gelmiş pırl pırl insanlar şeyi, sen alıyon onu ordan mahkumun içine atıyon e adamların hepsi arıza abi bu şu lende falanda filanda, ağzında sigarayla, adam diyor acaba bana bir jilet mi atar, acaba, mesela, gündüz adamın sana gücü yetmiyor, bir polemiğe giriyor, mesela semaver var orda çay içiyoz, geceleyin mesela salata malata yaparkene kantine zeytinyağı yazdırıyoz çiçek yağı yazdırıyoz hani salatalara dökelim diye mesela kantin var haftada bir gün işte marul, soğan, kuru soğan, ee maydanoz şunlar bunlar alabiliyon ama ee öbür türlü patlicanmış patatesmiş çünkü içerde ocak yok yani karavana ne verirse onu yiyoruz, içerde yeme şan.. yemek yapma şansın yok, anca işte salata yapabilirsin veya kantinde peynir var zeytin var ee helva var yani böyle üç beş tane kuru bakliyat mesela çikin bozuk yemek geldiği zaman onları yazdırıp işte peynir zeytin yeme, onları yiyebilirsin. Mesela, gündüz adamlan polemiğe giriyon gündüz adamlan bir münakaşa ediyon cezası uğur, cezası uzun, kovalayını yok, bakanı yok. Geceleyin saat ikide üçte mesela o yağı kaynatıyor kızgın yağı, gece yatarken tak suratına döküyor kaç tane böyle kaç tane arkadaşımızın suratları yanmıştır. Mesela gündüz sana gücü yetmiyor polemiğe girmişin yani sana hırslanıyor, kin güdüyor, gece sen yatarkene geceleyin kalkıyor ikide üçte o semaverde, hani semaverler içerde niye var, hani çay yapalım diye da elektiriğini kendimiz ödüyöz onun, mahkum ödüyor. Sayacı dışarda ayrı, bir tane böyle cezaevi idaresinin isyan misyan mazgal delikleri var bazen kontrol ediyorlar koğuşlarda noluyor diye dışarlardan, bir tane böyle florasan var, cezaevi mazgallardan bakıyor hoop onun gidişatta ayrı içerde mini buzdolabı var televizyon var, semaver var, onun şeyi de ayrı, dışarda saat var mesela kaç para elektrik parası gelmiş elli lira, o elli lirayı, içerde kaç tane mahkum var durumu iyi, ödeniyor, ödemedin mi hemen idare onun şeyini indiriyor. Ee saatını indiriyor bana ne diyor ben diyor televizyonseyretmem buzdolabı diyor seyretme çay içme diyor o benim sorunum değil, yani içerde senin kullanmış olduğun elektriğin bile parasını alıyorlar yani. Dışarda onun ayrı şalteri var mesela geliyor cezaevi infaz memuru, sayaç var onda, işte diyor yirmi kilowat kullanmışın çıkarıyor makbuzu bu, ödicen, ödemedin mi hemen geliyor şey yapıyor. Mesela adamlan polemiğe giriyon, permatik mesela permatik veriyorlar traş olasin diye , jiletini

kıtrıyor, gece yatarken laap lap boğazını kesiveriyor, kaç tane arkadaşımızın boğazı bu şekilde kesilmiştir yani. E napıyor, şimdi, dışardan mesela senlen adamın kini var bilmemne var adamın cezası uzun, kimsesi yok, onu bir şekilde buluyor ama idareyle ama gardiyanları seni satın alıyor, sen diyor bu adamı öldür içerde diyor sana bir trilyon beş yüz milyar diyor seni buluyor. Ama diyor sakın diyor beni söyleme diyor, tak seni tutuyor içerde öldürttüüyor sana. Dışarda ailesine, anasına babasına bir trilyon iki trilyon yardım yapıyor. Bu şekilde yani içerde infazlar bu şekilde de oluyor. Yani orası bambaşka bir dünya be, allah düşmanımı düşürmesin oraya yani orası çok zor. Yı..yıllarca yani bu gün mesela çok büyük zengin tabaka var, o yumurtayı yemek için belki bir trilyon para verecek adam onbeş seneden beri yumurta yiyemiyor. İşte anlattığım gibi yağda yumurta yasak, zamanında siyasiler koli koli onları yazmışlar, sarılarını dökmüşler, o sarıların betonu çürütme özelliği var hani yumurtanın sarısı, hani o eskiden tüneller kazıyorlar kaçıyorlar falan ya tünellerden. Deri montlarıda körük yapmışlar cezaevinde deri montda yasak. Onlarıda körük yapmışlar, çıkan toprağı tuvalete çıkan toprağı tuvalete, tünelleri öyle kazmışlar. Tabi irade çıkarkene bir iki tane, tahliye olurkene diyor ki kardeşim bu tünelleri siz nasıl kazıyorsunuz, işte diyor yumurtayı diyor koli koli yani koli koli yazıyorlar döküyorlar oraya o sarısı betonu çürütüyor. Ondan sonra yumurtayı yasakladılar mesela. Şu anda onbeş sene yirmi sene yağda yumurta yemeyen insan var mesela afedersin televizyon seyrediyoz içerde, o pınarın mesela yağda yumurta herkesin ağzının salyası akıyor. Yani paranları yeme şansın yok orda. Trilyonun olsa o yağda yumurtayı yiyemezsin orda. Mesela bana çıktığımda herkes tahliye olduğumda, ...'dan tahliye oldum en son, abi bizim için yumurta ye, eve bir koli yumurtayı yağda kırdırdım üç gün kendime gelemedim komaya girdim. Yani o kadar yani onun hasretini çekmişim birde arkadaşlar abi ille yağda yumurta, ille yağda, eve geldim evdekine dedim bir koli kırın, bir koli yumurta yedim hani öyle üç gün yani yemişim mesela cezaevinden tahliye oldum, bu ikinci tahliyede on sene beni bir tane getirdiler ormanlık yere, ormanlık yere, çarpıldım oksijenden yani. Yani yıllarca oranın pası, küfü, anladın mı yani çarpıldım ya, geldiler beni tahliye etmeye, götürdüler bir restoranta çarpıldım böyle oğlum da şahit, temiz havadan çarpıldım yani. Yani acayip bir yer ya acayip bir dünya orası kardeşim ya, acayip bir dünya.

Ben: .....Abi kaç yıl yattın?

O: toplam onsekiz ondokuz sene.

Ben: ondokuz yıl yattın, yine aynı şeyleri yaşasan..

O: eeee şimdi biz namus davasına yattık biz başka bir yönden yatmadık yani bizim ee ben bunu niye telavü ediyom, cenab allah bizim alın yazımızı böyle yazmış yani. Ben ilk olayımı yaptım kızkardeşime taciz edildi anladın mı böyle, ikincide benim oğlan kardeşim, eee yapmış olduğu hareketlerle şeylerle yani bizim aile şerefimizi, aile onurumuzu aile on.. ayaklar altına aldı yani. Anladın mı kardeşim yani ben bunu gidip mal için mülk için miras için öldürseydim bu adalet beni assın, 450 mesela eski 450 idamdı mesela kaldırdılar, assın. Ama yani bunu benim kardeşlerim var yedi kardeşiz onların bir şerefi var onların bir onuru var. Yani benim kardeşim, ben bir yandan da ..... [kendi ismi] yim şu anda mevcut siyaset de yapıyorum, şu anda ..... başkan yardımcısıyım anladın, şu anda nerden nereye gelmişim, ben şimdi arızalı bir insan olsam, yanlış bir insan olsam, o kadar hapis hane yatmış bir insan olsam... (başka sesler 2-3 saniye) Emniyette emniyette yazım var bürokraside yazım var, her yerde yazım gidiyor, başkan vekiliyim ben şu anda, anladın mı. Yani aynı anneden çıkmışız aynı babadan çıkmışız beş kardeşiz, bu adam sapık, sapık kardeş ya. Gitmiş, kaynanasının ırzına geçmiş, al sana raporları verebilirim, gazeteleri vereyim, evde hepsi , gideyim şimdi alayım geleyim hepsini sana vereyim. Böyle bir adam, bende bu adam bizim gururumuzu, onurumuzu, şerefimizi aile düne..düzenimizi ayaklar altına almış bir insan bende kendimi feda etmiş bir insanım. O bir kere öldü ben her gün öldüm. O bir kere öldü, ben her gün öldüm. Kan çekiyor birde gizem, yani bunu anne, baba, kardeş katili yani içerde yatanlarla görüş veya röportaj yap kan çekiyor, benim günlerce gözüme geldi olay. Kolay değil kardeşinin canını alıyor yani. Aynı anadan çıkmışız aynı babadan çıkmışız. Günlerce önüme geldi. O bir kere öldü geçti ben her gün öldüm. E yatıyom içerde, ailen bakıyon beş sene sonra seni boşanma tebligatı gönderiyor, birde öyle yıkıma uğruyon. Sen namusla yatarkene diyon ki, kızım bak aldım onu karşıma, bak işte bu felaket bizim

başımıza geldi ailenin, sende genç bir kadınsın, o ..... [doğum yılı]doğumlu benden sekiz yaş ufak, iki tane çocuğumuz var, sen de senin de istikbalin var senin de geleceğin var bak benlen yarın bir gün beni ayaklar altına alcaak bir pozisyon yapma. Ha bana gitmişin bir trilyon lira iş yapmışın zarar etmişin ben bunu öderim. Bana dekolte giymişin öyle giymişin ben bunun altından kalkarım. Anladın mı, ama yarın bir gün beni aldatma. Beni hapishanede aldatma, ben kendi kardeşimi öldürdüm bak kendi kardeşini öldürdü, gidip karısı yanlış yaptı arıza yaptı, bunu bana dedirttirme. Senin de hislerin var, senin de duyguların var, senin de nefsin var, senin de çok afedersin yatmaya ihtiyacın var kalkma, bu duruma geldiğin zaman gel bana söyle, çocuklırımın annesi olarak kal. Anladın mı, senin de hislerin var, seninde duyguların var, sen de genç bir kadınsın. E biz de on sene işte hapishanedeyiz yani ben nasıl içerde yaşıyorsam sen de o şekilde yaşamak zorundasın. Ama şeytana uyarsın, yanlış yaparsın, gel boşanalım, çocuklırımın annesi olarak kal. Yarın bir gün senin başın sıkıştığında ilk önce koşacak insan benim sana. Gidiyon böyle, içerde yatıyon karın birde seni aldatmış. E birde böyle darbe aldık. E birde böyle darbe aldım yani. Beş sene altı sene şeytana uydu, hayatta yapmayacak kadın anladın mı aldattı beni. Açık cezaevinden plan yaptım onu da öldürcem. Öldürcem. Alcam onun da şeyini yaptım. Onunda krokisini hazırladım planını hazırladım. Yaptım ettim, planını hazırladım açık cezaevinde izinler var, açık cezaevine çıktığın zaman, açık cezaevlerine nasıl geliyon işte kapalı cezaevlerinde yatıyon on sene mesela cezan var sekiz sene yatıyon son bir sene iki sene açık cezaevlerine ka.. geliyon dışarıya adapte olasın diye dışarıya uyum sağlayasın diye. Dışarda yani daha çok aile bağlarım kuvvetlensin şudur budur diye. Açık cezaevine gelcem planımı yapmışım dedim bunu alcam ..... [yaşadığı şehirde bir yer] orda yatırcam kafasını kesçem gazeteleri çağırıcam çekin dicem ben buna her şeyi anlattım, bu benim namusuma, bunun da planını yaptım. Tamam dedim cenab allaha bizim ömrümüz hapishanelerde geçmek yani ömrümüz hapishanelerde geçecek. Oordan planımı yaptım baktım kızım geldi yanıma. Daha ondört yaşında onbeş yaşında sahabi anladın mı. Biliyor onu öldüreceğimi açık ceza evine, kızım dedi ki bak şu ekmek gözüme dursun baba ağladı karşımda, dedi ki baba biliyom açık cezaevine çıktığın zaman annemi öldürcen bunu çok iyi biliyom, sen dedi delikanlı mert yiğit bir adamsın. Baba dedi yarın bir gün sen bir daha cezaevine girdiğin zaman çıkamıycan, yarın bir gün dedi o hapishanelere orospu olarak gelirim bunun dedi sorumlusu sensin. Bak şu okunan ezanın başı için. O cezaevlerine ben orospu kahpe olarak gelirim dedi baba bunun sorumlusu sensin. Bırak dedi boşa bu anamı. Allaha versin dedi hesabı. Sen deid bizim babamızsın. Bulursun bir kadın dedi evlensin, oda sana layık bir kadın olamadı, bize layık bir anne olamadı allah dedi onun cezasını versin. Kızımın bir hareketi benim bir cinayet daha işlememi engelledi. (İçeriye biri girdi, kayıt o sebeple durduruldu.)

Kayıt 004 (110102_003) Toplam Süre: 31:25

O: kaşık veriyolar alüminyum kaşık, şunu burdan koparu-ıyoz, burdan alüminyum kaşık ama sert değil, sert olduğu zmaan şiş yapabilirsin diye, alüminyum böyle kaşıklar var böyle yamuluyor ya bunu böyle doğrultuyoz, çakmağı bunu burdan açıyoz içerde mermerle iyice böyle bıçak, domatesi, falan salatayı bunlarla, bunlarıda çakmağın ucuna takıyoz, şunu çakmak var ya burdan kırıyoz bunu o çakmağın şeyi var ya onu çıkartıyoz böyle içine takıyoz bunu, bunu metelik bunun ismi, bıçak değil metelik yani bütün domatesi, saru..marulu,ee maydanozu bunlan kesiyoz bundan başka hiçbir şey yok içerde bunun adı metelik yani, şeyle ee plastik çünkü sert verse şiş yapar millet birbirini vurur mesela dolap askıların akadar içerde söküp alıyor idare hani onları şiş yapmayalım diye e oraya napıyoz oraya bir yane ip geriyoz çamaşırları askıya ....(anlaşılmayan bikaç sözcük) ütü bazı hapishanelerde ütü var yani ziyarete falan mahkeme bazı kendimiz yatak ütüsü geçen..getiriyoz yatağın altına seriyoz onu gastenin içine iki tane üstüne yatıyoz, (gülerek) benim gibi ağır adamlar daha fazla iz çıkartıyor, mahkemeye giderkene onlarla yani. Yatak ütüsü.

Ben: sana zarar verdiler mi hiç hapishanede?

O: hapishanede zarar ne, şimdi, hapishanede yani mesela, yemeklere memeklere verilen yemeklere mesela baskı yapıyım diyon çok acayip yemekler geliyor bilmemne kim bunun öncülüğünü yapıyor.....[kendi ismi]. Hamama alıyorlar aşşığıda, hamam var idare yatırıyo kaldırıyor güzel bir dayak atıyor, çoğuna atıyor yani. Mesela fiyatlar pahalı diyon kantin fiyatları, baş kaldırıyon, müdür

diyor alın bunu, aşşağıya indiriyon hamama, veriyorlar dayacağı, veriyorlar dayacağı.....[cezaevi ismi] cezaevinde vuruldum, ... [cezaev ismi] cezaevinde şişlendim, işte ee orda beni bir pkk koğuşuna attılar, ee şeydi ee on kişi iki tane bizim milliyetçi bir denizden vardı ben vardım .....[arkadaşının ismi] vardı denizde .....[arkadaşının ismi] ikimiz, florasanı bir kırdılar, şişler böyle girdi çıktı girdi çıktı bize, o şişleride nasıl yapmışlar, kolonlar var ya, şu inşaat kolonu ya, (göstererek) cezaevinin, bunu kırıyorlar, şunun içinde demir var ya, bunu tırnak makasınlan vıygıdı vıygıdı vıygıdı kesiyor veya bamteliylen, saz veriyorlar sazın bam teliylen kesiyorlar aradaki demiri onu alıyor siviriltiyor mermerde içerde, mermerler varya hani şeyin üstünde yemek yeme yerinde falan çekpas sapı, mesela cezaevini temizlediği çek pas sapları yok mu onun içine o şişi oturtturuyor, şişleri de öyle yapıyorlar yani. Çek pas sapının tutkal sıkıyorlar içine, tutkalın, o demiri kesiyor, şişleri öyle yapıyorlar yani. Mesela bam teli, cezaevinde yeni uyandılar eskiden onun cezaevinin sazın bam teli mesela saz ve.. bam teli şeyi kesiyor, demiri kesiyor bam teli, sonra o bam telini almağa başladılar, yan tellerle çalıyon artık sazi, bam telini alıyorlar.

Şimdi, cezaevleri böyle. Haftalık işte en mutlu olduğun ziyaretin geliyor ee mesela her ayın sonu veya her ayın başı açık görüşme var her ayın sonu açık, tabi çıkıyon bir saatlik görüşmen var ailem çoluğun çocuğun hadi şey yapıyorduk ben onlara, babam ne hazırlayacak bize, etimek tatlısı etimek yok mu, etimeği ben alıyordum, sarelle kantinde var aralarına sarelle çekiyordum, etimekler var ya etimek onların aralarına, işte şeker toz şeker yazdırıyordum o çay demlediğimiz semaver yok mu onda şerbet yapıyordum içinede böyle bir damla limon sıkıyordum, elini sokuyon, o yakmayacak kıvama getiriyon onu o şerbet, işte onu alıyodun buzdolabına atıyodun, fıstık mıstık böyle çocuklara işte babam tatlı yapmış mesela. Mesela önden götürüyordum tepsiyle ziyaret yerine öyle mutlu oluyordu yani öyle kendimizi motiive etmek için çocuklar işte babam hapishaneden tatlı yaptı falan filan... Yani şey yapıyon sabah mahkemeye giderkene kalkıyon traşını oluyon bilmemneyini oluyon ondan sonra elbiseni melbiseni giyiyon aşşada jandarma var arıyor kelepçeleritakiyo ringe bindiriyor getiriyor şeyi. İşte her gün gaste, gaste geliyor cezaevlerine saat dokuz dokuz buçuk gibi. Burda cezaevlerinlen ilgili bir haber varsa, vermiyorlar o gasteyi, içeriye vermiyorlar yani, vermiyorlar. Mesela, dışardan mektuplar geliyor veya içerden mektuplar geliyor, içerde mektup mektup okuma komisyonu var. Bir tane infaz memuru, doktor şudur budur, gizli bir şeyler varsa çiziyorlar üstlerini. Dışardan işte küfürlü şunlu, dışardan kötü bir haber verdiysen üz..üzlerini karalıyorlar onun yani. Mektupta görünüyor karalanmış üstü ama ne yazdıkları bilm... veya içerden dışarıya bir bilgi verdiğinde hani gizli bir bilgi verdiğinde işte burda ağır şartlar var, kontrolden geçiyor, mektup okuma komisyonu, basılıyor kaşe öyle geliniyor. Ondan sonra işte haftada on dakika telefon görüşmesi var her hafta on dakika, kapalı, işte yukardan makaralar var, gardiyanların kulaklık var, ne konuşuyon dinliyor orda, hani cezaevinin içiyle ilgili bir bilgi verdiğin zaman hemen otomatikman kitliyor telefonu hemen cezaevi müdürü çağırıyor diyor bir daha aktarma bunu diyor, aktardığın zaman sana hücre cezası veriyor. İşte on gün yukarda hücreler var hücrede televizyon yok, gaste yok hiçbir şey yok, bir tane şey, florasan, işte aşşağıda mazgal var yemeğe, tabakları veriyon boşları, gidiyor dolduruyor bir tane gaste hücrede seriyon gastenin üzerinde bir ekmek yiyon işte bir yatağın var yatıyon hücre cezası veriyor, içerde yatamayan mahkumlar mesela uyum sağlayamayan koğuşlarda mahkumun en büyük özelliği ne onları hücrelere alıyorlar mesela, hüç..hücrede tutuyorlar. On gün onbeşgün cezaevinin durumunagöre yani ondan sonra bir gün seni başka bir koğuşa, işte başka bir koğuşa gittiğin zaman ee başka bir koğuşa gittiğin zaman mesela ordan pusula atıyorlar mesela o soan soğan..soğan yok mu kuru soğan mesela yemek onun içine mesela pusulayı yazıyor , kıvırıyor jiletine şeyin gastenin sigaranın üstüne jileti sarıyor koyuyor, haberleşme öyle oluyor. Soğanı atıyor öbür şeye hani üstten duvardan, soğanı atıyor, anladın mı hani pusula işte bu gelen adam arızalı, yani bu gelen mahkum şöyle yaptı böyle yaptı, ta öbür koğuşahaber salıyor mesela. Ondan sonra, işte ee özel bir şeyin olduğu zaman içerden bir haber alamadın edemedin şu oldu bu oldu gardiyanı çağırıyor yani o gardiyanlara biz kuş diyo onların lakabı kuş gardiyanlarda, avanta alan gardiyanların alayı kuş, işte geliyor, işte diyon yaşar abi telefonu veriyon ya diyon abi akşam ara, ne oldu niye ziyarete gelmediler,

mektup gelmediler şudur, işte o vardiye geldiğinde geliyor işte birader gelememişler durumu bozuk şu bozuk bu hafta gelecekler, hemen bir paket marlbora en düşüğü bir paket marlbora, sana haberi getiriyor ya, birde şeyini de alıyor senden beş lira on lira, beş on lira yok artık para kalktı da onun karşılığında birpaket sigara alıyor, hani evi aramış ya kontör gitti ya veya, evi çevirdi, telefon parasına da bir paket marlboro alıyor. Sistem öyle dönüyor yani ondan sonra, eee, işte sabah sayım var, sabah, her gün sayım üç kere sayım alıyorlar mesela. Ordan kim kaçcak, sırf psikolojik baskı olsun diye sabah tam 7 de uykunun, sayım herkes saten veya bazı hapishanelerde hoparlör var, işte sayım zamanı gelmiştir yatan uyuyan kalmasın cümlelerinizi allah kurtarsın herkes sayım halinde, sayıma çıkarkene eşortman öyle donlan monlan çıkamıyon eşortman üzerinde eşortmanın, zaten hapishanede en az üç günde bir traş olcan yani, en az iki gün yani en az üç gün, sakal yasak. Hani çok cilt bozukluğun var bilmemne falan doktor rapor veriyor, o raporlan sakal bırakabiliyon. Sakal yasak cezaevinde, ondan sonra ideolojik bıyık falan salmak falan yasak. Ondan sonra saç uzun, saç falan yasak işte cezaevinin berberi var böyle malta var malta dediğimiz yer oraya geliyo orda traşını yapıyo, veriyon bir paket sigara, yani ne alırsan hep sigara, mesela gasteci geldi sigara veriyon, kantinden alışveriş yaptın sigara veya kantinde hesabında para var mesela kantinden ne aldın ama haftada ikiyüz milyonu geçemiyon, niye geçemiyon içerde kumar mumar oynatmasın diye bilmemne yapmasın diye, bazı hapishanelerde kumarı yapıyorlar mesela sabunları zar yapıyorlar, sabunlar yok mu, sabunları zar yapıyorlar üzerlerine içerde zar atıyorlar mesela bazı hapishanelerde mesela mesela ellilik telefon kağıtları yok mu telefon kağıtları, hani ankesörlü telefon kağıtları, kloraja yatırıyorlar onu beyaz yapıyorlar abi, beyaz yapıyorlar, ondan sonra üzerlerine kalemle iskambil kağıdı veya poker kağıdı yapıyorlar öyle kumar oynuyorlar, mesela, eee, şey yazdırıyorlar karton içerde, çalışma, resim mesim, çift kartonu üste yapıştırıyorlar kesiyorlar onları, ee, okey, çiziyorlar okey taşını, sabunlarda zar, kartonlar yok mu içerde mesela, koli moli, o kartonları da ıstaka, koli bantından yapıyon ıstaka yani böyle (gülerek) böyle...

Böyle ondan sonra işte sabah yedide sayım, hadi sayıma, sağdan kaç kişi, diziliyor bütün mahkum, gardiyan geliyor bir iki üç dört beş en sonunda kaç kişi atmış, atmış sondur efendim diyor, mevcuda bakıyor atmış, atmışbir oldu mu bir daha say, bir kişi noksan, e hadi bir daha bir iki üç dört beş atmış, hadi bir kişi nerde, cezaevinde buca cezaevinde mesela ranzalar üç katlı en üstte yatmış kalkmış göremiyon ki battahaniyeyi çekmiş bu boy kadar üç kat mesela şimdi hapishanelerde iki katlı ranzalar, buca cezaevinde üç katlı, aşşağı yukarı ikibuçuk metre duvar var bir iki üç katlı en sonda ufak adam tam ortada, ulan bir daha say bir kişi noksan, bir daha say bir daha say en sonunda bir bakıyorlar bir kişi var. Veya adam gitmiş banyo yapıyor, tuvalette, bilmemne bulana kadar sayımı bekletiyor bu sefer. Hadi öğlenleyin vardiya dev..devir etcek, yeni alan vardiye işte sayım zamanı gelmişler herkes sayım halinde hazır bulunsun yatan uyuyan kalmasın cümlelerinizi allah kurtarsın. Bir daha sayım, ikinci sayımı da böyle, gece onbirde bir sayım daha, yatma sayımı, hani kim kaçcak yani psikolojik baskı. Bazı hapishanelerde mesela ..... [cezaevi ismi] cezaevi çok sıkı bir hapishane, çekiçlen kaldırıyorlar sabah bam bam bam bam bam bam, ulen bir fırlıyon anladın mı sen gözlerinlen yani sırf psikolojik baskı bir daha gelmesin diye. Mesela türkiyede en sıkı hapishaneler elaziğ, samsun, manisa, eee buralar ne özel infaz, özel infaz ne, deli hastahanesinin bulunduğu yerler. Yani, sağda solda mahkumlar, mesela bu bu yörenin mahkumlarını manisaya gönderiyorlar niye akıl hastanesi var orda, e ordaki tedavi gören insanları manisa cezaevine bu sefer ne yapıyor manisa cezaevini akıl statüsünde gösteriyor akıl im aa.. yani akıl hastanesi statüsünde gösteriyor, ağır. İşte geceleyin birde yat, mazgallardan balıyor yatmayı kalkıyor cezalandırıyor. Efendime söyleyeyim, fazla gaste oldumu alıyor içerde istan misyan çıkartmayasın diye. Mesela eee .....[cezaevi ismi] cezaevinde mavi tek tip, hepsi mavi askeriye gibi. Yani nevsim başka şey yapamıyon hepsi mavi. Ondan sonra öyle çoraplan moraplan sayıma, şey, yalınayak falan sayıma çıkamazsın, çorapla çorap, terliğin, terliğin tam sıkı hapishane işte sabahları mesela doktor var doktor geliyo revire çıkcan akşamdan dilekçe yazıyon işte ee rahatsızlığım nedeniyle cezaevi doktoruna muayane olmak istiyorum gereğinin yapılmasını arz ederim hani koğuş mesela b-10 koğuşu, a koğuş b koğuş mesela a da otuz tane koğuş var b blokta otuz tane koğuş var c blokta otuz çünkü koğuşlar böyle sıralı ya arada mazgallar var böyle mazgallar

yani her şeyde en az yirmi koğuş var hangi koğuştta yatıyon b on koğuşu nda sabah hemen gardiyan geliyor b on koğuşunda .....[kendi ismi] hani doktora, doktor var doktora böyle çıkıyon hani gardiyanında orda yürütüyor, doktor diyor rahatsızlığın ne diyo işte ilaç yazıyor, paran varsa cezaevi idaresinden ilacını alıyon paran yoksa devlet kendi veriyor yani içerde paran varsa parandan kesiyorlar ilacı yani yoksa cezaevi kendi veriyor. Haftada bir gün dış doktoru geliyor, çıkıyon mesela dış doktoruna rahatsızlığın nedeniyle oraya çıkıyon işte haftada bir dışardan etkinlik geliyor yukarda mesela sine ma ee büyük salonu var açık, yani açık şey,, ziyaretleri yaptığımız yer sinema salonu kuruluyor dışardan film getiriyorlar teker teker koğuştta filime alıyorlar veya dışardan bir etkinlik geliyor tiyatro gösterisi bilmemne gösterisi geliyor işte böyle yani orda insanların en mutlu olduğu zaman, en mutlu olduğu yer mektubun geldiğinde ziyaret, mektubun ziyaretin geldimi neşe suratında güller açıyor. Bir bakıyon mektup gelmemiş, suratın düşüyor. Adam balıyor artık üç zamanı dört zamanı hapishane kimi hapishanede üç kimi hapishanede üç buçukta kimi hapishanede dörtte geliyor mektuplar ordan mazgaldan bağılıyor herkes mektupçu diye gardiyan bağılıyor ya herkesin bir bakıyon allaah mazgal kapağı bir açılıyor .....[kendi ismi] dediği zaman ....(anlaşılmayan bir kaç kelime) demediği zaman herkes sigara pof pof niye gelmedi noldu diye. Ziyaret zamanı geliyor .....[kendi ismi] ziyaretçin var, zevkle hazırlıyon çıkıyon ama ziyaretin gelmediği zaman giriyon çekiyon battaniyeyi hüngür hüngür ağılıyon, kimsesi arayanı yok soranı yok.

Yani orası özgürlüğün kısıtlandığı bir yer. Yani insan, insanlar ordan çok şey çıkartması lazım, yani bir yumurtanın ne kadar değerli olduğunu bilmek kadar mesela içerde hep aynı surat insan yeri geliyor evde karısının kavga ediyor orda aylarca, yıllarca, senelerce aynı surat aynı surat, artık bunalıyon adamın artık suratını görmekten nem kapıyon aynı surat, aynı surat hepsi suç makinası. E işte o kültürü ayrı, orda ortak bir yaşam alanı var mesela o beyazı seviyor o siyahı seviyor, o acıyı seviyor o tatlıyı seviyor ama çoğunluk ne derse o oluyor. Mesela, akşamları mesela sekizde film var kaç kişi varız koğuştta on kişi varız, on kişi, o diyor ben film seyretçem, o diyor spor seyretçem o diyor magazin seyretçem, işte magazin seyretçek kaç kişi dört kişi, film seyretçek kaç kişi beş kişi hani çoğunluk ne dedi o kanal, senin başka seyretme ihtimalin yok çoğunluk ne dedi o oluyor. Ha gündüzden ne oluyor mesela benim durumum iyi, senin durumun yok tersosun, kimse aramı... onun durumu, sigara içiyor ya mesela akşamleyin ben o filmi seyretçem ya, gizem diyorum şimdi akşam oylama var al şu bir paket sigarayı, akşam oylamada benim adımlı, bir paket sigara verdim ya akşam oylama var, oylamayı kaldırıyom, sigarayı ben onlaraa vermişim ben film seyretçem başka magazin, spor onları seyretme ihtimalin yok. Mesela öyle hapishaneler var adam şerefsiz mesela tatlıyı çok seviyor mesela ayda yılda bir tatlı geliyor mesela iki tane üç tane baklava geliyor, bu çok, öbürkü sevmiyor mesela işte sana diyor vereyim bir paket sigara diyor üç tane tatlıyı, bir paket sigarayı veriyor senden baklavayı sana veriyor. Mesela kimisi tavuğu seviyor kimisi eti seviyor, o diyor ya tavuğu bana sat, bir dahaki sefer eti ben sana vereyim diyor işte bir dahaki sefer ben sana eti vereyim sen tavuğu al diyor, birde sigara veriyor alıyor, sen ona tavuğu veriyon işte o yanındaki sırf pilavlan yiyor sen bir dahaki sefere et geldiğinde eti ona veriyon işte öyle müşterek bir yaşam alanı yani canlı diye bir şey göremiyon bir bakıyon betonun dibinden bir tane karınca çıkmış allah bir mutlu oluyon, değişik bir şey görmüşün canlı görmüşün ordan veya haspel kader bir kelebek gelmiş konmuş anladın mı bir kelebek gelmiş... (dışardan sesler bastırıyor, birkaç kelime anlaşılıyor)

Ben: orda mesela insanlar, suçları hakkında düşünüyor mu?

O: ya suçları hakkında, kimisi pişman, kimisi pişman değil, temin dediğim gibi yani bizim gibi kader mahkumu kader, tamam diyo yani bu bizim kaderimiz yazılmış, anladın mı, ama adam hırsızlık yapmış girmiş üç gün sonra tahliye olacak bir daha neteyi soyayım onun hesabını yapıyor. Bir daha nereyi patlatayım, işte diyor ki mesela bir tane iki tane hırsız birbirlerini tanıyorlar saten işte diyor ki halıcı yalçının halıcı dükkanı var orda diyor kasası var, onu diyor gidelim patlatalım, onu, onu düşünüyor, yani onu soymayı düşünüyor. Bizim gibi insanlarda aman diyoruz bir an önce çoluğumuzun çocuğumuzun başına geçelimde yarın bir gün çoluğun çocuğun yani tam blue çağında yanında olalım, yani onlar kötü yola gitmesin, onlara imkanımız dahilinde iyi bir eğitim aldıralım, iyi bir gelecek aldıralım yani böyle düşünüyoruz. Ama eğitimsiz insan, kendini yetiştirememiş insan veya

para hırsı olan, para gözü olan, hayatını bedavadan kazanmak isteyen aman nereyi soyayım, nereyi patlatayım, hangi kuyumcuyu patlatayım bunun hesabını yapıyor yani burda mahkumu iyi ayırmak lazım yani bir kader mahkumu var birde bu işin yanı hakketten kötü örnek olanı var yani. Kötü örnek olanın var şimdiki en yirmi sene yirmibeş sene ee çalışmışın bir yerde almışın otuz bin lira kırk bin lira emekli maaşı, haspel kader evinde duruyor e sen hırsız gel onu bir günde çal. Yani buna ne yapsan makbul yani. Ama bizde, e bizim kendi kardeşimiz, e kaynanasının ırzına geçmiş, baldızının ırzına geçmiş, kendi öz kardeşlerimizin gidiyor Pazar harçlığını alıyor, çocuğun süt parasını alıyor bir tarafta böyle bir insan, bir tarafta böyle bir insan yani. (4 saniye sessizlik) yani, tamam allahın verdiği canı allah alırsa ama bir anda da bir andada film kopuyor yani. Yani eşşeğin canı yandı mı atı geçiyor. gizem. (3 saniye bekleme) eşşeğin canı yandı mı atı geçiyor, öyle mi kardeşim. Sıfırlanıyor, anladın mı, şimdi burda almış bir tanesi anladın mı, kızı alıyor böyle sürüklüyor tanımadın mı gidiyor, e ne olur film kopar yani ne olursa olsun bedeli ne olursa olsun yani .

Yani orda, orda içerde sistem, düzen yani cezaevi yönetmiş açısından maddiyatlan dönüyor. Parayı verdiği zaman, şimdi orda ..... abi bir tane infaz memurunu yakalasin parayı indirsin akşam gelir ..... işte ..... işte baban gönderdi işte şöyle yapçan böyle yapçan öyle yapçan hemen bütün talimatlar gelir buna. Bütün yapçağı her şey çünkü telefonda konuşma şansı yok, mketuplan aktarma şansı yok. Ziyarete anca, açık ziyarete yüzyüze söyleyebilirsin bir şeyleri söylersin açık ziyarete dinleme şeyi yok bir tane masa, bir tarafa şöyle oturuyor bir tarafa böyle oturuyor,

Biri: şimdi polis duruyor başında

O: polis yok,

Biri: görevli duruyor başında.

O: Her masada durmuyor.

...(Dinlenip dinlenmediği üzerine konuşmalar 1-2 dk)

Bakıyon işte aman diyon bu gün iyi bir yemek eee, mahkumun bir gözü tencerede, bir gözü pencerede, yani bir gözü tencerede oluyor mahkumun allah diyor iyi bir yemek gelsinde, yani devlet ne verirse karavana onu yiyor, bir gözünde pencerede aman diyor bir mektup gelir mi aman bir ziyaret gelir mi, aman para kağıdın geldi mi mesela, eskiden insanların kafa kağıdına bakıyon cinayet mahkumusun hapishanede birinci statüde, anladın mı yani cinayet mahkumusun, yani, kağıtta, şimdi para kağıdı mesela her Salı günleri para kağıtları şimdi babası ne yatırıyor, onların makbuzları yatırdığı ziyaret günün akşamı dağıtılıyor bütün mahkumlara, para kağıdın geliyor mu ooo sevindin, oo paran yattı, dünyanın en mua...şeyi sensin yani dünyanın...

Biri: hiç parası olmayan ne yapıyor?

O : hiç parası olmayan, parası gelenler varya onun hizmetini yapıyorlar orda. Mesela şimdi ..... abi yatırıyor, sen ..... abiye yatırıyor, parası gelmeyenler, bu adam sigara içiyor mu, ... abinin bulaşığını yıkıyor, ... abinin yemeğini hazırlıyor anladın mı, ... abinin yatağını topluyor anlıyon mu, işte koğuşun hizmetini yapıyor şimdi on kişi yatırıyor ya koğuşta, tuvaleti temizliyor, yerlere paspas çekiyor, işte karavana geliyor...

Biri: şimdi üçer kişiler f tipinde.

O: biri hizmeti yapıyor şimdi f tipleri ayrı üç kişi biri hizmeti yapıyor, onların içinde biri var, o hizmeti yapçak, arif abi mi bulaşık yıkıcak, biri yapçak o hizmeti, dışardan biri mi gelecek, biri yapçak bu hizmeti. (hizmeti kimin yapacağı üzerine konuşmalar (1-2 dk)

Yani hapishanede, hapishanede, benim en güzel öğrendiğim iki kelime zaman ve sabır. En güzel iki kelime, yani bir hapishanede beklenen diyor gün gelecekse çekilen çile kutsaldır. Beklenen gün gelecekse, yani beklediğin, ailene kavuşacağın yattığın ceza, yattığın çile kutsal. Yani beklenen gün gelecekse çekilen çile kutsaldır. Yani hapishanede en güzel ikikelime zaman ve sabır. O zamanlan kendine diyon ki yani ben burdan tahliye olcam çoluğuma gitçem çocuğuma gitçem, eşime gitçem karıma gitçem, çünkü o heveslenip kendini koruyon. Aa eğer ee nasıl derler onu, sabır, sabır sıkıntıyı bastırmasa saten insanlar çatlar. Sabır yüzde yetmiş, sıkıntı yüzde kırk. Sabır sıkıntıyı eziyor ama sıkıntı sabırı ezse insanlar zaten çatlar orda, anladın mı. Hapishanede en güzel iki zaman ve sabır. Neyse hapishanede gene ee güzel, mahkumunbir gözü tencere bir gözü pencerede, orda artık ne var

aman diyon böyle güzel bir yemek gelsin de, bazı hapishanede her gün şey mesela ben .....[bir yer adı]yatıyordum, dibimizde tavuk fabrikası, anlaşma yapmışlar oraylan, ne kadar artık var günü geçmesine bir gün tavuk orda her gün tavuk. Ulen tavuktan bıktım arkadaş ya, tavuktan bıktım yani, bıktım kardeşim bıktım her gün tavuk mu olur ya, almış cezaevi idaresi ucuz diye anladın mı her gün tavuk her gün artık bakıyon parası olan kantine yazdırıyor zeytin peynir, zeytin peynir yiyor. Parası olmayan o tavuğa selamun aleyküm. E yiyon başka şansın yok ki ya yiycen ya aç kalcan. E nerden söyleyim ordan bir buçuk pide mi dicen bir buçuk kebab mı söyleyin, hapishane orası. (yemek üzerinde konuşmalar 3-4 dk)

Kayıt 005 110102 004 Toplam süre (6:57)

Vardiyede kırk kişi var üç kişiyi istediği yerden alıyor napabilcek üç kişi, anladın mı içerde silah mı var tabanca mı var, onun için ayırdılar yani onun için istediği anda müdahale etsin diye ayırdılar ikibinyediden sonra oda sistemine geçti, adalet bakanı eski hikmet sami türk, hayata dönüş operasyonları oldu hapishanelere, duvarları kırdılar falan filan onun için yaptılar bu oda sistemini yani, şimdi en büyük yatan oniki kişi. Yani oniki tane mahkum var, e bir vardiyada (anlaşılmayan birkaç kelime) geliyor alıyor, öbür türlü yüzelli kişi yatıyorduk, hadi gelsin gökhanı alsın bakayım bir tane gücü yetiyorsa alsın anladın mı, bir ton dayak yiyordu memurlar bir ton dayak yiyordu orda. Birde onları esir alıyorduk ortaya. Öyle şimdi, bu yani yani cezaevi zor işte o işte görüyon f tiplerinde bir saat ziyaret, kırk dakika değil mi açık ziyaret kırk dakika kırkbeş dakika. Bir kapıdan giriyon, parmak sistemi var şimdi parmağını okuyor, sen girmeden kapılar kapanmıyor arkadan kendi kitliyor yani anladın mı f tiplerinde. F tiplerinde niye, f tipleri çete mahkumları için, yani f tipleri çeteler..çeteler için siyasiler için yaratıldı mesela f-1 var f-2 var, f-1 de siyasiler yatıyor yani f-2 ee terör mahkumları için...

Ben: adalet hakkında ne düşünüyorsun, bu kadar süreç geçirdin.

O: şu anda ben, şu anda adalet (gülerek) tamamen hükümetin elinde. Yüksek hakimler savcılarının yapısı ee en son ee şeylen değiştirildi, eeee, referandumlan değiştirildi, tamamen hükümetin elinde. Anayasa mahkemesinin tamamen, referandum yapıldı, referandum yapıldı tamamen şu and ahükümetin elinde. Şu anda ben adalete inanmıyorum. Eski bir hükümlü olarak eski bir mahkum olarak adalete şu an inanmıyorum. Saten sırf referandumu niye yaptılar, anayasa mahkemesinin yapısını değiştirip kendi adamlarını koymak için eee yüksek hakimler se.. ee yüksek hakimler, savcılar kendi adamlarını ve her şeyde ortada yani, yapılanlarda ortada yani ben şu anda adale.. yapılan adaletin hiçbirine de inanmıyorum.

Ben: hapishanelerin adalette bağlantısı olduğunu düşünüyor musun?

O: adalet olsa zaten bu kadar hapishane açılmaz şu anda her gün hapishane açılıyor, hapishane kapanmıyor ki, şu anda tarihinde ee en son benim bildiğim yüzotuz..yüzotuzbeşbin mahkum var hapishanelerde, tarihinde görülmemiş. En son, yetmişdört genel af çıktı bülent ecevitin zamanında, yetmiş sekiz bin mi yetmiş dokuz bin mi ne mahkum vardı, tarihinde görülmemiş oranda şu anda hapishanelerde mahkum mevcut. Şu anda ee ben arkadaşlarımla irtibat halindeyim devamlı hapishanelerle mektuplaşıyom ee şu and aon kişilik koşullarda on beş kişi balık istifi gibi yatıyon yirmi kişi yatıyon yani. Şu anda hapishanelerde, hapishaneleri bağımsız bir ee kurum ee girsin içerleri denetlesin, ee hezimetin ne olduğunu görsün . şu anda bütün hapishanelerin kapasitesinin iki katı mahkum yatıyor, şu anda her günde yeni hapishane açılıyor. Yani hapishanelerin kapandığı yok (gülerek) yeni hapishane, yani kapatıyoz diyorlarama, kaza cezaevleri kapaldı, işte onbeş kişi yirmi kişi bundan seksen sene yüz sene önce açılan kaza cezaevleri köy içinde kalmış, şehir içinde kalmış, bunları kapatı-tılar bunlar. Her gün yüksek güvenlikli e tipi b tipi m tipi k tipi şey tipi yeni bir ton hapishane açılıyor...

Kayıt 006 110102(005) toplam süre: (18:54)

Ben: immm şey soracağım, cezalandırılıyor mahkum, hapis yatıyor peki bunun aile ile bir bağlantısı var mı yani öldürülen insanın ailesiyle çünkü mesela senin akrdeşin öldü, onun ailesine yenilenmek için, çünkü onlar da acı çekiyorlar, sen de acı çekiyordun, bu cezalandırma süreci onları nasıl etkiliyor?

O: tabi her iki tarafı da etkiledi, onun da iki tane üç tane çocuğu eee günahsız hiç bir şeyden haberleri yok ortada kaldılar benim iki tane çocuğum ortada kaldı, eee, bu neticeylede tabi, ee ne kadar olsa, ne kadarda olsa iki taraf kardeş çocukları birbirlerine düşman oldular yani, ister istemez yani ister istemez, bir tane bir tarafın canı yanmış yani, ne kadar olsa bile, o kadar onları motive etmemize ra..rağmen, dışarda hiçbir şekilde, bayramda seyranda özel günde birbirleriyle görüşmek istemiyorlar yani. Ne kadar olsa eee, iki taraf da mağdur oldu. Bizim, ee giden on sene bir kayıbımız, öbür tarafın giden evinin aile reisi, eee tabi onlar, eee çocuklar, yetişme şartları, hayat şartları ee tabi acı..acı yaşananlar acı. Yani şey olmadıktan sonra ee insanın ee bir gelir kaynağı olmadıktan sonra onun için de bizim için de yani biz ben hapishanelerde kendi şahsım olarak çok zor günler geçirdim yani sigara parasına muhtaç oldum. Ailem, çoğu zaman bana para yatıramadığı günler oldu, çoğu zaman ben içerlerde sigara içmedim. Çoğu zaman arkadaşlarım eee işte permatığımı şunu bunu ee sakal traşımı onlardan borç aldım veya çoğu zaman onlar, onlara söyleyemedim onların traş olduğu permatığı çöp kovasına atmışlardır, orda kimse görmese ben alıp kör jiletlen ben kendim traş olmuşumdur. Eee işteçok idarenin idarenin vermiş olduğu sabunlan deterjanlan ee çamaşırlarımı çoğu zaman kendim yıka..yıkamış bulunmaktayım. Eee, tabi biz bunları yaşarken, bizim dışarda iki tane evladımız, ailemiz var, onlarında neler yaşadığını, onlarında nasıl hayatta durduğunu eee anlamakta zorluk çekiyorum. Buna rağmen öldürdüğüm kardeşimin iki tane evladı var, hanımı var. O çok zor durumda kaldı. Eee benim edindiğim bilgiye göre en son ev işlerine falan gitti. Ee tabi çok zor şartlar yani kelimeler yetmiyor bunlara yani, kelimeler(ses titremesi), nasıl konuşayım nasıl ifade edeyim neler anlatayım yani yıkım her iki..her iki taraf için de yıkım. Her iki taraf için de telaf..telafisi olmayacak şeyler, ee yerine bir daha gelmiyecek, telafisi olmayacak eee imkanlar (birkaç anlaşılmayan kelime, mırıldanarak)

Ben: sen onlarla hiç konuştun mu?

O: ben... en son şeyi aldım karşıma, yeğenimi aldım, tabi yeğenim sarılık hastası olmuştu öldürdüğüm biraderin oğlu. Hastaneye ziyarete gittim, bana büyük bir tepkigösterdi babamı öldürdün diye, şartlar ne olursa olsun biz senle bir daha bir araya gelemeyiz diye. Onu çok motive etmeye çalıştım, kendi evladımın yerine koymak, koymaya çalıştım çünkü onların hiç bir günahı yok onların hiç bir suçu yok. Onu da kendi evladım gibi yetiştirmeye çalıştım ama ...(anlaşılmayan kelime) yani bir şeyler, neticede babası, anlamıyor ki yani sonuçta canı yanmış, canı yanmış, ben senin amcanım diyom şudur diyom ama ne kadar olsa bana öfkeli bana kinli. Hissediyom, hissediyom, bayram oluyo seyran oluyo veya bana en büyük ağır gelen, ağır gelen, arife günleri dükkanımın önünden geçiyo diyor babamın mezarına gidiyom diyo, işte o anda benim duygularımı anlayın... (15-18 sn sessizlik)

Ben: ..... abi annenle baban çok önce mi öldüler?

O: annemle babam ben oğlan kardeşimi öldürmeden önce vefat ettiler ama annemlen babam benim bu kardeşimden çok büyük acılar çektiler. Bunu bütün yaşadığı aile etrafı, bütün muhit herkes biliyor... (3 sn sessizlik) Rahmetli kardeşim babamı çok dövdü çok, defalarca dövdü. Ben ee babam tarišten..tariş işçi emeklisiydi. Eee eve ek gelir olsun diye balığa çıkıyordu, balıkçılık yapıyordu, öhöö onun bunun (ağladığından ötürü yarım dakika sessizlik) rahmetli babam... başkalarının teknesiyle çalışmaya gidiyordu, ben kendim galeri işi yapıyordum galericilik yapıyordum. Annem hep bana isyan ediyordu, baban başkalarının yanına balığa gidiyor ama baban açok az hak veriyorlar diye. Bir gün anneme söz verdim (hıçkırma) öksürük)(25 sn bekleme) bir gün... anneme söz verdim. ....[bir yer adı] denilen yerin en güzel teknesini alıp (konuşma yavaşladı) (5 sn bekleme) babama hediye edeceğim diye... sözümü de yerine getirdim. Oranın en güzel teknesini, ismi de .....[teknenin ismi] altı buçuk metreydi, aldım, babama hediye ettim. Babamın, o sevincini hiç unutmuyorum (konuşurken ağladığından zor konuşuyor).... (onbeş saniye bekleme) babam... (ağlama arttı, 7 saniye bekleme), babam yeni doğmuş bir çocuk kadar sevindi ben o tekneyi alıp hediye ettiğimde. Çok sevindi, ben babamı çok seviyordum, babama, hep imrendim. Babam, (iç çekme) çok delikanlı bir adamdı, babam, çok mert bir adamdı. Babam çok yiğit bir adamdı. Hep babama örnek bir evlat

olmaya çalıştım. (iç çekme, konuşmada zorlanma) ama... öbür kardeşim babama çok dayaklar attı, çok dövdü. Bunu ben kendi duygularımla söylemiyorum bütün kardeşlerimiz biliyor, yaşadığımız bütün muhit biliyor. Benim kardeşim bize hep kötü bir evlat oldu, babama kötü bir evlat oldu. Babam çok asil bir adamdı, gururlu bir adamdı., haysiyetli bir adamdı, mert bir adamdı. Fatih kısıparmağın söylediği şarkı gibi babam yiğit bir adamdı ama ben hep babamın arkasında durmağa çalıştım, hep ona layık olmaya çalıştım ama kader işte beş parmağın beşi bir değil. Bu kardeşim, babamla ne zaman dertleşirdik oğlum derdi böyle bir evladım olduğu için utaniyorum (ağlayarak). Ya bana derdi hastanede maymun kanı verdiler ya bunu değiştirdiler derdi bana babam. Çünkü bize bu kardeşim layık bir evlat olamadı... (3 sn bekleme) en son bu söyleyişinden üç gün önce .....[yer ismi] balıkçılık yapan bir ..... abi diye biri vardı, kendim kahve çalıştırıyorum beni ziyaret..ziyaretime geldi tekrar aynı anıları bana, aynı anıları paylaştık. ....[kardeşi] diyordu azmağa geldi, senin babana aldığın tekneyi döverek elinden aldı. Ordan sekiz on tane uyuşturucu müptelasını aldı tekneye bindirdi gitti, baban arkada yalvarıyordu alma bu bana abinin hatırası, abinin hediyesi. Siz kayığı kullanmayı bilmiyorsunuz çarpar, bir yere vurur, bu tekne benim için çok kıymetli benim ilk göz ağrım bu tekne, ama çok dayak attı orda, baban ağlaya ağlaya elini yüzünü aldık pansuman yaptık. O şekilde bana anılarımı tazeletti. Dört beş saat babam orda oturdu teknenin gelmesini bekledi, kendi kardeşim işte tekneden döndüler kafaları bir dünyaydı hepsi uyuşturucu içmişler uyuşturucu almışlar, tekneyi attı, baban aldı onu bağladı tekneyi olduğu yere, gene tekrar eski anılarıma beni tazeletti. En son babam ..... diye biriyle, arkadaşıydı, onlan balığa beraber çıkıp geliyordu. .... bir gün bana dedi ki, oğlum .....[kendi ismi] sen çok yiğit bir adamsın, yiğit bir çocuksun, tam babana layık bir evlatsın, ama baban senden utaniyor, babamın mahçup bir yapısı vardı. Azmaklan bizim oturduğumuz evin arası yaklaşık bir buçuk kilometre. Orayada vesayit sıkıntısı var babam hiç çalışmıyor, babana dedi bir tane dedi bir motor al, biz dedi gidip gelelim. Sabaha karşı biz dedi balıktan dönüyoruz, soğuk, ayaz, yola üşüyerek geliyoruz aradaki mesafe bi.. bir saat, azmaklan oturduğumuz evin arasındaki mesafe. .... amca dedim babam niye söylemiyor. Baban dedi utaniyor senden, saten dedi ondan dedi o kadar dedi gururlandırdın, oranın en güzel teknesini aldın, içini serpmesi, ağı şudr budur en güzelini aldım. Baban dedi senle gurur duyuyor yedi kardeşsiniz ama tam dedi ona layık bir evlat senin saten ben kendi babamın kendi ismini taşıyom rahmetli babamın adı .....idi, kendi rahmetli babasının ismini bana koymuş yani ben babam için bambaşka bir evlattım ne mutlu ki (anlaşılmayan kelime, ağlamasesi, 7 sn bekleme) Ben ona layık bir evlat olabildiysem ne mutlu bana (ağlayarak çıkan ses, ağlama sesleri 7 sn bekleme). Ababam allahın bu günleri görmedi, onu vurduğum günü görmedi. Çok iyi biliyorum, allahın huzurunda biliyorum, çocuklarımla başı için de biliyorum, babam bana dayanamazdı. (ağlama sesi). Ben cezaevindeyken babam kalp hastasıydı, bu gün yaşananları görseydi (ağlayarak) sırf benim için kalbi dururdu bunu çok iyi biliyom(8 sn bekleme). Rahmetli öldü, rahmetlinin emekli maaşı anneme kaldı. Bu kardeşim, bütün kardeşlerim biliyor bütün aile tarafı biliyor, bütün muhit biliyor, kaç kere ziraat bankasının önüne geçmiş annemi dövüp emekli maaşını almış. (6 sn bekleme) Ben böyle bir adam için kendimi feda ettim... Bunun hak neresinde hukuk neresinde, adalet neresinde, iki tane çocuğum çocuğum ortada kaldı. On sene benlen beraber yattılar kalktılar, onun üç tane çocuğu ortada kaldı, kim burda suçlu olan, burda ihale kime kesilmesi gerekiyor. Ona olan öfken bitmedi, yemin ediyomona olan öfkem bitmedi. Allahın korkum olmasa, herkes biliyo, oğlunun sünnet düğününe kadar ben yaptım, bütün imkanlarımla, en zor zamanında sekiz on milyar masraf ettim oğlunun sünnet düğününü bileben yaptım. Evine evi yandı, evinin komple eşyasını ben dizdim. Her şeyiyle ben bu kadar iyi bir abilik yaparkene, rahmetli babam ölmüşkene bu kadar iyi bir vekilliği yaparkene bu şekilde bizden böyle intikam alma duygusunun ifadesini ben anlamıyorum... kardeşim bana hiç destek olmadı, keşke destek olmadığı gibi köstek de olmasaydı. O bir kere mezara gitti biz her gün mezara girdik. Allah kimsenin başına vermesin. Ben babamı çok sevdiğim için, ben babama aşkıttım, çok seviyordumbabımı, keşke zaman tekerrür etse tarih tekerrür etse, allah öyle bir fırsat verse, cenab allah bana dese ki kolunun birini ver babanı bağışlıyom, kolumu veririm, ayağının birini ver dese ayağımınbirini veririm

(ağlayarak)... (5-6 sn bekleme, ağlayarak). Benim için babam çok kıymeyliydi, allahtan hep, allahtan hep dua ettim dedim bir oğlum olsun, (ağlama sesi, iç çekme, konuşamama)...

Kayıt 007 110102 Toplam Süre (2:21)

O: içlerinden en sevdiğim hikaye, otuz otuzbeş sene, otuz otuzbeş sene ceza yatan .....[bir isim] eeee .....[takma isim] diyoz şu anda soyismi aklıma gelmiyor. Bir gün onlan öyle dertleşiyoz aile konularında, gel bakalım dedi .....[kendi ismi] kardeşim sanada güzel bir hikaye anlatayım dedi o hikayesi benim için çok kıymetlidir çok değerlidir ve kafamdada yer edinmiştir o. Benim için gerçekten güzel bir hikayedir. Oturduk yatağına, koğuşçu dedi iki tane, koğuşçumuz vardı iki tane çay söyledik oturduk, karınca bir hazırlık yapıyor, bir hazırlık yapıyor, bir telaş bir heyecan, bir heyecan, konu komşu diyor ki, karınca kardeş diyor, günlerden beri hazırlık yapıyon diyor, bu telaşın nedir diyor, çok diyor telaşlısın, için içine sığmıyor diyor ki sevdiğime gidiyom diyor, sevdiğime diyor, karınca kardeş diyor senin sevdiğin çok uzaklarda, oraya diyor ne otobüslen gidebilirsin ne uçklan senin sevdiğin çok uzaklarda diyor sevdiğine nasıl gitcen bu ayaklarınlan diyor, olsun diyor, ben diyor sevdiğime gidemezsem diyor, onun yolunda ölürüm ben diyor. (ağlama sesi), yolunda ölürüm... onun diyor sevdiğine ulaşamazsan diyor yolunda ölürüm diyor... (10 sn sessizlik) allah herkesin karşısına böyle karınca gibi bir seven çıkarsın yani, ne güzel hikaye deme...

B.2. Interview II: The Public Prosecutor

Ben: ona kısaca tezimden ve amacından bahsettim. Öncelikle ona bir devlet temsilcisi olarak suç kavramı hakkındaki deneyimlerini sordum.

O: topluma göre kurallar değişir, ama devletin temel görevlerinden bir tanesi toplumun güvenlik ve huzurunu sağlamaktır. Bunu bozacak davranışlar suç olarak değerlendirilir.

Suçun tanımı, huzuru ve kamu güvenini bozan davranışlar olarak tanımlanabilir. Eylemin suç olması için kanunda belirtilen çerçevede gerçekleşmesi gerekir. Kanunu bilmemek mazeret sayılmaz.

Ben: kurallar ve adalet kavramları arasındaki ilişkiden bahseder misiniz.

O: kurallar adalete uygundur diyemeyiz. Kanun koyucular hukukçu değil, meclis yasayı yapar, biz uyguluyoruz.

Kanunlar kısa sürede değişiyor, 2005 te ceza kanununda değişiklik çok kısa sürede yapıldı. İçinde uygulayıcıların bulunmadığı, sadece akademisyenlerin bulunduğu topluluk.

3-4 ayda Türk Ceza Kanunu oluşturdular. Bu kısa sürede olmaz. Diğer ülkelerde, tüm toplumun katıldığı bir oturumda beş yılda kabul ediliyor. Beş yılda yürürlüğe giriyor. Bu uygulamacıların fikri olmadığı için, biz uygulayamayız.

Yürürlüğe girdiği an uygulamak zorundayız.

Kanunların gerçek hukuk kurallarına uyumuna ben inanmıyorum.

Vatandaşı da tatmin ettiğini sanmıyorum.

Bu dönemde yargı itibarsızlaştırılıyor. Eşit olması lazım,, demokrasi için.

Anayasa 2. Maddesinde bir hukuk devleti.

Daha saygındır hukuk diğer devletlerde. Bizde yargı diğerlerinden güçsüz bırakılmıştır.

Yargının güçsüzleştirilmesi

Gerçek adalet duygusu tatminine inanmıyorum.

Eskiden karı koca kavgası şikayete bağlıydı, kadın şikayetçi, değilse devlet müdahale etmiyordu. Şu an adam mutlaka ceza alacak, bu yüzden sabıkasına girecek, kadını yine dövecek, şiddet artacak, zararı daha çok olacak, aile bozulacak.

Her verilen karar doğrudur diyemeyiz.

Ben üzülüyorum ama o davayı açmak zorundayım, mesela orada üç tarafında(mağdur, suçlu, devlet) memnun olmadığı yerler var. Her tarafı memnun edecek kararlar mahkemeden çıkmaz. Her taraf kendini haklı görür.

Ben: cezadaki amaç nedir?

O: toplumdan izole kalsın, farkına varsın diye, kurallara uymadığı için sağlıklı düşünme yok, izole olsun ve ıslah edilsin. *Cezaların infaz kanunu- ıslah müessesesi*

Tatmin edici malesef değil

Cezaevi yapmak oy getirmez, daha çok devlet düşmanı olma ihtimali vardır. Cezalandırma sadece kötülük yapmakla olmaz, daha tehlikeli hale gelir insan o zaman, bu cezaevinin imkan yetersizliğinden kaynaklanmaktadır.

Mesela *4.yargı paketinde* binlerce insanın tahliyesi gündemde, mağdur bu duruma ne diyecek?

Ben: okuduğum bir makalede yazar, suçu işleyen hapisanede olsa da asıl suçun ve suçu oluşturan insanların dışarda kaldığından söz ediyordu. Siz ne düşünüyorsunuz?

O: 'Her suçluyu kazırısanız altından insan çıkar'.

Kader kurbanı da var, olmayan da var.

Örneğin ramazanda bir ilçede iftar-sahur arası hırsızlık oluyordu (basit yiyecekler falan). Hırsız sonunda bulundu (2-3 ay). Adam geldi, neden yaptın dedim, mevsim kış, eşim hasta, çocuğum var, işim yok, kaymakamdan iş istedim, bana iş bulunamadan her gün 12 km şehre yürüdüm iş bulamadım, kömür yiyecek bulamadım. Devlet bana iş bulmadı dedi. Evine baktılar, dedikleri doğru. Vicdanım sızladı ama yapacağım bir şey yok. (birde savcı buna para veriyor diyecekler) tutklandı cezaevine gönderildi. Aileyi o durumda bırakmak utanç duyulacak bir şeydi.

Ben: devlet kurc-bana dokunuyor mu?

O: her olay sanık lehine yorumlanır. Çok delil yoksa sanık aklanır. Bu sanık hakkı açısından güzel ama mağdurun yaşadığını savcı bilir ama hakimler bilmez.

Örneğin savcılar otopsi yapar, bir yakınına veririz. O durumu görürüz, ağrıtları duyarız, hakimler bunları görmez, soruşturma evresi sürer, davayı açarız, mahkeme duruşmaya gün atar, o olaydan sonra yaklaşık 6 ay sonra hakim karşısına çıkar, hakim bunu roman okur gibi okur. Mağdurun ızdırabını görmedikleri için hakimler daha serttir savcılar daha yumuşaktır. Zaman her şeyi unutturuyor ama giden geri gelmiyor.

Amerika'da böyle değil. Burda hakim-savcı arasında fark yok (okul, maaş aynı).

Amerikada avukat-savcı-hakim aşamalıdır. Türkiye'de hakim cezaevindeki durumu bilmez, savcı o durumu da bilir. Kararları verirken olayları görmüş olmalı, kağıt üzerinden insanların hayatlarını etkileyecek kararlar verilmemeli, birini hürriyetinden yoksun bırakmak kolay değil.

Mağdurun yakınının hakları, devlet onlara yardu-ım ediyor mu? Hem mahkum hem mağdur yakınları 23 yaşında hayat tecrübesi olmayan o kararı veremez. (erken yaşta hakim olabilme durumuna karşı söylenmiş bir söz)

Ben: sizce hapisane dışı bir çözüm olabilir mi?

O: hapisanelerin gerekliliğine inanıyorum. Canavarca hislerle işlenen suçları ne yapacağız? Zevk için insan öldürenler var. Cinayetleri keyifle, sanat eseri ortaya çıkarmış gibi, insanın ölürken çıkardığı sesleri keyifle anlatanlar var, onları ne yapacağız.

Ayrımı yapabilmek. 5/2, 5/3 teşvik sistemi, aslında cezaları azaltması açısından sakıncası çok ama çekidüzen vermesi ve sonrasında dikkatli olması için iyi.

Çıkanlar, topluma daha iyi uyum sağlaması için (açık cezaevlerine geçmeler), bu yeterli değil. Daha geniş katılımlı, gerçek gözlemlerden geçirildikten sonra topluma girsinler. Az kalmış tahliyelerine, ağaçlandırma çalışmalarından vs...

Cezaevinin olması şart ama o insanların topluma kazandırılması için tahliyelerine yakın kamu çalışmaları olmalı.

O: [Bana bir soru sordu, sonra anneme sordu] idam cezası olmalı mı?

[ben hayır dedim, annem evet dedi onun üzerine] eski kuşak yeni kuşak farkı yorumunu yaptı.

O: bazı iğrenç suçlara idam cezası olmalı. Her olayda değil, uç olaylarda, katliam, vahşice çocuğun ırzına geçmiş, 8-10 kişiyi öldürmüş, bunları yapan insan mı. Aslan bekçi hikayesi vardır, hayvan bekçinin boynunu kırmış bırakmış.

Dinde kısas ve diyet.

Devletin kişiye karşı işlenmiş suçları devletin affetme yetkisi olmamalı.
Devlete karşı işlenmiş suçları affedebilir, vergi kaçırmış affedebilir.
Mahkeme tam olarak titizlikle araştırma yapmıyor.

B.3.Interview III: The Criminal Lawyer

Ben: Avukatların sizce yargılamadaki rolü nedir?

O: Şimdi, bizim avukatlık yasasına göre avukatlık bir kamu hizmetidir ve serbest meslektir. Yani burda iki temel unsur var bir kamu hizmeti yapıyoruz çok geniş bir kavram tabii bu kamu hizmeti yapıyor demek resmi devlet memuru demek değil zaten hemen arkasından söylemiş, serbest bir meslek, biz istediğimiz işi alırız, istediğimiz işi almazız. İsteddiğimiz işi istediğimiz fiyata alırız, istediğimiz şartlarda alırız yani karşılıklı konuşarak alırız. Bu işin serbestlik yanı pazarlık yanı ama kamu düzeniyle ilgili bir iş yaptığımız için bir ceza davası bir boşanma davası bir alacak verecek meselesi sonuçta her ıı suçun her davanın kendine göre özelliği değişik olmakla birlikte kamuyu ilgilendiren bir boyutu vardır. Bu nedenle bizim görevimiz aynı zamanda kamu görevidir. Şimdi bir avukat bir davada hukuk sürecinde nasıl bir kurala bağlıdır, görevi nasıl tarif edilir, hangi kıstasları içinde avukatlık yapması lazım, avukatlık amacı ne olmalıdır, avukatlık mesleğinin amacı ne olması lazım. Bir hukuksal problemin çözümünde.

Şimdi, avukatlığın amacı bir hukuki ilişkilerin düzenlenmesi, her türlü hukuk sorunların, anlaşmazlıkların adalet ve hakkaniyete uygun olarak çözümlenmesi. Çok açılması gereken bir kavram, burda avukat hiçbir hukuki itibarın tarafı değildir, taraf gibi davranmayacak, profesyonel olacak. Hukukçu gibi davranacak. Amacı ne olacak, bu, itilafın bu süreçte adalet ve hakkaniyete uygun olarak çözümlenmesine katkı yapmak. Başka bir anlatımla avukatın görevi hukuki yardımda bulunmaktır. Taraf gibi davranırsa işe duygusallık girer, hata girer, o zaman profesyonel bir meslek olmaz neden yukarıda saydık kamu hizmetidir, kamu hizmetinde tarafsızlık olması gerekir. Taraf olursan avukatlığın amacına uygun davranmamış olursun. Şimdi, devam edelim, hukuk kurallarının tam olarak uygulanmasını sağlamak, her türlü mahkemede, hakim, hakem resmi özel kişiler ve kurumlar önünde hukuk kurallarının yani mevcut yasaların uygulanmasına katkı yapmak. Doğru uygulanmasına katkı yapmak. Böyle bir amacımız var. Eee, yani başka bir anlatımla avukat, belirttiğim amaçlarla doğrultusunda bilgi ve tecrübesini adalet hizmetlerine ve kişilerin yararlanmasına tahsis eden kişidir.

Ben: sizce devletin ceza uygulamalarındaki amacı nedir?

O: yani cezalandırmadaki amaç nedir mi diyorsun

Ben: evet

O: şimdi insanlık tarihi kadar eski bir tarih bu önceleri insanlar kendilerine karşı yapılan hataları yanlışları kin duygusuyla kendileri çözmeye çalışmışlar. Ama toplumlar geliştikten sonra eee birlikte yaşama doğduktan sonra bu top..kişilerin iradeleri bir kuruma yetki olarak verilmiş biz buna devlet diyoruz. Bu devlette kuralları koyarken işte ceza müeyyeleri koyarken o toplumun üretim biçimine, üretim ilişkilerine, değer yargılarına, ahlak anlayışına hayatı algılama ve değerlendirme durumlarına göre normlar koyuyor. Sonuçta devlette bunu milli irade olarak türkiye büyük işte bizim ülkemizde türkiye büyük millet meclisi aracılığıyla koyuyor. Kimin adia, milletin adına koyuyor. Tabii bunu koyarken milletin o çağda, o yıldaki beklentilerini karşılamaya çalışıyor. Şimdi burda, bu gün yaşadığımız çağda devletin ceza kuralları normları koymasının amacı 1 kişi hak ve özgürlüklerini korumak, kamu düzenini, kamu güvenliğini, hukuk devletini, kamu sağlığını ve çevreyi toplumsal barışı sağlamak yani ceza kuralları koyarken devlet bunları açalı.. amaçlıyor.

Şimdi buda çağa göre zamana göre değişmiştir. Örneğin, bu saydığım tarihlerden işte 1 haziran 2005 ten önceki 765 sayılı türk ceza kanununda kişi hak ve özgürlükleri çok önemli değildi türkiye

cumhuriyeti devletinin anlayışı olarak ama bütün dünyadaki gelişmelere, ülkedeki gelişmelere paralel olarak artık her şeyi kamu karar vermesin, kişilerin hak ve özgürlüklerini de koruyalım. Kamu yararı var diye kişilerin hak ve özgürlüklerini kısıtlamayalım. Bu bunu yaparken devlet hukuk devleti ilkesine göre hareket etsin. Ne demek hukuk devleti, devlet kural korken, devlet vatandaşlarıyla olan ilişkilerinde veya devlet başka bir devletle olan ilişkilerinde belirli hukuk kuralların auysun. Ben devletim istediğimi asarım, istediğim keserim diyemez. Diğer devletlerle olan ilişkilerine devletler arası hukuk diyoruz biz. Ama kendi ülkesinde belirli kuralları olması lazım. Hukuk devleti demk kuralları koyma yetkisi olan devletin de kuralları korken, o yetkiyi kullanırken belirli ölçülerde belirli kurallar içersinde bu kuralları koyması yani keyfilikten uzaklaşması lazım. Bizim ülkemizde, işte otoriter ve totaliter anlayışla yönetilen ülkelerde kişi hak ve özgürlükleri çok önemli değildir, hukuk devleti çok önemlidir yani devletin bir kurallara tabi olması önemli değildir. Yani devlet asar keser anlayışı vardır ama demokrasilerde geliştikçe kişi hak ve özgürlükleri öne çıkıyor. Devletinde bir yetkisinin su-nırları var dolayısıyla eee kanun önünde eşitlik var. Devlet devlet nedir iç işleri bakanlığıdır. Devlet nedir ulaştırma bakanlığıdır. Veya polistir askerdir devlet. Yarın bir askeri birim ile vatandaş işte birtazminat hukukunda karşılıklı davacı ve davalı oluyorsa burada bunun tarafı devlet hukuk devletinde, hukukun üstünlüğünün yaşam biçimi olduğu, prensiplerin yaşandığı bir ülkede orada vatandaş da devletin mahkemedeki hiçbir farklılıkları, üstünlükleri öncelikleri, hakları olmaması lazım. Terazinn denk olması gerekir. Devlet olamk ona bir ayrıklık vermemesi gerekir. Bu hukuk devletlerinde böyle olması gerekir. Örneğin bir elektrik ee elektrikle ilgili biritilafta bir elektrik kurumuyla bir vatandaşın şeyinde böyle olması lazım. Örneğin bu gün türkiyede ceza davalarında pratiğini görüyoruz tam ihtiyacı karşılamıyor ama mesela haksız tutuklamalar nedeniyle delet tazminat ödüyor vatandaşına. Birvatandaş hakkında dava açıldı, yargılandı, beraat etti. Olay örneğin mesela biz geçenlerde açtık dava, tutuklu kaldı benim müvekkilim. Devlete tazminat açıyoruz. Bu ne demektir, hukuk devletini iyi ifade eden özelliklerden bir tanesi, devletin hatasını kabul etmesi, ya ben adaleti gerçekleştirmek isterken seni haksız tutuklamışım seni mağdur ettim işinden kaldın, gücünden kaldın, kazancından kaldın ben hatamı kabul ediyorum bunu tazmin etmeye ee istiyorum. Bunu ölçüleri var tabi. Şimdi bu, hukuk devleti olmayan bir iranda bir mısırdada, eee mümkün mü 1950 li yıllardaki türkiye de mümkün mü. Tutukladıysam ben devletim akrdeşim hem döverim hem söverim, hata da yaparım ne tazminat vermesi. Ama kişi hak ve özgürlükleri gelince devletin adaleti tecelli ettirme toplum kamu sağlığı, kamu düzenini sağlama sürecindeki işlevlerinde bile hata yaparsa kişinin hak ve özgürlüklerini korunmasını tazmin etmesini istemesi ileri bir şey. Şimdi burada devletin kamunun bir aracı bir vatandaşı çarpıp öldürmüyor, burada devletin yaptığı iş, süreçte kamu düzenini, kamu sağlığını, kişi hak ve özgürlüklerini korumaya yönelik işlevlerinin içersinde bir hata yaparsa haksız tutuklama, bunu bile tazmin etmesi demk devletin, hukuk devleti içinde olması, hukuğun üstünlüğüne saygı duyması, hukuk kurallarıyla kendisini bağlaması demektir. Ondan devletin amacı dediğimiz gibi ıı toplumsal barışı sağlamak, düzeni sağlamak, bunu sağlarken kişilerin hak ve özgürlüklerini korumak, kamu sağlığını sağlamak. Çevre tarifi geçti biraz önce dedik. Bunun, 30-40 yıl önce yoktu çevre diye birşey, işsizliğin çok yoğun olduğu bir ülkede, fabrikaların üretim yapıp da çevreyi kirletmesi bir sorun olmaz. Devletin bir düzenleme yaparkende çevreyi koruması diye bir şey olmaz. Devletin amacı işsize iş bulmaktır. Fabrikayı yapmış, çevreyi kirletmiş, çok önemli değil bu. Ama işte çağ geliştikçe yeni normlar yeni kurallar ee toplum ee devlet koyuyor diyor ki çevre önemli niye, çünkü eğer ben çevre ile ilgili tedbirleri almazsam ileride benim görevim nedir kamu sağlığını korumaktı, on yıl sonra yirmi yıl sonra bu çevre sorunları birikerek benim amaçlarımdan birisi olan kamu sağlığına zarar vercek. Ben şimdi müeideler, kurallar manzumesi koyayım ki çevre ile ilgili, ileride kamu sağlığına zararlı hale gelmesin. Bilemiyorum cevapladık mı soruyu.

Ben: Ceza yargılamalarında şüpheli veya mağdurun genel beklentileri nedir?

O: şimdi genel beklentileri deyince insan olarak hakkaniyet ve adalet beklentilerimiz var. Şimdi devlet adaleti gerçekleştirecek ama hakkaniyet ve adalet bakılan yer kadar bakan kişiye de değişir, göre değişir. O zaman özel bir beklenti olur. Yani özel deyince şüphelinin beklentisi nedir ceza yargılanmasından, o kişisel olarak hiç ceza almadan veya en az ııı cezayla kurtulmayı amaçlar. Özel

beklentisi budur şüphelinin. Mağdurun beklentisi nedir özel beklentisi adaletin gerçekleştirilmesini sağlamak, mevcut sistem ve kurallar çerçevesinde karşıdaki şüphelinin yani kendi hakkını veya kendini mağdur eden kişinin sistem içerisinde en yüksek cezayı almasını beklemektir. Genelde ceza yargılamasında hiç kimse sonuçtan memnun olmaz. Ama ceza yargılamasının herkesi memnun etmek gibi bir görevi de yok. Ceza yargılamasının amacı adaleti tecelli ettirmek. Hakkaniyet içerisinde ee problemi çözmek olması gerekir. E sonuç itibarıyla mevcut yasalara göre bir, karar verdiğinde mahkeme sonuç cezayı az bulan olabilir, çok bulan olabilir, etkin olarak gören olabilir, bu cezayla daha çok alması gerekirdi diye düşünenler olabilir. Bu tabii bakılan yere göre değişiyor, mağdura göre değişiyor ki o kişinin ee hayat anlayışına göre değişiyor ama sonuç itibarıyla adalet beklentisi, eee veyahutta burada güvenin sağlanması. İlla da adalet sisteminin içerisinde de olamıyor hepimizin aradığı güven, kime güven burada sorunun içerisinde devlete güven, kime güven devletin adalet sistemine güven, kime güven yargılama sürecine güven, kime güven yargıca güven yani kamunun yani devletin kendisine yapılan mağduriyeti gidereceğine, kendisini mağdur eden kişiye onun adına kamu adına layık olduğu cezaya vereceği güven. Bunu arar herhalde bir şey bilmiyorum.

Ben: Bir hakim kararlarında neleri göz önünde bulundurur?

O: Neleri göz önünde bulundurur yani hangi kıstaslara göre mi karar verir yani soru öyle mi öyle mi anlamak gerekiyor soruyu?

Ben: evet

O: Tabii çok geniş bir soru buna kısa bir cevap verebilmek çok zor. Şimdi hakim karar verirken 1. önündeki dosyadaki delillere bağlı kalacak bir. Mevcut sistem içerisindeki anayasa ve kanunlara bağlı kalacak iki, e kendi vicdanına dayanarak bu üçünü kıstas olarak karar verecek. Başka bir ifadeyle yargıç adil bir karar verebilmesi için hırslarından, ıı kişisel beklentilerinden, menfaatlerinden, siyasi düşüncelerinden, kendi ahlak anlayışından, ııı subjektiflikten uzaklaşması lazım, objektif olması lazım. Yani ahmete mehmete, a şirketine b şirketine göre değil biraz önce dediğim gibi kanun neyi emrediyorsa, dosyadaki deliller neyse, vicdanına danışarak karar verecek. Dikkat ediyorsanız aa hakim savcılar, avukatlar cüppe giyiyor. Bu temizlik kaygısıyla giyilen bir şey değil cüppeler [gülerek]. Cüppelerin simgesel amacı ve anlamı, hukukçuların karar verme sürecinde, yargılama sürecinde tüm hislerinden, kişisel ilişkilerinden, kişisel beklentilerinden arınması dış dünyayla kişisel anlamda bağı koparıp vicdaniyle karşı karşıya gelmesini simgeleyen bir giysi cüppeler. Bu duygularla bu tavırlarla karar vermesi gerekir yargıcın adil bir karar verebilmesi için. Türkiyede öyle olmuyor çoğu zaman bakıyorsun hakim bir karar veriyor, davanın kendine göre niteliği var, her kanuni şey hukuka uygun anlamına gelmiyor. Hukukun kendi kuralları var. Kanun her yerde vardır. En otoriter ve totaliter rejimlerde bile vardır kanun. Libyada da kanun vardı, kaddafi döneminde de vardı, şimdi de var. İranda humeyni döneminde de vardı kanun şu anda da var. Mısırdaki da var. Bir şeyin kanuni olması hukuki olduğu anlamına gelmez. Türkiye de biraz önce konuştuğumuz konularda bir hakim var, işte bir konuda karar veriyor fakat ülkeyi yönetenler o hakimle beklediği sonucu alamayacağını düşünüyorlar bir bahane uydurup hakimın tainini çıkarıyorlar. O beklentiye uygun karar verecek kişiyi getiriyorlar. İşte burada adalet olmuyor. Burada devletin yaptığı iş hukuki olmuyor. Belki kanuna uygun ama hukuka uygun değil çünkü o zaman noluyor, adalet onu isteyenlere ve hakedenlere gelmiyor, o zaman adalet onu oluşturacak kadar gücü olanlara geliyor. O zaman hukuk devletinden bahsedemeyiz. Adalet güçlüden yana, adaletin tecellisini sağlayacak gücü edindiren edirenin gücünden ve beklentisinden yana tecelli ediyorsa orda adalet olmaz. Adalet, adalet çakır gözlü adalet olur. İşte devletin bu süreçte de uluslararası hukuk normlarına, kişi hak ve özgürlüklerine uyması ve ona uygun davranması gerekir. Ya ben bir hakimler savcılar kurulu kurdum kardeşim bunun yetkisi var ııı diyorsan bu kanuni bir şeydir doğrudur, hukuki bir durum yaratmaz çünkü hukuki bir durum olabilmesi için başka bir hukuk normu var, hakimlik teminatı var, hakimlerin bağımsızlığı var, kime karşı bağımsızlık, herkese ve herşeye göre bağımsızlığı, devlete göre bile bağımsızlığı, bu çok değerlendirilebilir. Ya şimdi hakimlerin maaşını devlet veriyorsa, tayinini devlet yapıyorsa, hakimler ne kadar bağımsız olabilir devleti yönetenlere karşı. Devletin taraf olduğu davalarda, şimdi sen benim maaşımı veriyorsan sen beni tayin ediyorsan seninle ilgili davalarda eee, taraf olurum ben işte

gelişmiş batı ülkelerinde hakimlerin tayin, terfi, mali ve özlük haklarını yine hakimlerin kendi aralarından seçtikleri kişilerden oluşan kurumlar ve kurullar karar veriyor. Ama gelişmişlik düzeyine ulaşmamış şark toplumlarında ülkeyi yönetenler bizim ülkemizde kuvvetler ayrılığı sisteminin olması gerekir devleti yönetirken yargı, yasama, yürütme, üniversiteler gibi özel kurumların olması lazım çünkü şark toplumlarında otoriteyi ve gücü ellerinde bir kişi bulundurursa bunu kötüye kullanma, hukuk kuralları dışında kullanma eğilimi çok fazla. Türkiye bunu zamanında yaşamış o nedenle batı demokrasilerinde ve hukuk devletlerinde olduğu gibi kuvvetler ayrılığı sistemi kurmuş. Yani kuvvet devleti yönetme erkin bir grubun bir kişinin elinde olmasın demiş biz bunun adına da oligarşi diyoruz ama kuvvetler ayrılığı sisteminde bana göre bu gün türkiyede bakıyorsun bana göre kuvvetler ayrılığı sistemi uygulanmıyor. Neden uygulanmıyor. İşte ee 12 eylül döneminde beş general partileri kapattı, türkiye büyük millet meclisini kapattı fakat kimin milletvekili olacağına bunlar karar verdi, beş general, kimin başbakan olacağına bunlar karar verdi, sıkıyönetim mahkemelerine bunlar hakim atadı. E o zaman her yetkiyi bu beş kişi elinde bulundurursa bu hukuk olmaz. Hukuk devleti olmaz. Burda hukuğun üstünlüğünden bahsedilmez. E şimdi uygulamada beş tane genel başkan istediği kişiyi bakan atıyor, istediği kişiyi cumhurbaşkanı atıyor, yük...yüksek hakimler ve savcılar kurulu kuruyorsun, hakimler teminatı ve bağımsızlığı, yüksek hakimler ve savcılar kurulunun başkanı adalet bakanı, adalet bakanı kim yürütme. E yürütme yargıya nasıl karışır. Yürütme yargıya nasıl karışır, yürütmenin yargıya karıştığı bir sistemde yargıdan adalet nasıl beklenir.

O zaman kişinin adaletin tecelli yargılama sürecine ve yargılama sürecinde devletin, yargının verdiği kararlara şüphyle bakıyor, güvensiz bakıyor. O zaman anarşi çıkar toplumlarda. Eğer güven ilişkisi kopmuşsa benim yargılama sürecine ve bu yargılama sürecinde verilecek kararlara baştan güvenim yoksa önyargılı bakıyorsam veya devlet uygulamalarında bireylerde ve toplumlarda bu önyargıyı oluşturmuşsam o zaman adaleti tecelli ettirmek mümkün değil. O zaman toplumlarda barış ve huzuru, kamu güvenliliğini tesis etmek mümkün değil.

Ben: bana sizin deneyimlediğiniz adalet kavramından bahseder misiniz?

O: valla şimdi benim kişisel olarak adalet eeee benim deneyimlediğimle beklediğim adalet olmaz yani sonuç itibariyle eee herkesin beklediğini ben de beklerim. Adil bir yargılanma beklerim vatandaş olarak, hukukçu olarak. Bir hakkım mağdur olduğunda devletimiz tarafından millet adına bu adaletsizliğin giderilmesini beklerim. Eşitlik beklerim, adalet tecelli ederken ırk, din, dil siyasi inanç, ekonomik güç gözetilmesin isterim. Eşitlik beklerim. Böyle beklerim. Ha uygulamada dersin benim çok kullandığım bir tabir vardır tahliye talep ederken, eee sık sıkda kullanırım. Bana göre adalet çok şekil ve kalıpların içinde olmak sürecinde çünkü herkesin bağlı olduğu kurallar olması lazım şeklen, adaletin gerçekleşmesinde usul çok önemlidir, fakat kalıpcı ıı kişilerin, beklentilerini, kişilerin hislerini, kişilerin acılarını, sevinçlerini dikkate almayan, gözardı eden o hani mahkeme duvarı gibi derler ya soğuk bir adalet benim hayata bakışıma ters geliyor bana göre adalet eeeee, fırından yeni çıkmış sıcak ekmek gibi olması lazım. Kokusuyla, tazeliğiyle, sıcaklığıyla. Yani, eee, toplumun, kişinin beklentilerine uygun olması lazım, yine, bunun içersinde eee ceza hukukunun temel prensiplerinden bir tanesi suçların şahsiliği prensipidir. Eee burada, eee yargıçların ve mahkemelerin suçlu bulunduğu kişilerin, cezaların sosyal etkilerini göz önünde bulundurarak belli kurallar içersinde hürriyeti bağlayıcı cezaların veya para cezaları erteleme veya paraya çevirme gibi yetkileri var. Bunları uygularken, bunları kıstaslarken belirli ölçüler içinde yargıya, mahkemeye vermiş bunu kanun ama bir kuralları var, keyfilik olmaz bir yerde keyfilik varsa adalet olmaz zaten ama bunu yaparken kişi, toplumsal gelişmeleri toplumsal değer yargılarını, toplumsal dinamikleri üzerine alması gerekir. mesela daha somuta indirgeyelim, mesela sanayileşen bir toplumda trafik kazaları çok yoğun oluyor. Şimdi trafik kazalarının olmasında bireylerin hataları var, kamunun eksiklikleri ve ihmalleri var. Örneğin türkiyede son yıllarda duble yollar gelişti. Bunlar trafik kazalarını bitirmedi ama azalttı, mesela ne oldu, trafik kazalarının sebepleri değişmeye başladı örneğin hatalı sollamalarla ilgili kazalar, ölümler, maddi hasarlarla ilgili bir azalma oldu. Devlet, kamu bu yolu yapmasaydı, geri dönüp baktığında, duble yol olmadığı için hatalı sollamalarla türkiyede çok insan ölecekti. Belki ben ölecektim belki sen ölecektin burda bir devletin yapması gereken şeyler var. Ee işte toplum geliyor, değişiyor, sanayileşiyor herkes

araba alıyor trafik kazaları ....[anlaşılmayan kelime). Bir, başka bir ölçü, trafik kazaları kasıtlı bir suç değil. Yani bilerek isteyerek işlenen bir suç değil. Arabaya binip bir yerden bir yere gitmeyi istiyor kişi ama, buradan buraya giderken bir kaza yapıp birisini öldürmeyi yaralamayı istemiyor. Bunu kasten işlenen suça göre devletin farklı şey etmesi lazım. Zaten kurallarıyla da devlet farklı etmiş. Mesela diyor ki kasıtlı suçlarda türkiyede bu gün, bir yıla kadar olan hapis cezalarını paraya çevirebilirsin şartları varsa. Ama trafik kazalarında diyor ki bu sınır yok. On yıllık hapis cezasını da paraya çevirebilirsin. Neden, çünkü burda suçun niteliğini göz önünde almış kanun koyucu. Gelişen ve değişen sanayileşmeyi göz önüne almış kaçınılmaz olarak, bunlar göz önüne alınmış. Ee neydi bir daha soru, bir daha toplarlayalım.

Ben: adaletin uygulamasında sizin..

O: ha, adaletin uygulamasında bu gün benim gördüğüm şahsi olarak gözlemim ve deneyimim, bu bana ait tabi eeeee türkiye tam demokratikleşememiş bir ülke. Ben demokrasi derken sandığı, seçim sonuçlarını kast etmiyorum, ondan öte yani demokrasi kurallarının, demokrasi anlayışının, kişilerin başka kişilerle olan ilişkilerinde, kendisiyle olan ilişkilerinde bir değer olmasından bahsediyorum. Kişi derken devlet de bunun içerisinde. Yani demokrasi geliştiği ölçüde adaletin gerçekleşmesi mümkün oluyor. Şimdi, başka bir anlatımla devleti yönetenlerin, devlet erkini kullananların türkiyenin devlet yönetme biçimindeki geldiği sürecin etkisi çok fazla. Ne demek biraz çok yuvarlak oldu. Otoriter ve totaliter bir devlet yönetme anlayışından demokratik bir devlet yönetme anlayışına gitme hedeflerimiz çabalarımız var. Düşe kalka tökezleye gidiyoruz. Eğer bu ülkede demokrasi ne kadar çok geliyorsa otoriter ve totaliter anlayışlardan devletin erkini kullananlar ne kadar uzaklaşıyorsa adalet o derece tecelli ediyor, gerçekleşiyor ban göre. Bunu başka türlü de şöyle anlayabilirim türkiyede yargıçların bir kısmı bu gün bireyi, kişiyi cezalandırarak toplumu, toplumsal kuralları raptı zap altına alacağını, kişiyi suçtan uzaklaştıracağını şedit bir yaklaşımla yapıyor ama cezalandırmak elbette suçtan caydırmanın yollarından birisidir ama yargıçların çoğu tek neden olarak tek çözüm olarak bunu görüyor. Uzun tutukluluklar var, yüksek cezalar var, ee böyle olunca, otoriter ve totaliter bir devlet yönetme anlayışının pratikte kişiye yansımaları, mahkemeler kanalıyla yansımaları görüyoruz. Eğer demokrasi gelişmişse, toleranslar gelişmişse, yargıç kişiyi suçtan arındırmayı, suçtan uzaklaştırmayı dikkate alırken insanın insanı öne alıyor, kamuyu devleti değil. Tabi her insanın içerisinde bir mağduriyet vardır her acı vardır veya her insanın içinde kötülük de vardır. İyilik de kötülük de iç içe olabilir ama burada amaç devleti hedefliyorsa o zaman kişinin hak ve özgürlükleri, kişinin beklentileri, kişinin acıları sevinçleri hiç önemli değil. Bana göre burda ceza hukukunun amacına uygun olarak karma bir yöntemi bir sistem belirlemesi gerekir yargıcın. İşte kişi çok sabıkalıysa, çok suç işlemişse veya ilk defa bir suç işlemişse suçun tolere edilebilir olmasına göre, yani bu toplumların ahlak anlayışına göre de değişiyor mesela bana göre türkiyede mala karşı işlenen suçların cezaları fazla. Neye göre fazla, insana karşı işlenen suçların cezalarına göre fazla. Yani mala çok değer veriliyor, bu kapitalistleşme süreci ile ilgili bir şey, ee neden mala değer verilmemesi mi gerekir. Yo, mala da değer vereceğiz çünkü devletin amacı bizim mal güvenliliğimizi de sağlamaktır. Ama ben şu insani açıdan bakıyorum mala karşı işlenen suçta sonuçta bir hırsızlıktır şudur budur insanda mağduriyet yaratır, buna ceza verilsin, ben verilmesin anlamında demiyorum. Ama genel anlamda evrensel değerler açısından bakarsan bunların telafisi mümkün. Nedir, bir mal çalınır, bunu üretebilirsin yeniden insan bunu üretebilir. Ama bir insanın canı onuru, bir insanın namusu, yaşam hakkı, hayat hakkı, umutları, bir kişinin özgürlüğünü yeniden üretmek mümkün değil, telafi etmek mümkün değil. Toplumlar değiştikçe malesef benim dediğim anlayışa gidiyor bu. Eskiden büyük baş hayvan hırsızlığıyla ilgili bir ceza vardı türkiyede inek, atların çalınmasıyla ilgili, on yıldan fazla ceza verebiliyordunuz şeye, kişiye, ama 1950 yılında bu ülkede büyükbaş hayvanların kıymeti çok fazlaymış ama gelişen ve değişen çağda, ticaretleşme, kentleşme, ticaret, bu kanunu kaldırdılar. Neden çünkü artık daha önemli değerler orta yere çıkmaya gitti ama süreç kişiyi hak ve özgürlükleri, kişinin insan haklarını öne çıkaran bir anlayışa yakınlaşıyor. Bu anlayış parlamentoyu etkiliyor parlamentoda kurallar korkunç, düzenlerken bu anlayışa uygun normlar getiriyor.

Şimdi mesela bu konuştuğumuz konu ceza infaz hukukunda biraz önce seninle konuşurken söylemiştik yani kişiye devlet yargılama sürecinde ceza verirken neyi amaçlıyor? Onu cezaevi hapishaneye koyarken neyi amaçlıyor? Öc almak amacı mı var yani sen aliye veliye ayşeye fatmaya karşı bir suç aldın ben ayşe adına ali veli adına onun öcünü senden alcam gel bakalım hapishaneye mi diyor yok. Ne diyor devlet bu kişiyi amacı devletin burda toplumu suça ve suçluya karşı korumak. O suçu işleyen, cezası kesinleşen kişiye biz hülükümlü diyoruz, hükümlünün aynı zamanda yeniden suç işlemesini önlemek, hükümlünün sosyalleşmesine teşvik etmek eeee, kanunlara toplumsal kurallara sağlıklı, uyumlu bir yurttaş olmasını sağlamak. E bunun yöntemleri ne mesela o zaman infaz hukukunun yöntemleri devreye giriyor. Diyor ki devlet sana 9 yıl hapis cezası verdim hürriyeti bağlayıcı ceza. Türk infaz hukukuna göre dokuz yıl yatmıyor kişi, bu günkü infaz hukukuna göre üçte ikisini yatıyor. Biz ona *meşrudan tahliye* diyoruz. Şimdi dokuz yıl hapis cezası alan bir kişi dokuz yıl yatacak olursa bu içerde pek ilişkilerinde, devletle olan ilişkilerinde, koğuş arkadaşlarıyla, görevlilerle, çok sakın durmaz, buna bir umut vermek lazım yaşama bağlamak lazım sosyalleştirmek lazım uyumlu hale getirmek lazım. Diyor ki devlet, sana dokuz yıl hapis cezası, sen bunun iyi halli, tek koşulu şu, iyi halli olacaksın iyi halli olursan altı yıl yattıktan sonra ben seni tahliye ederim dışarı çıkarırım. Kalıyor üç yıl. Bu üç yıllık süre içersindedey başka bir suç işlemezsen bu üç yılı sana yatırmam infaz etmem diyor. Ama altı yıl yatırdım, iyi halli olacaksın, iyi halli olmazsan yararlanamazsın, şartları var detaya girmek istemiyorum. Çıktı üç yıl iyi halli olacaksın, başka bir suç işlersen hem yeni suçtan cezayı yatarsın hem bu suçtan geri kalanını yat... üç yıl mı var bir yıl sonra suç işlediysen kalan iki yılı da yatarsın. Hep neyi, toplumsal barışı sağlamak, kişiyi sosyalleştirmek, kişiyi kazanmak, suçtan arındırmak e suçtan kamu zarar görür, suç varsa başkası zarar görür, o zaman ne oluyordu infaz hukukunun bir amacı toplumu suçtan ve suçludan korumaktı. Bunu nasıl sağlıyor insan psikolojisini, insanın amaçlarını iyi halli olursa adı bak şartlı tahliye, şart var, şart ne iyi halli olmak. Ceza infaz hukukunun amacı bu. [öksürme] Sistemlere göre bu değişiyor. Mesela bu gün imralı cezaevinde yatan abduallah öcalan şartlı tahliyeden yararlanmıyor. Siyasi anlayış devlet norm korken infaz hukukunda devlet onunla ilgili bir şey diyor. Şu şu şartlarda olanlar aldıkları cezayı ömür boyu çekerler diyor. Neden, onu çıkarmak istemiyor. Şimdi abduallah öcalanla görüşmeler var, eğer o görüşmeler anlaşmayla sonuçlanırsa, anlaşma karşılıklı tavizlerle olur, devletin ona onun devlete tavizler vermesi lazım. Devlet tavizi bu konuştuğumuz konudan verecek işte. Bir uzlaşma olursa işte meşrutiyet tahliyeden yararlanması hükmünün kuralını değiştirecek başka devlet ne yapabilecek. Onun hürriyetinin sağlanması için yasal bir değişiklik yapması lazım, yasal değişikliği burda yapması lazım işte. Infaz hukukunda yapması lazım. Ömür boyu cezaevinde kalır kaldıracak, onu hafifletcek ne kadar edecek o tabi kişiye bağlı, toplumun tepkisine bağlı, ee bizim toplum biraz balık akıllıyız biz basınla bir süreçte olanları çabuk unutturuz, toplum yeniden dizayn edilebilir basın, televizyon bu konuda çok etkin türkiyede benim gördüğüm kadarıyla ee yürütmeye bakan bir grup var. Hiç eleştirmiyor, basın objektif ve tarafsız olması gerekir yapılan her şeyi alkışlıyor. Eleştirmeye belki cesaret edemiyor. Kişisel beklentileri, çıkarları holdinglerinin kredi beklentileri buna izin vermiyor e alkışlıyor yapılan birşeyi. Dolayısıyla, e konuştuğumuz konuda türkiyede siyaset yapıyorsan kamuoyunun tepkisi önemli, e bu kuralları koymadan abduallah öcalanı içerden çıkarmadan toplumu biz bir alıştıralım. E bu kadar yetmiş küsur milyon insanı biz nasıl alıştıırız, televizyon basın, masın alıştıırız biz toplumu unutturuz çabuk o zaman infaz yasasını uygularız bu bir otoriteyle ilgili bir şeydir. Erkin kullanmasıyla ilgili bir şey ama biraz beni anlattığım siyasi boyutuna gitti ama olayın somut oldu bu yani konuştuğumuz konudan çok bağımsız bir konu da değil. Sen ne kadar adil bir yargılama yaparsan yap sen ne kadar doğru bir yargılama yaparsan yap sonuç infaz aşamasında yargılamanın amacına uygun bir infaz hukuku yoksa yargılamayı boşa yapıyorsun. Veya sen bu kişiyi kurak korken infaz şartlı tahliyeden yararlanamaz derken hukuka uygun davranmamışın onu kabul ediyorsun. Bu gün değiştirmek ne demek onu. A o gün biz verdikde biraz ön yargılı oldu karar toplum bunu istiyordu ben bunu verdim sana biz hata ettik ben bunu değiştiriyorum kardeşim ....[anlaşılmayan sözcük] toplum adına devlet adına biz seni şu şartlarda dışarı çıkarcaz demek. Ya o gün verdiği karar yanlıştı veyahutta bu gün verdiği karar yanlış. İşte kanun önünde eşitlik var. Objektiflik var. Ahmete mehmete göre kanun yapmıycan. Ama

ülkenin geçtiği bir şey var, diyor ki ben ahmete mehmete göre karar vermedim zaten diyor ben suçun niteliğine göre dedim. Türkiyenin bir terör belası var türkiyede terörü önlemek içinde terör suçlarında ben diyor infaz hukukunu değiştiriyorum, yönetici olup olmamasına göre eğitiriyorum. Mesela diyor eee, normal bir şeyde adi suçlar diyoruz biz ona böyle bir kavram var, ceza alan kişi üçte ikisini yatıyor cezasının, ondan sonra şartlı tahliye oluyor. Örgütlü suçlarda üçte dördünü yatıyor. Böyle bir suç türüne göre ayırdını etmiş diyor ki orda ben diyor suç tipine göre bu infaz hukukunu koydum bu eşitlik ilkesini ihlal etmez diyor. Örgütlü bir suç işlemişse ahmette mehmette zenci de beyaz da fakir de zenginse yaşlıda gençse kadınsa erkekse fark etmez ben diyor ben ona diyor bu niteliklerinden dolayı bu cezayı infaz hukukunu vermedim ben buna örgütlü suç işlediği için verdim diyor suça göre diyor bu diyor eşitlik ilkesini ihlal etmez diyor. Evet.

Ben: Bu günkü cezaevlerindeki uygulamalar infaz hukukunun amacını gerçekleştirmekte yeterli mi?
O: şimdi bu soruya hayır demek mümkün değil tabi evet demek de mümkün değil. Bu gine değişen ve gelişen duruma göre değişiyor. Türkiyenin siyasi yapısına göre değişiyor. Yönetme biçimine göre değişiyor. Örneğin bundan on yıl önce yirmi yıl önce diyelim cezaevlerinde işkenceler vardı. Çok açık. İşkenceden o kadar çok insanlar öldü ki. Devletin amacı, cezalandırdığı bir kişiyi, tutukladığı bir kişiyi cezaevinde öldürmek değildir. Ama bu çok normal oluyordu. Bu karakollarda işkenceler oluyordu bırak cezaevlerine varmadan önce. Eeee, türkiyedeki hukuk devletin hukuk devleti olmaması, devletin hukuk kuralları dışında kendini görmesi nedeniyle bireylerin hak ve özgürlüklerine sey etmiyordu. Esasında kişiyi cezalandırma yetkisi mahkemelerindir. Polisin, jandarmanın, gardiyanın cezaevinde kişiyi döverek cezalandırma yetkisi yok. Bu keyfilik olur, kanun dışılık olur, hukuk dışılık olur. Ama türkiye avrupa insan hakları sürecine girdiğinden avrupa insan hakları mahkemelerinin eee talepleri bastırmaları sonucunda bu tür soruşturma aşamasında karakollarda, jandarmada poliste daha sonra cezaevlerindeki işkencelerden biraz uzaklaştı ve burada devlet mesela türkiyede avukatlar aracılığıyla bunu gerçekleştirdi bunuda şey yapmak lazım veya hatta avukatları bu sürecin içine katarak işkenceyi engelleyeceğini düşündü ve nitekim etkili oldu. Eskiden karakollarda bizim eeee vatandaşla soruşturma aşamasında konuşma yetkimiz ve hakkımız yoktu şimdi avukatı soruşturmada karakola soruşturmanın içine katarak kişinin işkence ee den korunması için bir yerde avukatı tabir tam oturuyor mu bilmiyoruma bize bekçilik görevi verdiler. Sistem içinde en uygun avukatlara görev verdiler. Cumuk nedeniyle cumuk uygulamasından kişilerin hak arayışları çok zarar görüyor. O sorunun dışında ayrı bir konu oraya girmek istemiyorum ama işkencenin önlenmesinde ceza muhakemesi yasasına avukatların soruşturma aşamasında karakollara girebilmesi vatandaşla görüşebilmesi işkenceyi önlemiştir. Ama adil yargılamaya katkı etmiş midir zarar etmiş midir bana göre vermiştir, şeklen çünkü amaçlanan burda adil yargılamak için vatandaş soruşturma aşamasında daha iş mahkemeye gelmeden katma amacı yok. İşkenceyi önleme amacı olunca onu hak etmiştir ama üç kuruş para veriyor devlet avukatta adil yargılanma görevini sağlayacak gibi bir davranışa girmiyor, dosyanın fotokopisini çıkarmıyor sonuç itibarıyla ona bile yardım etmiyor. E bilgi yok bilgi olmayınca fikir olmaz fikir olmayınca neyi beyan edeceksin ama konumuz o değildi. Konumuz, eee cezaevlerinde bu günkü uygulamanın ceza infaz hukukunun amacına yani toplumu suçtan ve suçludan korumaya, kişiyi sosyalleştirmeye onu üretken, sorumluluk taşıyan, kurallara uygulu, saygılı ve uyumlu bir vatandaş haline getirmeye uygun mudur. Bana göre çok uygun şimdi bir şartlı tahliye zaten bunu sağlıyor. Kişinin, aldığı cezanın tamamını cezaevinde infaz etmemesi bu amaca yönelik. Orada türkiyede işçi yurtları var. İş yurtlarında kişiyi çalıştırmak, üretimin içinde tutmak bu amaca yönelik bir şey. Türkiyede kapalı ve açık ceza kurumları var bu dediğiniz soruyu sağlayacak. Belirli koşullardaki insanlar açık infaz kurumlarına gidiyor. Ne farkı var açık ve kapalı infaz kurumlarının, sizin sorunuz anlamında çok fark var. Örneğin kapalı infaz kurumunda da kişiler haftada bir kere ee bunlar dinlenebiliyor, belirli kurallar içerisinde yakınlarıyla konuşabiliyor. Bu işte kişiyi sosyalleştirme, yeniden suçtan uzaklaştırma anlamında yöntemlerden birisi. Açık ceza infaz kurumuna giderse kişi belli şartlarda gidiyor, hep iyi, hep iyi halli olmayı getiriyor. Sen açık infaz kurumundasın, 24 saat yakınlarınla görüşebilirsin. Açık infaz kurumundasın veya kapalı infaz kurumundasın, ikisinde de eee bir alah etmesin yakının öldüğünde onun cenazesine katılma hakkı veriyor insani duygularla. Şey

amacına uygun işte gazete okuma hakkı veriyor, televizyon dinleme hakkı veriyor ama devletin istediği kanalları dinletiyor o güne ve çağa yönetenlerin çağına göre değiştiriyor işte abduallah öcalana kalktı devlet televizyon verdi yoktu eskiden ha vermesi mi gerekir bana göre vermesi gerekir. Bir adama hapis cezası verdin diye televizyondan ondan bundan mahrum etmemek lazım yani çağdaş gelişme boyu... Şimdi, yeni düzenleme türkiyede mesela bu infaz hukukunun amacına uygun olarak 3. Yargıpaketinde dediler ki biz ceza almış kişinin yatatacağı sürenin bir yıl kalanları denetimli serbestlik içerisinde tahliye etcez, dışarı çıkarcaz. Ne olacak haftanın belirli günleri kurallar çok değişik daha iyi anlaşılın diye veriyorum, sen ayda bir onbeş günde bir gideceksin polise imza atacaksın. Nerde ne yaptın ne oldu denetlenecek, denetimli serbestlik. Başı boş değil. Bu yeni getirildi. Böyle bir iyilik beklentisi içine kişiyi bırakırsan ceza infaz hukukunun amaçlarına uygun geliyor. Mesela türkiyede uygulamaya geçmedi on gün önce falan gün çoğu avrupa ülkelerinde var kanada da var, benim bu konuda gazetede de bir yazı yazmıştım gene infaz hukukunun içerisinde aile görüşme odaları düzenlendi bu çok önemli bir iş. Yani evli olmak koşuluyla üç ayda bir hükümlüler ailesiyle 24 saati paylaşabilecek. Bu aile içerisinde çocukları var eşleri var bunun. Bu çok eleştirildi türkiyede şimdi, dedilerki kardeşim adam suç işlemiş, ee, üç ayda birde hanımı yanına gidecek. Tamamda suçların şahsi bir prensibi var, adam suç işlemiş, kadının suçu ne, eşinden niye ayrı kalmak gibi onu cezalandırıyoruz. E dediler ki diyorlar ki bir kısım e boşanma hakkı vermiş devlet. E boşanma bir hak, ben bu hakkı kullanmak istemiyorum iki tane çocuğum var eşimden de suç işledi diye boşanıp gitmek istemiyorum, ama sen niye engelliyorsun eşime ver cezayı suçu kim işlediyse cezayı o çeksın. Yani benim çocuğum tamam eşim cezayı çeksın ama benim çocuğum 24 saat babasına sarılıp yatmak istiyor su..suçu ne. E bunu toplum 20 yıl önce kabul etmezdi. İşte hukuk bir üst yapınormu, toplumun değer yargılarına, üretim biçimine göre şekilleniyor dediğim bu. Bu gün toplum bunu kabul ediyor aile odaları kuruluyor, devlet bunun için şey yapacak, nolacak hep infaz hukukunun içinde bu kişiyi sosyalleştirme, üretimin içinde tutma, suç... devletin kamu suçu ve suçludan arındırma. Seni üç ayda bir eşinle görüştürürüm ama iyi halli olacaksın. İçerde firar etmeyeceksin, onla bunla kavgaya etmeyeceksin, kurallara uacaksın, esrar içmeyeceksin, firara teşebbüs etmeyeceksin, ha bir ödül ama buna bağlı. Dolayısıyla başka bir amaçlar kişiyi ailesiyle görüştürürsen toplumda aileler toplumun temel taşları aileyi korumayı amaçlıyor. Mesela açık ve kapalı ceza infaz kurumları dedik yine devletin gözetimi altındasın, sistem olarak [anlaşılmayan sözcük]açık ceza infaz kurumunda olanlar üç ayda bir yol hariç memleketine izne gelebiliyor. Bu artık hükmünün bitmesine yakın zamanlarda kapalı infaz kurumlarından açığa koyarak kişiyi sosyalleştirme yaşama alıştıırma, dışarıya alıştıırma maçııyor. Bana göre bu günkü türkiyedeki infaz hukuku uygulaması ııı mevcut sistem içerisinde kurallar bütünü açısından çok çağdaş, çok [anlaşılmayan iki sözcük] gelişmeler uygun. A bunun yanında dövme olmuyor mu, işkence olmuyor mu oluyor bu önemli olan burda bireysel tavır olarak kişinin hatalarından kaynaklanan kanun dışı uygumaları işkenceleri bahsetmek istemiyorum o olur o her zaman olacak, önemli olan sistemli bir şekilde devletin yapmaması. Önemli olan böyle yanlış hatası olan kamu görevlilerinin ceza evlerinde devletin görmemezlikten gelmemesi veya böyle bir suç eylemde bulunan kişiyecezasını vermesi, devlet kendisi yapmaz ama işkenceyi sistemli olarak bu tür yapılan şeyleri görmemezlikten gelirse dolayısı olarak işkenceyi yine devlet yapmış olur. Bu tür hukuk dışı davranışlarda bulkunan kişilere ceza vermiyorsa devlet sonuçta işkenceyi yaptırmış olur. Bu münferit olandan bahsetmiyorum. Bana göre bu son uygulamalarda bakılırsa ceza infaz hukuku çok şey başka türlü devlet nasıl ehlileştiribilir adalet duygusunu nasıl sağlayabilir. Yani eleştirilecek bir sürü yöntemleri, yönleri vardır ama bu günkü çağda bu gelişmeler bana göre çok yerinde, çok doğru, amaca yönelik, sonuç almaya yönelik doğru uygulamalara olarakda değerlendirebilirim ama insanların talep ve istemleri bitmiyor. Ben bunu geldiğimiz yere göre bakarsak ona göre değerlendiriyorum. Ee ve bu günkü dünyadaki diğer devletlerdeki uygulamalara bakarak şey yapıyorum. Eee amarikada falan infaz hukuku daha sert daha katı türkiyeye göre burada devlet kurallar korken kendinin de toplumsal barışı bozulmasında eksikliklerini kabul ettiği için, yargılama aşamasında ve infaz aşamasında bu suçun oluşmasında doğrudan ya da dolaylı olarak benim de devlet olarak katkım oldu diye düşündüğü için bir ölçüde daha toleranslı davranıyor gibi geliyor bana.

Yani benim ÷lkemdeki herkese iř bulamadım, ÷lkemdeki herkesi okula gönderip eğitemedim, ÷lkemdeki sosyal devlet olamadım, herkesin sağlık problemini çözümedim, trafiği doğru dürüst düzenleyemedim, dolayısıyla bu tü alanlarda, kişilerin suç işlemedinde benim de dolaylı katkı var dolayısıyla ben bunda kural norm korken göz önünde alayım gibi düşünüyor gibi geliyor bana. Mesela amerikada düşünmüyor. Amerikada çok sert çok katı.
Ben: çok teşekkür ederim.

